Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B **DIRECTIVA 2005/36/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 7 septembrie 2005

privind recunoașterea calificărilor profesionale

(JO L 255, 30.9.2005, p. 22)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Directiva 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	141	20.12.2006
►M2	Regulamentul (CE) nr. 1430/2007 al Comisiei din 5 decembrie 2007	L 320	3	6.12.2007
►M3	Regulamentul (CE) nr. 755/2008 al Comisiei din 31 iulie 2008	L 205	10	1.8.2008
►M4	Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008	L 311	1	21.11.2008
►M5	Regulamentul (CE) nr. 279/2009 al Comisiei din 6 aprilie 2009	L 93	11	7.4.2009
►M6	Regulamentul (UE) nr. 213/2011 al Comisiei din 3 martie 2011	L 59	4	4.3.2011
►M7	Regulamentul (UE) nr. 623/2012 al Comisiei din 11 iulie 2012	L 180	9	12.7.2012
►M8	Directiva 2013/25/UE a Consiliului din 13 mai 2013	L 158	368	10.6.2013
►M9	Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013	L 354	132	28.12.2013

Astfel cum a fost modificată prin:

►A1	Tratatul de aderare a Croației (2012)	L 112	21	24.4.2012

rectificată prin:

►C1 Rectificare, JO L 271, 16.10.2007, p. 18 (2005/36/CE)
►C2 Rectificare, JO L 305, 24.10.2014, p. 115 (2005/36/CE)
►C3 Rectificare, JO L 177, 8.7.2015, p. 60 (2006/100/CE)

▼B

DIRECTIVA 2005/36/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 7 septembrie 2005

privind recunoașterea calificărilor profesionale

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 40, articolul 47 alineatele (1) și (2) prima și a treia teză și articolul 55 ale acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([3]),

întrucât:

(1) În temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (c) din tratat, eliminarea, între statele membre, a obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor și serviciilor constituie unul dintre obiectivele Comunității. Pentru resortisanții statelor membre, acest lucru include, în special, dreptul de a exercita o profesie, ca lucrători salariați sau care desfășoară o activitate independentă, într-un alt stat membru decât cel în care și-au obținut calificările profesionale. De asemenea, articolul 47 alineatul (1) din tratat prevede adoptarea unor directive care au ca obiect recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare.

(2) Ca urmare a Consiliului European de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000, Comisia adoptă o comunicare privind „O strategie pentru piața internă a serviciilor”, al cărei obiectiv este, în special, ca libertatea de a presta servicii în cadrul Comunității să se exercite la fel de simplu ca în cadrul unui stat membru. Ca urmare a comunicării Comisiei intitulate „Noi piețe europene ale muncii deschise și accesibile tuturor”, Consiliul European de la Stockholm din 23 și 24 martie 2001 a mandatat Comisia să prezinte Consiliului European din primăvara anului 2002 propuneri speciale pentru un regim mai uniform, mai transparent și mai flexibil de recunoaștere a calificărilor.

(3) Garanția, conferită de prezenta directivă persoanelor care și-au obținut calificările profesionale într-un stat membru, de acces la aceeași profesie și de exercitare a aceleiași profesii într-un alt stat membru, cu aceleași drepturi ca și resortisanții respectivului stat

([1]) JO C 181 E, 30.7.2002, p. 183.
([2]) JO C 61, 14.3.2003, p. 67.
([3]) Avizul Parlamentului European din 11 februarie 2004 (JO C 97 E, 22.4.2004, p. 230), poziția comună a Consiliului din 21 decembrie 2004 (JO C 58 E, 8.3.2005, p. 1) și poziția Parlamentului European din 11 mai 2005 (nepublicată încă în *Jurnalul Oficial*). Decizia Consiliului din 6 iunie 2005.

▼B

membru, nu aduce atingere respectării de către profesionistul migrant a unor eventuale condiții de exercitare nediscriminatorii, impuse de statul membru în cauză, cu condiția ca respectivele condiții să fie justificate în mod obiectiv și proporționale.

(4) Pentru a facilita libertatea de a presta servicii, este necesar să se prevadă norme speciale în vederea extinderii posibilității de a exercita activități profesionale cu titlul profesional original. În cazul serviciilor societății informaționale furnizate la distanță, trebuie să se aplice, de asemenea, dispozițiile Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă ([1]).

(5) Ținând seama de diferitele regimuri instituite, pe de o parte, pentru prestarea de servicii transfrontaliere temporare și ocazionale și, pe de altă parte, pentru stabilire, este necesar să se precizeze criteriile de diferențiere între aceste două concepte în cazul deplasării prestatorului de servicii pe teritoriul statului membru gazdă.

(6) Promovarea prestării de servicii trebuie asigurată în contextul strictei respectări a sănătății și siguranței publice, precum și a protecției consumatorilor. Din acest motiv, trebuie prevăzute dispoziții speciale pentru profesiile reglementate cu implicații în ceea ce privește sănătatea sau siguranța publică, care constau în prestarea, temporar sau ocazional, a unor servicii transfrontaliere.

(7) Statele membre gazdă pot prevedea, după caz și în conformitate cu legislația comunitară, cerințe privind formularea declarațiilor. Aceste cerințe nu trebuie să impună sarcini disproporționate prestatorilor de servicii, nici să împiedice sau să diminueze atractivitatea libertății de a presta servicii. Necesitatea unor astfel de cerințe trebuie să facă obiectul unei examinări periodice pe baza progreselor realizate în punerea în practică a unui cadru comunitar de cooperare administrativă între statele membre.

(8) Prestatorul de servicii trebuie să facă obiectul aplicării nomelor disciplinare din statul membru gazdă care au o legătură directă și specifică cu calificările profesionale, precum definirea profesiilor, domeniul de aplicare a activităților pe care le implică o profesie sau care îi sunt rezervate, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor.

(9) Menținând, pentru libertatea de stabilire, principiile și garanțiile care stau la baza diferitelor sisteme de recunoaștere în vigoare, este necesar să se îmbunătățească normele acestora în temeiul experienței dobândite. De asemenea, directivele pertinente au fost modificate în mai multe etape și se impune reorganizarea și raționalizarea dispozițiilor lor prin uniformizarea principiilor

([1]) JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

▼B

aplicabile. Prin urmare, este necesară înlocuirea directivelor 89/48/CE ([1]) și 92/51/CEE ([2]) ale Consiliului, precum și a Directivei 1999/42/CE ([3]) a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemul general de recunoaștere a calificărilor profesionale și a directivelor 77/452/CEE ([4]), 77/453/CEE ([5]), 78/686/CEE ([6]), 78/687/CEE ([7]), 78/1026/CEE ([8]), 78/1027/CEE ([9]), 80/154/CEE ([10]), 80/155/CEE ([11]), 85/384/CEE ([12]), 85/432/CEE ([13]), 85/433/CEE ([14]) și 93/16/CEE ([15]) ale Consiliului privind profesiile de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic veterinar, de moașă, de arhitect, de farmacist și de medic, regrupându-le într-un singur text.

(10) Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității statelor membre de a recunoaște, în conformitate cu propriile reglementări, calificările profesionale obținute în afara teritoriului Uniunii Europene de către resortisanți ai unei țări terțe. În orice caz, orice recunoaștere trebuie realizată prin respectarea condițiilor minime de formare profesională pentru anumite profesii.

(11) În cazul profesiilor reglementate de sistemul general de recunoaștere a titlurilor de calificare, denumit în continuare „sistem general”, statele membre trebuie să își mențină dreptul de a stabili nivelul minim de calificare necesar pentru a garanta calitatea serviciilor prestate pe teritoriul lor. Cu toate acestea, în temeiul articolelor 10, 39 și 43 din tratat, nu trebuie să poată impune unui resortisant al unui stat membru să obțină calificări, pe care le stabilesc în general numai în raport cu diplomele eliberate în cadrul sistemului național de învățământ, în cazul în care persoana în cauză a obținut deja toate sau o parte din aceste calificări într-un alt stat membru. În consecință, este necesar să se prevadă ca orice stat membru gazdă în care este reglementată o profesie să aibă obligația de a lua în considerare calificările obținute într-un alt stat membru și de a verifica dacă acestea

([1]) JO L 19, 24.1.1989, p. 16, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 206, 31.7.2001, p. 1).
([2]) JO L 209, 24.7.1992, p. 25, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2004/108/CE a Comisiei (JO L 32, 5.2.2004, p. 15).
([3]) JO L 201, 31.7.1999, p. 77.
([4]) JO L 176, 15.7.1977, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([5]) JO L 176, 15.7.1977, p. 8, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([6]) JO L 233, 24.8.1978, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([7]) JO L 233, 24.8.1978, p. 10, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([8]) JO L 362, 23.12.1978, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([9]) JO L 362, 23.12.1978, p. 7, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([10]) JO L 33, 11.2.1980, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([11]) JO L 33, 11.2.1980, p. 8, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([12]) JO L 223, 21.8.1985, p. 15, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([13]) JO L 253, 24.9.1985, p. 34, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE.
([14]) JO L 253, 24.9.1985, p. 37, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([15]) JO L 165, 7.7.1993, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

▼B

corespund celor pe care le solicită. Cu toate acestea, sistemul general nu împiedică un stat membru să impună unei persoane care exercită o profesie în respectivul stat membru cerințe speciale motivate de punerea în aplicare a normelor profesionale justificate de interesul general. Acestea se referă, de exemplu, la organizarea profesiei, la standardele profesionale, inclusiv deontologice, la control și responsabilitate. În final, prezenta directivă nu urmărește să aducă atingere interesului legitim al statelor membre de a împiedica pe unii dintre cetățenii săi să se sustragă în mod abuziv de la aplicarea dreptului național în materie de profesii.

(12) Prezenta directivă are ca obiect recunoașterea de către statele membre a calificărilor profesionale obținute în alte state membre. Cu toate acestea, prezenta directivă nu are ca obiect recunoașterea de către statele membre a deciziilor de recunoaștere luate în temeiul prezentei directive de alte state membre. În consecință, o persoană care posedă calificări profesionale recunoscute în temeiul prezentei directive nu se poate prevala de această recunoaștere pentru a obține, într-un stat membru de origine, drepturi diferite de cele pe care i le conferă calificarea profesională pe care a obținut-o în respectivul stat membru, cu excepția cazului în care face dovada că a obținut calificări profesionale suplimentare în statul membru gazdă.

(13) Pentru a stabili mecanismul de recunoaștere pe baza sistemului general, este necesară regruparea pe diferite niveluri a diverselor sisteme naționale de educație și de formare profesională. Aceste niveluri, care se stabilesc numai pentru funcționarea sistemului general, nu au nici un efect asupra structurilor naționale de educație și de formare profesională, nici asupra competenței statelor membre în domeniu.

(14) Mecanismul de recunoaștere stabilit prin directivele 89/48/CEE și 92/51/CEE rămâne neschimbat. În consecință, titularul unei diplome care atestă încheierea unor studii postliceale cu o durată de cel puțin un an trebuie să fie autorizat să aibă acces la o profesie reglementată într-un stat membru în care acest acces este condiționat de obținerea unei diplome care atestă încheierea unor studii universitare sau superioare cu o durată de patru ani, indiferent de nivelul diplomei necesare în statul membru gazdă. În mod contrar, în cazul în care accesul la o profesie reglementată depinde de absolvirea unor studii universitare sau superioare cu o durată mai mare de patru ani, respectivul acces trebuie autorizat numai pentru titularii unei diplome care atestă încheierea unor studii universitare sau superioare cu o durată de cel puțin trei ani.

(15) În absența armonizării condițiilor minime de formare profesională pentru accesul la profesiile reglementate de sistemul general, trebuie ca statul membru gazdă să aibă posibilitatea de a impune o măsură compensatorie. Această măsură trebuie să fie proporțională și trebuie să aibă în vedere, în special, experiența profesională a solicitantului. Experiența atestă faptul că cerința

▼B

referitoare la o probă de aptitudini sau la un stagiu de adaptare, în funcție de opțiunea migrantului, oferă garanții adecvate în ceea ce privește nivelul de calificare a acestuia, astfel încât orice derogare de la această opțiune trebuie justificată, în fiecare dintre cazuri, de o motivație imperioasă de interes general.

(16) Pentru a favoriza libera circulație a profesioniștilor, asigurând totodată un nivel adecvat de calificare, diverse asociații și organizații profesionale sau statele membre trebuie să poată propune platforme comune la nivel european. Prezenta directivă trebuie să țină seama de aceste inițiative, în anumite condiții, respectând competența statelor membre de a stabili calificările necesare pentru exercitarea unor profesii pe teritoriul lor și conținutul și organizarea sistemelor lor de educație și de formare profesională, precum și dreptul comunitar, în special a dreptului comunitar privind concurența, și promovând totodată, în acest context, un caracter mai automat de recunoaștere în cadrul sistemului general. Asociațiile profesionale care sunt în măsură să prezinte platforme comune trebuie să fie reprezentative la nivel național și european. O platformă comună reprezintă un ansamblu de criterii care permit compensarea la maxim a diferențelor importante identificate între cerințele de formare profesională în cel puțin două treimi din statele membre, inclusiv în toate statele membre care reglementează respectiva profesie. Aceste criterii pot cuprinde, de exemplu, cerințe precum o formare profesională suplimentară, o perioadă de adaptare sub forma unui stagiu, o probă de aptitudini, un nivel minim prevăzut de practică profesională sau o combinație între acestea.

(17) Pentru a lua în considerare toate situațiile pentru care nu există încă nici o dispoziție privind recunoașterea calificărilor profesionale, sistemul general ar trebui extins la cazurile care nu sunt reglementate de un sistem specific, fie pentru că profesia în cauză nu face obiectul unuia dintre aceste sisteme, fie pentru că, deși profesia face obiectul unui sistem specific, solicitantul nu îndeplinește, dintr-un motiv special și excepțional, condițiile necesare pentru a beneficia de respectivul sistem.

(18) Este oportună simplificarea normelor care permit accesul la un anumit număr de activități industriale, comerciale și artizanale în statele membre în care aceste profesii sunt reglementate, în măsura în care respectivele activități au fost desfășurate în decursul unei perioade rezonabile și suficient de recente într-un alt stat membru, menținând totodată, pentru aceste activități, un sistem de recunoaștere automată bazat pe experiența profesională.

(19) Libera circulație și recunoașterea reciprocă a titlurilor de calificare de medic, de asistent medical generalist, de medic stomatolog, de medic veterinar, de moașă, de farmacist și de arhitect trebuie să se bazeze pe principiul fundamental al recunoașterii automate a titlurilor de calificare pe baza coordonării condițiilor minime de

▼B

formare profesională. De asemenea, accesul în statele membre la profesiile de medic, de asistent medical generalist, de medic stomatolog, de medic veterinar, de moaşă şi de farmacist trebuie condiţionat de necesitatea deţinerii unei calificări determinate, care reprezintă garanţia că persoana în cauză a urmat studii care îndeplinesc condiţiile minime stabilite. Acest sistem ar trebui completat printr-o serie de drepturi dobândite de care să beneficieze profesioniştii calificaţi în anumite condiţii.

(20) Pentru a ţine seama de caracteristicile sistemului de calificare a medicilor şi medicilor dentişti şi de *acquis*-ul comunitar corespunzător în domeniul recunoaşterii reciproce, se justifică menţinerea, pentru toate specializările recunoscute la data adoptării prezentei directive, a principiului recunoaşterii automate a specializărilor medicale sau în stomatologie comune cel puţin pentru două state membre. În schimb, pentru simplificarea sistemului, extinderea recunoaşterii automate la noi specializări medicale după data intrării în vigoare a prezentei directive trebuie să se limiteze la specializările comune pentru cel puţin două cincimi din statele membre. De asemenea, prezenta directivă nu împiedică statele membre să convină, în ceea ce priveşte anumite specializări medicale şi în stomatologie care le sunt comune, dar care nu fac obiectul unei recunoaşteri automate în sensul prezentei directive, asupra recunoaşterii automate în conformitate cu propriile norme.

(21) Recunoaşterea automată a titlurilor oficiale de calificare ca medic cu formare de bază nu trebuie să aducă atingere competenţei statelor membre de a asocia sau nu activităţi profesionale acestor titluri.

(22) Toate statele membre trebuie să recunoască profesia de medic dentist ca profesie specifică şi distinctă de cea de medic, specializat sau nu în odonto-stomatologie. Statele membre trebuie să se asigure că formarea medicului dentist îi conferă acestuia competenţele necesare pentru toate activităţile de prevenire, diagnostic şi tratament privind anomaliile şi bolile dentare, bucale, maxilare şi ale ţesuturilor asociate. Activitatea profesională de medic dentist trebuie exercitată de către titularii unui titlu de calificare ca medic dentist prevăzut în prezenta directivă.

(23) Nu s-a dovedit necesară impunerea unei metode standardizate de formare profesională a moaşelor în toate statele membre. Dimpotrivă, este necesar ca statele membre să aibă maximă libertate în organizarea sistemului lor de învăţământ.

(24) În scopul simplificării, trebuie să se facă o trimitere la noţiunea de „farmacist” pentru a delimita domeniul de aplicare a dispoziţiilor privind recunoaşterea automată a titlurilor de calificare, fără a se aduce atingere caracteristicilor speciale ale reglementărilor naţionale care reglementează aceste activităţi.

▼B

(25) Titularii titlurilor de calificare ca farmacist sunt specialiști în domeniul medicamentelor și, prin urmare, trebuie să aibă acces, în principiu, în toate statele membre, la o gamă minimă de activități în acest domeniu. În definirea acestei game minime, prezenta directivă, pe de o parte, nu trebuie să aibă ca efect limitarea activităților accesibile farmaciștilor în statele membre, în special în ceea ce privește analizele de biologie medicală, și, pe de altă parte, nu trebuie să creeze un monopol pentru respectivii profesioniști, acest lucru fiind în continuare exclusiv de competența statelor membre. Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere posibilității statelor membre de a impune condiții suplimentare de formare profesională pentru a avea acces la activități neincluse în gama minimă de activități coordonată. Prin urmare, statul membru gazdă care solicită astfel de condiții trebuie să le poată impune resortisanților titulari ai unor titluri de calificare care fac obiectul unei recunoașteri automate în sensul prezentei directive.

(26) Prezenta directivă nu asigură coordonarea tuturor condițiilor de acces la activitățile din domeniul farmaciei și de exercitare a acestora. În special, repartizarea geografică a farmaciilor și monopolul de distribuție a medicamentelor trebuie să fie în continuare de competența statelor membre. Prezenta directivă nu aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre care interzic societăților comerciale exercitarea anumitor activități de farmacist sau condiționează exercitarea activităților respective.

(27) Creația arhitecturală, calitatea construcțiilor, încadrarea lor armonioasă în mediul înconjurător, respectul pentru peisajele naturale și urbane, precum și pentru patrimoniul colectiv și privat sunt de interes public. Prin urmare, recunoașterea reciprocă a titlurilor de calificare trebuie să se bazeze pe criterii calitative și cantitative care să garanteze că titularii titlurilor de calificare recunoscute sunt în măsură să înțeleagă și să pună în practică nevoile indivizilor, grupurilor sociale și colectivităților în ceea ce privește amenajarea spațiului, proiectarea, organizarea și realizarea construcțiilor, conservarea și valorificarea patrimoniului construit, precum și protecția echilibrelor naturale.

(28) Reglementările naționale în domeniul arhitecturii și cele privind accesul și exercitarea activităților profesionale de arhitect au un domeniu de aplicare foarte variat. În majoritatea statelor membre, activitățile din domeniul arhitecturii se exercită, *de jure* sau *de facto*, de către persoane care posedă fie doar titlul oficial de calificare ca arhitect, fie acest titlul însoțit de alt apelativ, fără ca aceste persoane să beneficieze de un monopol asupra exercitării activităților respective, cu excepția cazurilor în care există dispoziții legale contrare. Aceste activități menționate anterior sau numai unele dintre ele pot fi exercitate și de către membri ai altor profesii, în special ingineri, care au beneficiat de o formare profesională specială în industria construcțiilor. În scopul simplificării prezentei directive, este necesar să se facă trimitere la noțiunea de „arhitect”, pentru a delimita domeniul de aplicare a dispozițiilor privind recunoașterea automată a titlurilor de calificare în

▼B

domeniul arhitecturii, fără a se aduce atingere caracteristicilor speciale ale reglementărilor naționale care reglementează aceste activități.

(29) Atunci când o organizație sau o asociație profesională la nivel național și european pentru o profesie reglementată depune o cerere motivată de dispoziții speciale pentru recunoașterea calificărilor pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională, Comisia evaluează dacă este necesară adoptarea unei propuneri de modificare a prezentei directive.

(30) Pentru a garanta eficiența sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale, este necesară definirea unor formalități și norme de procedură uniforme pentru punerea sa în aplicare, precum și anumite modalități de exercitare a profesiei.

(31) Deoarece colaborarea între statele membre, precum și între statele membre și Comisie poate facilita punerea în aplicare a prezentei directive și respectarea obligațiilor care decurg din aceasta, trebuie stabilite mijloacele de colaborare.

(32) Crearea, la nivel european, a cartelor profesionale de către asociații sau organizații profesionale ar putea facilita mobilitatea profesioniștilor, în special prin accelerarea schimbului de informații între statul membru gazdă și statul membru de origine. Astfel de carte profesionale trebuie să permită supravegherea carierei profesioniștilor care se stabilesc în diverse state membre. Cartele pot, cu respectarea deplină a dispozițiilor privind protecția datelor cu caracter personal, să conțină informații privind calificările profesionale ale titularului (universitatea sau școala frecventată, calificările obținute, experiența profesională), domiciliul legal, sancțiunile impuse în cadrul profesiei sale, precum și detalii privind autoritatea competentă.

(33) Crearea unei rețele de puncte de contact responsabile cu furnizarea de informații și asistența acordată cetățenilor statelor membre va permite garantarea transparenței sistemului de recunoaștere. Aceste puncte de contact vor furniza oricărui cetățean care depune o cerere, precum și Comisiei, toate informațiile și adresele referitoare la procedura de recunoaștere. Desemnarea, de către fiecare stat membru, a unui punct de contact unic în această rețea nu aduce atingere organizării competențelor la nivel național. În special, nu împiedică desemnarea mai multor birouri naționale, punctul de contact desemnat în cadrul rețelei menționate anterior având responsabilitatea de a asigura coordonarea cu celelalte birouri și de a furniza cetățeanului, după caz, informații detaliate privind birourile competente în cauză.

(34) Gestionarea diferitelor sisteme de recunoaștere instituite prin directivele sectoriale și sistemul general s-a dovedit a fi dificilă și complexă. Prin urmare, trebuie simplificată gestionarea și actualizarea prezentei directive pentru a lua în considerare progresele științifice și tehnice, în special atunci când condițiile minime de formare profesională sunt coordonate în vederea recunoașterii automate a titlurilor de calificare. În acest scop, trebuie

▼B

instituit un comitet unic de recunoaștere a calificărilor profesionale și trebuie asigurată implicarea adecvată a reprezentanților organizațiilor profesionale și la nivel european.

(35) Este necesară adoptarea măsurilor necesare punerii în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ([1]).

(36) Elaborarea de către statele membre a unui raport periodic privind punerea în aplicare a prezentei directive, care să cuprindă date statistice, va permite stabilirea impactului sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale.

(37) Este necesar să se prevadă o procedură corespunzătoare de adoptare a unor măsuri temporare, în cazul în care aplicarea unei dispoziții a prezentei directive prezintă dificultăți majore într-un stat membru.

(38) Dispozițiile prezentei directive nu afectează competența statelor membre în ceea ce privește organizarea regimului național de securitate socială și stabilirea activităților care trebuie exercitate în cadrul respectivului regim.

(39) Având în vedere rapiditatea evoluției tehnicii și a progresului științific, educația pe toată durata vieții prezintă o importanță deosebită pentru un mare număr de profesii. În acest context, statelor membre le revine responsabilitatea de a stabili modalitățile conform cărora, ca urmare a unei formări continue adecvate, profesioniștii vor fi la curent cu progresele tehnice și științifice.

(40) Având în vedere că obiectivele prezentei directive, și anume raționalizarea, simplificarea și îmbunătățirea normelor de recunoaștere a calificărilor profesionale, nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre și, prin urmare, pot fi mai bine realizate la nivel comunitar, Comunitatea poate lua măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, dispozițiile prezentei directive nu depășesc ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(41) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării articolului 39 alineatul (4) și a articolului 45 din tratat, în special în ceea ce privește notarii.

(42) Prezenta directivă se aplică, în ceea ce privește dreptul de stabilire și prestarea de servicii, fără a aduce atingere altor dispoziții legale specifice privind recunoașterea calificărilor profesionale, precum cele existente în sectorul transporturilor, al intermediarilor în asigurări și al auditorilor financiari. Prezenta directivă nu aduce atingere punerii în aplicare a Directivei 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați ([1]) și a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea ([2]). Recunoașterea calificărilor profesionale a avocaților în sensul stabilirii imediate cu titlul profesional din statul membru gazdă trebuie reglementată de prezenta directivă.

(43) În măsura în care sunt reglementate, prezenta directivă are ca obiect, de asemenea, profesiile liberale, și anume, în sensul prezentei directive, orice profesie exercitată pe baza unor calificări profesionale corespunzătoare, cu titlu personal, pe propria răspundere și independent din punct de vedere profesional, oferind servicii intelectuale și conceptuale în interesul clientului și al publicului. Exercitarea profesiei poate, în statele membre, în conformitate cu tratatul, face obiectul unor obligații juridice specifice, bazate pe legislația națională și reglementările stabilite, în mod autonom, în acest cadru, de către organismul profesional reprezentativ competent, care garantează și îmbunătățesc gradul de profesionalism, calitatea serviciilor și confidențialitatea relațiilor cu clientul.

(44) Prezenta directivă nu aduce atingere măsurilor necesare în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății și a consumatorilor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește normele conform cărora un stat membru care condiționează accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia, pe teritoriul său, de posesia anumitor calificări profesionale (denumit în continuare „stat membru gazdă”) recunoaște, pentru accesul la această profesie și exercitarea acesteia, calificările profesionale obținute în unul sau mai multe dintre celelalte state membre (denumite în continuare „stat membru de origine”) și care permit titularului respectivelor calificări să exercite aceeași profesie în respectivul sau respectivele state membre.

▼M9

Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme referitoare la accesul parțial la o profesie reglementată și recunoașterea stagiilor profesionale desfășurate într-un alt stat membru.

▼B

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică oricărui resortisant al unui stat membru, inclusiv membrilor profesiilor liberale, care doresc să exercite o profesie reglementată într-un stat membru, altul decât cel în care și-a obținut calificările profesionale, fie cu titlu independent, fie cu titlu salariat.

([1]) JO L 78, 26.3.1977, p. 17, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

([2]) JO L 77, 14.3.1998, p. 36, directivă astfel cum a fost modificată prin Actul de aderare din 2003.

▼M9

Prezenta directivă se aplică, de asemenea, tuturor resortisanților unui stat membru care au urmat un stagiu profesional în afara statului membru de origine.

▼B

(2) Fiecare stat membru poate permite, pe teritoriul său, în conformitate cu reglementările sale, exercitarea unei profesii reglementate în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) resortisanților statelor membre, titulari ai unor calificări profesionale care nu au fost obținute într-un stat membru. În ceea ce privește profesiile reglementate la titlul III capitolul III, această primă recunoaștere se realizează cu respectarea condițiilor minime de formare profesională prevăzute la respectivele capitole.

(3) Atunci când, pentru o anumită profesie reglementată, se prevăd alte dispoziții specifice referitoare în mod direct la recunoașterea calificărilor profesionale într-un instrument distinct de drept comunitar, dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive nu se aplică.

▼M9

(4) Prezenta directivă nu se aplică notarilor numiți printr-un act oficial al autorităților publice.

▼B

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

(a) „profesie reglementată”: o activitate sau un ansamblu de activități profesionale al căror acces, exercitare sau una dintre modalitățile de exercitare este condiționată, direct sau indirect, în temeiul unor acte cu putere de lege și acte administrative, de posesia anumitor calificări profesionale; utilizarea unui titlu profesional limitată prin acte cu putere de lege și acte administrative la titularii unei anumite calificări profesionale constituie în special o modalitate de exercitare. Atunci când prima teză nu se aplică, o profesie menționată la alineatul (2) este considerată profesie reglementată;

(b) „calificări profesionale”: calificările atestate printr-un titlu de calificare, un atestat de competență prevăzut la articolul 11 litera (a) punctul (i) și/sau experiență profesională;

(c) „titlu de calificare”: diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare eliberate de o autoritate a unui stat membru desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative ale respectivului stat membru și care certifică formarea profesională în special în Comunitate. În cazul în care prima teză nu se aplică, un titlu menționat la alineatul (3) este considerat titlu de calificare;

(d) „autoritate competentă”: orice autoritate sau instanță autorizată în mod special de un stat membru să elibereze sau să primească titluri de calificare sau alte documente sau informații, precum și să primească cereri și să ia decizii, prevăzute în prezenta directivă;

(e) „formare profesională reglementată”: orice formare profesională care urmărește în special exercitarea unei anumite profesii și care constă într-un ciclu de studii completat, după caz, de o formare profesională, un stagiu profesional sau o practică profesională.

▼B

Structura şi nivelul formării profesionale, ale stagiului profesional sau ale practicii profesionale sunt stabilite prin actele cu putere de lege şi actele administrative din statul membru în cauză sau sunt monitorizate sau aprobate de autoritatea desemnată în acest scop;

▼M9

(f) „experienţă profesională”: exercitarea efectivă şi legală cu normă întreagă sau echivalent parţial a respectivei profesii într-un stat membru;

▼B

(g) „stagiu de adaptare”: exercitarea unei profesii reglementate în statul membru gazdă, sub responsabilitatea unui profesionist calificat şi însoţită eventual de o formare profesională suplimentară. Stagiul face obiectul unei evaluări. Condiţiile stagiului şi condiţiile de evaluare a acestuia, precum şi statutul de stagiar migrant sunt stabilite de autoritatea competentă din statul membru gazdă.

Statutul de care beneficiază stagiarul în statul membru gazdă, în special în ceea ce priveşte dreptul de şedere, precum şi în ceea ce priveşte obligaţiile, drepturile şi avantajele sociale, indemnizaţiile şi remuneraţiile, este stabilit de autorităţile competente din respectivul stat membru în conformitate cu legislaţia comunitară aplicabilă;

▼M9

(h) „probă de aptitudini”: un test referitor la cunoştinţele, abilităţile şi competenţele profesionale ale solicitantului, efectuat sau recunoscut de autorităţile competente din statul membru gazdă în scopul evaluării aptitudinii solicitantului de a exercita profesia reglementată în acel stat membru.

Pentru a permite organizarea acestei probe, autorităţile competente întocmesc o listă de discipline care, pe baza unei comparaţii între educaţia şi formarea impuse în statul membru gazdă şi cele pe care le-a urmat solicitantul, nu sunt atestate de diploma sau de alte titluri de calificare pe care le posedă solicitantul.

Proba de aptitudini trebuie să ţină seama de faptul că solicitantul este un profesionist calificat în statul membru de origine sau de proveniență. Aceasta priveşte discipline selectate dintre cele cuprinse în listă şi a căror cunoaştere este esenţială pentru exercitarea profesiei în cauză în statul membru gazdă. Proba poate viza totodată şi cunoaşterea normelor deontologice care se aplică activităţilor respective în statul membru gazdă.

Modalităţile detaliate de organizare a probei de aptitudini, precum şi statutul de care beneficiază, în statul membru gazdă, solicitantul care doreşte să se pregătească pentru proba de aptitudini în acel stat membru se stabilesc de către autorităţile competente ale respectivului stat membru;

▼B

(i) „director al unei întreprinderi”: orice persoană care a exercitat, într-o întreprindere din domeniul profesional în cauză:

(i) fie funcţia de director al unei întreprinderi sau al unei sucursale;

(ii) fie funcţia de adjunct al proprietarului sau al directorului unei întreprinderi, în cazul în care această funcţie implică o responsabilitate corespunzătoare celei a proprietarului sau a directorului reprezentat;

(iii) fie funcţia de cadru superior cu sarcini de natură comercială şi/sau tehnică şi responsabil pentru unul sau mai multe servicii ale întreprinderii.

▼M9

(j) „stagiu profesional”: fără a aduce atingere articolului 46 alineatul (4), o perioadă de practică profesională realizată sub supraveghere, dacă aceasta constituie o condiție de acces la o profesie reglementată, care poate avea loc în cursul sau după finalizarea unui ciclu de învățământ cu obținerea unei diplome;

(k) „card profesional european”: un certificat electronic care atestă fie faptul că profesionistul a îndeplinit toate condițiile necesare pentru a presta temporar și ocazional servicii într-un stat membru gazdă, fie recunoașterea calificărilor profesionale pentru stabilirea într-un stat membru gazdă;

(l) „învățare pe tot parcursul vieții”: toate formele de învățământ general, educație și formare profesională, educație non-formală și învățare informală urmate pe tot parcursul vieții, având ca rezultat o îmbunătățire a cunoștințelor, abilităților și competențelor, care pot include etica profesională;

(m) „motive imperative de interes general”: motive recunoscute ca atare în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;

(n) „Sistemul european de credite transferabile sau creditele ECTS”: sistemul de credite pentru învățământul superior utilizate în Spațiul european al învățământului superior.

▼B

(2) O profesie exercitată de membrii unei asociații sau ai unei organizații menționate la anexa I este considerată profesie reglementată.

Asociațiile sau organizațiile menționate la primul paragraf au ca obiect, în special, promovarea și menținerea unui nivel ridicat în domeniul profesional în cauză. În acest scop, beneficiază de o recunoaștere sub o anumită formă din partea unui stat membru și eliberează membrilor lor un titlu de calificare, asigură respectarea deontologiei pe care o stabilesc și le conferă dreptul de a utiliza un titlu, o abreviere sau un statut corespunzător titlului de calificare respectiv.

▼M9

De fiecare dată când un stat membru recunoaște o asociație sau o organizație menționată la primul paragraf, acesta informează Comisia. Comisia verifică dacă asociația sau organizația în cauză îndeplinește condițiile prevăzute la al doilea paragraf. Pentru a ține seama în mod adecvat de evoluția reglementărilor din statele membre, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru actualizarea anexei I, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la al doilea paragraf.

În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la al doilea paragraf, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a respinge actualizarea solicitată a anexei I.

▼B

(3) Se consideră titlu de calificare orice titlu de calificare eliberat într-o țară terță de îndată ce titularul său are o experiență profesională în profesia în cauză de trei ani pe teritoriul statului membru care a recunoscut respectivul titlu de calificare în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), certificată de respectivul stat membru.

▼B

Articolul 4

Efectele recunoașterii

▼M9

(1) Recunoașterea calificărilor profesionale de către statul membru gazdă permite beneficiarilor să aibă acces, în respectivul stat membru, la aceeași profesie ca cea pentru care sunt calificați în statul membru de origine și să o exercite în statul membru gazdă în aceleași condiții ca și resortisanții acestuia.

▼B

(2) În sensul prezentei directive, profesia pe care solicitantul dorește să o exercite în statul membru gazdă este aceeași cu cea pentru care este calificat în statul membru de origine în cazul în care activitățile respective sunt comparabile.

▼M9

(3) Prin derogare de la alineatul (1), accesul parțial la o profesie în statul membru gazdă se acordă în condițiile prevăzute la articolul 4f.

Articolul 4a

Cardul profesional european

(1) Statele membre eliberează titularilor unei calificări profesionale un card profesional european la cererea acestora și cu condiția adoptării de către Comisie a actelor de punere în aplicare relevante prevăzute la alineatul (7).

(2) Atunci când pentru o anumită profesie a fost introdus un card profesional european prin actele de punere în aplicare relevante adoptate în conformitate cu alineatul (7), titularul unei calificări profesionale vizate poate alege să solicite un astfel de card sau să aplice procedurile prevăzute la titlurile II și III.

(3) Statele membre se asigură că titularul unui card profesional european beneficiază de toate drepturile conferite de articolele 4b - 4e.

(4) Dacă titularul unei calificări profesionale intenționează să presteze, în temeiul titlului II, alte servicii decât cele reglementate de articolul 7 alineatul (4), autoritatea competentă a statului membru de origine emite cardul profesional european în conformitate cu articolele 4b și 4c. Dacă este cazul, cardul profesional european constituie declarația prevăzută la articolul 7.

(5) Dacă titularul unei calificări profesionale intenționează să se stabilească într-un alt stat membru în temeiul capitolelor I - IIIa de la titlul III sau să presteze servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4), autoritatea competentă din statul membru de origine realizează toate etapele pregătitoare în legătură cu dosarul individual al solicitantului creat în Sistemul de informare al pieței interne (IMI) (dosarul IMI) în conformitate cu articolele 4b și 4d. Autoritatea competentă din statul membru gazdă emite cardul profesional european în conformitate cu articolele 4b și 4d.

▼M9

În scopul stabilirii, emiterea unui card profesional european nu conferă dreptul automat de a practica o anumită profesie atunci când există cerințe de înregistrare sau alte proceduri de control deja instituite în statul membru gazdă înainte de introducerea cardului profesional european pentru profesia respectivă.

(6) Statele membre desemnează autoritățile competente pentru gestionarea dosarelor IMI și emiterea de carduri profesionale europene. Autoritățile respective asigură prelucrarea imparțială, obiectivă și la timp a cererilor de carduri profesionale europene. Centrele de asistență menționate la articolul 57b pot și ele să acționeze în calitate de autorități competente. Statele membre se asigură că autoritățile competente și centrele de asistență informează cetățenii, inclusiv solicitanții potențiali, cu privire la funcționarea și valoarea adăugată a unui card profesional european pentru profesiile pentru care acesta este disponibil.

(7) Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, măsurile necesare pentru a asigura punerea uniformă în aplicare a dispozițiilor privind cardurile profesionale europene pentru profesiile care îndeplinesc condițiile prevăzute la al doilea paragraf de la prezentul alineat, inclusiv măsurile privind formatul cardului profesional european, prelucrarea cererilor scrise, traducerile care trebuie furnizate de solicitant în sprijinul oricărei solicitări de card profesional european, detaliile documentelor solicitate în temeiul articolului 7 alineatul (2) sau al anexei VII pentru depunerea unei cereri complete și procedurile pentru efectuarea și prelucrarea plăților pentru un card profesional european, luând în considerare particularitățile profesiei în cauză. Comisia specifică, de asemenea, prin intermediul actelor de punere în aplicare, modalitățile în care, situațiile în care și documentele pentru care autoritățile competente pot solicita copii certificate în conformitate cu articolul 4b alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 4d alineatul (2) și articolul 4d alineatul (3) pentru profesia în cauză.

Introducerea unui card profesional european pentru o anumită profesie prin adoptarea actelor de punere în aplicare relevante menționate la primul paragraf face obiectul următoarelor condiții cumulative:

(a) să existe o mobilitate semnificativă sau potențial pentru o mobilitate semnificativă în profesia în cauză;

(b) părțile interesante relevante să-și fi exprimat un interes suficient în acest sens;

(c) profesia sau educația și formarea destinate exercitării profesiei sunt reglementate într-un număr semnificativ de state membre.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).

▼M9

(8) Orice tarif care poate fi impus solicitanților în legătură cu procedurile administrative de eliberare a unui card profesional european este rezonabil, proporțional și corespunzător cu costurile suportate de statele membre de origine și gazdă și nu acționează ca un factor de descurajare a solicitării unui card profesional european.

Articolul 4b

Cererea pentru un card profesional european și crearea unui dosar IMI

(1) Statul membru de origine permite titularului unei calificări profesionale să solicite un card profesional european printr-un instrument online, pus la dispoziție de Comisie, care creează automat un dosar IMI pentru solicitantul respectiv. În cazul în care un stat membru de origine permite depunerea cererilor și în scris, acesta ia toate măsurile necesare pentru crearea dosarului IMI, transmiterea oricăror informații către solicitant și emiterea cardului profesional european.

(2) Cererile se însoțesc cu documentele necesare în temeiul actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 4a alineatul (7).

(3) În termen de o săptămână de la primirea cererii, autoritatea competentă a statului membru de origine confirmă primirea cererii și informează solicitantul cu privire la lipsa oricărui document.

Dacă este cazul, autoritatea competentă din statul membru de origine emite orice certificat justificator necesar în temeiul prezentei directive. Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică dacă solicitantul este stabilit legal în statul membru de origine și dacă toate documentele necesare care au fost emise în statul membru de origine sunt valabile și autentice. În caz de îndoieli justificate în mod temeinic, autoritatea competentă a statului membru de origine consultă organismul relevant și poate cere solicitantului copii certificate ale documentelor. În cazul cererilor ulterioare depuse de același solicitant, autoritățile competente ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă nu pot solicita redepunerea unor documente care sunt deja incluse în dosarul IMI și care sunt încă valabile.

(4) Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare, specificațiile tehnice, măsurile necesare pentru a asigura integritatea, confidențialitatea și acuratețea informațiilor conținute în cardul profesional european și în dosarul IMI, precum și condițiile și procedurile pentru emiterea unui card profesional european titularului acestuia, inclusiv posibilitatea de a-l descărca de pe internet sau de a transmite actualizări pentru dosarul IMI. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).

▼M9

Articolul 4c

Cardul profesional european pentru prestarea temporară și ocazională de servicii, altele decât cele prevăzute la articolul 7 alineatul (4)

(1) Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică cererea și documentele justificative din dosarul IMI și emite cardul profesional european pentru prestarea temporară și ocazională de servicii, altele decât cele prevăzute la articolul 7 alineatul (4), în termen de trei săptămâni. Termenul începe să curgă de la primirea documentelor lipsă menționate la articolul 4b alineatul (3) primul paragraf sau, dacă nu sunt solicitate documente suplimentare, de la expirarea termenului de o săptămână menționat la respectivul paragraf. Aceasta transmite apoi imediat cardul profesional european către autoritatea competentă din fiecare stat membru gazdă vizat și informează solicitantul în consecință. Statul membru gazdă nu poate solicita o nouă declarație în temeiul articolului 7 pentru următoarele 18 luni.

(2) Decizia autorității competente din statul membru de origine sau absența unei decizii în termenul de trei săptămâni menționat la alineatul (1) se supune căilor de atac în temeiul dreptului intern.

(3) Dacă dorește să presteze servicii în alte state membre decât cele menționate inițial în cererea prevăzută la alineatul (1), un titular de card profesional european poate solicita o astfel de extindere. Dacă dorește să continue să presteze servicii după perioada de 18 luni menționată la alineatul (1), titularul informează autoritatea competentă în acest sens. În ambele cazuri, titularul furnizează, de asemenea, orice informație privind schimbările substanțiale intervenite în situația înregistrată în dosarul IMI care poate fi solicitată de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 4a alineatul (7). Autoritatea competentă din statul membru de origine transmite cardul profesional european actualizat către statele membre gazdă în cauză.

(4) Cardul profesional european este valabil pe întreg teritoriul tuturor statelor membre gazdă în cauză atât timp cât titularul său își păstrează dreptul de practică pe baza documentelor și a informațiilor cuprinse în dosarul IMI.

Articolul 4d

Cardul profesional european pentru stabilire și pentru prestarea temporară și ocazională de servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4)

(1) Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică, în termen de o lună, autenticitatea și valabilitatea documentelor justificative din dosarul IMI în vederea eliberării unui card profesional european pentru stabilire sau pentru prestarea temporară și ocazională de servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4). Termenul începe să curgă de la primirea documentelor lipsă menționate la articolul 4b alineatul (3) primul paragraf sau, dacă nu sunt solicitate documente suplimentare, de la expirarea termenului de o săptămână menționat la respectivul paragraf. Aceasta transmite apoi imediat cererea autorității competente a statului membru gazdă. Statul membru de origine informează solicitantul despre situația cererii sale în momentul în care transmite cererea statului membru gazdă.

▼M9

(2) În cazurile prevăzute la articolele 16, 21, 49a și 49b, un stat membru gazdă decide dacă eliberează un card profesional european în temeiul alineatului (1) în termen de o lună de la primirea solicitării transmise de statul membru de origine. În cazul unor îndoieli justificate în mod temeinic, statul membru gazdă poate solicita statului membru de origine informații suplimentare sau transmiterea unei copii certificate a unui document, pe care acesta din urmă le transmite cel târziu în două săptămâni de la transmiterea solicitării. Sub rezerva alineatului (5) al doilea paragraf, termenul de o lună se aplică în pofida oricărei astfel de solicitări.

(3) În cazurile prevăzute la articolul 7 alineatul (4) și la articolul 14, un stat membru gazdă decide dacă eliberează cardul profesional european sau dacă supune titularul unei calificări profesionale unor măsuri compensatorii în termen de două luni de la primirea solicitării transmise de către statul membru de origine. În cazul unor îndoieli justificate în mod temeinic, statul membru gazdă poate solicita statului membru de origine informații suplimentare sau transmiterea unei copii certificate a unui document, pe care acesta din urmă le transmite cel târziu în două săptămâni de la transmiterea solicitării. Sub rezerva alineatului (5) al doilea paragraf, termenul de două luni se aplică în pofida oricărei astfel de solicitări.

(4) În cazul în care statul membru gazdă nu primește informațiile necesare pe care le poate solicita în conformitate cu prezenta directivă pentru a lua o decizie cu privire la emiterea cardului profesional european fie din partea statului membru de origine, fie din partea solicitantului, statul membru gazdă poate refuza să emită cardul. Refuzul se justifică în mod corespunzător.

(5) În cazul în care statul membru gazdă nu adoptă o decizie în termenele prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol sau nu organizează o probă de aptitudini așa cum se prevede la articolul 7 alineatul (4) cardul profesional european se consideră a fi emis și este transmis în mod automat, prin intermediul IMI, titularului unei calificări profesionale.

Statul membru gazdă are posibilitatea de a prelungi cu două săptămâni termenele prevăzute la alineatele (2) și (3) pentru emiterea automată a cardului profesional european. Statul membru gazdă explică motivele prelungirii și informează solicitantul în consecință. O astfel de prelungire poate fi repetată o singură dată și numai dacă este strict necesar, mai ales din motive ce țin de sănătatea publică sau de siguranța beneficiarilor serviciului.

(6) Acțiunile întreprinse de către statul membru de origine în conformitate cu alineatul (1) înlocuiesc orice cerere de recunoaștere a calificărilor profesionale în temeiul dreptului intern al statului membru gazdă.

(7) Deciziile statului membru de origine și ale statului membru gazdă adoptate în temeiul alineatelor (1) - (5) sau absența deciziei din partea statului membru de origine sunt supuse căilor de atac în temeiul dreptului intern al statului membru în cauză.

▼M9

Articolul 4e

Prelucrarea și accesul la datele privind cardul profesional european

(1) Fără a aduce atingere prezumției de nevinovăție, autoritățile competente din statele membre de origine și gazdă actualizează prompt dosarul IMI corespunzător cu informații referitoare la acțiuni disciplinare sau sancțiuni penale relative la o interdicție sau restricție și care pot avea consecințe asupra desfășurării activităților de către titularul unui card profesional european în temeiul prezentei directive. În acest sens, acestea respectă normele privind protecția datelor cu caracter personal din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ([1]), precum și din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ([2]). Aceste actualizări includ ștergerea de informații care nu mai sunt necesare. Titularul cardului profesional european și autoritățile competente ce au acces la dosarul IMI corespunzător sunt informați imediat cu privire la orice actualizări. Această obligație nu aduce atingere obligațiilor de alertă pentru statele membre în temeiul articolului 56a.

(2) Conținutul informațiilor actualizate menționate la alineatul (1) se limitează la următoarele aspecte:

(a) identitatea profesionistului;

(b) profesia în cauză;

(c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care a adoptat hotărârea privind restricția sau interdicția;

(d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției; și

(e) perioada în care se aplică restricția sau interdicția.

(3) Accesul la informațiile din dosarul IMI se limitează la autoritățile competente ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă, în conformitate cu Directiva 95/46/CE. Autoritățile competente informează titularul cardului profesional european cu privire la conținutul dosarului IMI la solicitarea titularului.

(4) Informațiile incluse în cardul profesional european se limitează la informațiile necesare pentru certificarea dreptului titularului de a exercita profesia pentru care a fost eliberat, și anume prenumele, numele, data și locul nașterii, profesia, calificările titularului și regimul aplicabil, autoritățile competente implicate, numărul de card, elementele de securitate și referința unui act valabil de identitate. Informațiile privind experiența profesională acumulată sau măsurile compensatorii absolvite de titularul cardului profesional european se includ în dosarul IMI.

([1]) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
([2]) JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

▼M9

(5) Datele cu caracter personal incluse în dosarul IMI pot fi prelucrate atât timp cât este necesar pentru procedura de recunoaştere în sine şi ca dovadă a recunoaşterii sau a transmiterii declaraţiei solicitate la articolul 7. Statele membre asigură titularului unui card profesional european dreptul de a cere în orice moment şi fără costuri care să incumbe respectivului titular rectificarea datelor incorecte sau incomplete sau ştergerea şi blocarea dosarului IMI respectiv. Titularul este informat cu privire la acest drept la momentul emiterii cardului profesional european şi i se readuce la cunoştinţă la fiecare doi ani. Această readucere la cunoştinţă se face automat prin intermediul IMI dacă solicitarea iniţială pentru cardul profesional european a fost făcută online.

În cazul unei solicitări de ştergere a unui dosar IMI aferent unui card profesional european emis în scopul stabilirii sau al prestării temporare şi ocazionale de servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4), autorităţile competente ale statului membru gazdă în cauză eliberează titularului de calificări profesionale un titlu care atestă recunoaşterea calificărilor sale profesionale.

(6) În legătură cu prelucrarea datelor personale din cardul profesional european şi din toate dosarele IMI, autorităţile competente relevante ale statelor membre se consideră operatori în sensul articolului 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE. În legătură cu responsabilităţile sale în temeiul alineatelor (1) - (4) de la prezentul articol şi cu prelucrarea datelor personale pe care le implică acestea, Comisia se consideră operator în sensul articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European şi al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecţia persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituţiile şi organele comunitare şi privind libera circulaţie a acestor date ([1]).

(7) Fără a se aduce atingere alineatului (3), statele membre gazdă asigură posibilitatea angajatorilor, clienţilor, pacienţilor, autorităţilor publice şi altor părţi interesate de a verifica autenticitatea şi valabilitatea unui card profesional european prezentat lor de către titularul cardului.

Comisia stabileşte, prin intermediul actelor de punere în aplicare, norme privind accesul la dosarul IMI, precum şi mijloacele tehnice şi procedurile de verificare menţionate la primul paragraf. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 58 alineatul (2).

Articolul 4f

Accesul parţial

(1) Autoritatea competentă a statului membru gazdă acordă acces parţial, de la caz la caz, la o activitate profesională pe teritoriul său, doar dacă sunt întrunite toate condiţiile următoare:

(a) profesionistul este calificat pe deplin pentru a exercita în statul membru de origine activitatea profesională pentru care solicită accesul parţial în statul membru gazdă;

([1]) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

▼M9

(b) diferențele ca atare dintre activitatea profesională exercitată legal în statul membru de origine și profesia reglementată în statul membru gazdă sunt atât de mari încât aplicarea de măsuri de compensare ar însemna să se ceară solicitantului să urmeze întregul program de educație și formare cerut în statul membru gazdă pentru a avea acces deplin la profesia reglementată în statul membru gazdă;

(c) activitatea profesională poate fi separată în mod obiectiv de alte activități care intră în cadrul profesiei reglementate în statul membru gazdă.

În sensul literei (c) autoritatea competentă a statului membru gazdă ia în considerare situația în care activitatea profesională poate fi întreprinsă în mod autonom în statul membru de origine.

(2) Accesul parțial poate fi respins dacă un astfel de refuz se justifică prin motive imperative de interes general, este necesară pentru a asigura atingerea obiectivului urmărit și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

(3) Cererile în vederea stabilirii într-un stat membru gazdă se examinează în conformitate cu capitolele I și IV din titlul III.

(4) Cererile în vederea prestării temporare și ocazionale de servicii în statul membru gazdă privind activități profesionale care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică se examinează în conformitate cu titlul II.

(5) Prin derogare de la articolul 7 alineatul (4) al șaselea paragraf și de la articolul 52 alineatul (1), după ce se acordă accesul parțial, activitatea profesională se exercită în temeiul titlului profesional al statului membru de origine. Statul membru gazdă poate impune utilizarea respectivului titlu profesional în limbile sale. Profesioniștii cărora li s-a acordat acces parțial indică în mod clar beneficiarilor serviciilor domeniul activităților lor profesionale.

(6) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică profesioniștilor ce beneficiază de recunoașterea automată a calificărilor lor profesionale în temeiul capitolelor II, III și IIIa de la titlul III.

▼B

TITLUL II

LIBERA PRESTARE A SERVICIILOR

Articolul 5

Principiul liberei prestări a serviciilor

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale ale dreptului comunitar și articolelor 6 și 7 din prezenta directivă, statele membre nu pot restrânge, din motive legate de calificările profesionale, libertatea de a presta servicii într-un alt stat membru:

(a) în cazul în care prestatorul s-a stabilit în mod legal într-un stat membru pentru a exercita aceeași profesie (denumit în continuare „stat membru de stabilire”) și

▼M9

(b) în cazul deplasării prestatorului de servicii, dacă a exercitat profesia respectivă într-unul sau mai multe state membre pe o perioadă de cel puțin un an în decursul ultimilor zece ani anteriori prestării de servicii, atunci când profesia nu este reglementată în statul membru de stabilire. Condiția de exercitare timp de un an a profesiei nu se aplică în cazul în care profesia sau educația și formarea care conduc la exercitarea profesiei sunt reglementate.

▼B

(2) Dispozițiile prezentului titlu se aplică exclusiv în cazul în care prestatorul se deplasează spre teritoriul statului membru gazdă pentru a exercita, temporar și ocazional, profesia menționată la alineatul (1).

Caracterul temporar și ocazional al prestării se verifică de la caz la caz, în special în funcție de durata prestării, frecvența, periodicitatea și continuitatea sa.

(3) În cazul în care se deplasează, un prestator respectă normele de conduită cu caracter profesional, de reglementare sau administrativ direct legate de calificările profesionale, precum definiția profesiei, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor, precum și dispozițiile disciplinare aplicabile în statul membru gazdă profesioniștilor care exercită aceeași profesie.

Articolul 6

Scutiri

În conformitate cu articolul 5 alineatul (1), statul membru gazdă scutește prestatorii de servicii stabiliți într-un alt stat membru de cerințele impuse profesioniștilor stabiliți pe teritoriul său în ceea ce privește:

(a) autorizarea de către o organizație profesională sau un organism profesional, înregistrarea sau afilierea în cadrul acestora. Pentru a facilita punerea în aplicare a dispozițiilor disciplinare în vigoare pe teritoriul lor, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), statele membre pot prevedea fie o înregistrare temporară automată, fie o afiliere *pro forma* la o astfel de organizație sau la un astfel de organism profesional, cu condiția să nu întârzie sau să nu complice în nici un fel prestarea serviciilor și să nu atragă cheltuieli suplimentare pentru prestatorul de servicii. O copie a declarației și, după caz, a reînnoirii menționate la articolul 7 alineatul (1), însoțite, pentru profesiile care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică prevăzute la articolul 7 alineatul (4) sau care beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul titlului III capitolului III, de o copie a documentelor prevăzute la articolul 7 alineatul (2), sunt trimise de către autoritatea competentă organizației sau organismului profesional pertinent și constituie o înregistrare temporară automată sau o afiliere *pro forma* în acest sens;

(b) înscrierea pe lângă un organism de securitate socială de drept public, în scopul reglării, cu un asigurator, a conturilor aferente activităților exercitate în beneficiul persoanelor asigurate.

Cu toate acestea, prestatorul de servicii informează organismul menționat la litera (b), în prealabil sau, în cazuri de urgență, ulterior, cu privire la serviciile pe care le-a prestat.

▼B

Articolul 7

Declarație prealabilă în caz de deplasare a prestatorului de servicii

(1) Statele membre pot solicita ca, atunci când prestatorul se deplasează pentru prima dată dintr-un stat membru în altul pentru a furniza servicii, să informeze în acest sens, în prealabil, autoritatea competentă din statul membru gazdă, printr-o declarație scrisă care să cuprindă informațiile privind asigurarea sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind răspunderea profesională. Respectiva declarație se reînnoiește o dată pe an în cazul în care prestatorul estimează că va furniza servicii, temporar sau ocazional, în respectivul stat membru, în decursul anului în cauză. Prestatorul poate prezenta această declarație prin orice mijloace.

(2) De asemenea, pentru prima prestare de servicii sau în cazul unei schimbări materiale privind situația stabilită în documente, statele membre pot solicita ca declarația să fie însoțită de următoarele documente:

(a) o dovadă a naționalității prestatorului;

(b) o atestare care să certifice că titularul este stabilit legal într-un stat membru pentru a exercita activitățile în cauză și că nu îi este interzisă exercitarea acestora, nici măcar temporar, atunci când se eliberează atestarea;

(c) o dovadă a calificărilor profesionale;

▼M9

(d) în ceea ce privește cazurile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b), dovada, prin orice mijloace, că prestatorul de servicii a exercitat activitatea în cauză pe o perioadă de cel puțin un an în decursul ultimilor zece ani;

(e) în ceea ce privește profesiile din domeniul securității, al sănătății și profesiile legate de educația minorilor, inclusiv îngrijirea copiilor și educația copiilor de vârstă mică, în cazul în care statul membru solicită acest lucru resortisanților săi, o atestare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;

(f) în cazul profesiilor care au implicații pentru siguranța pacienților, o declarație privind cunoașterea limbii necesară pentru practicarea profesiei în statul membru gazdă;

(g) în cazul profesiilor care vizează activitățile prevăzute la articolul 16 și care au fost notificate de un stat membru în conformitate cu articolul 59 alineatul (2), un certificat privind natura și durata activității, emis de autoritatea sau organismul competent al statului membru în care este stabilit prestatorul de servicii;

(2a) Prezentarea unei declarații obligatorii de către prestatorul de servicii în conformitate cu alineatul (1) dă dreptul prestatorului de servicii respectiv de a avea acces la activitatea de servicii sau de a exercita activitatea respectivă pe întreg teritoriul statului membru în cauză. Un stat membru poate solicita informațiile suplimentare enumerate la alineatul (2) privind calificările profesionale ale prestatorului de servicii dacă:

(a) profesia este reglementată în mod diferit în anumite părți ale teritoriului statului membru respectiv;

▼M9

(b) respectivele reglementări sunt aplicabile și tuturor resortisanților statului membru în cauză;

(c) diferențele de reglementare sunt justificate de motive imperative de interes general referitoare la sănătatea publică sau siguranța beneficiarilor serviciului; și

(d) statul membru nu dispune de alte mijloace de a obține astfel de informații.

▼B

(3) Prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire, atunci când există un astfel de titlu în respectivul stat membru pentru activitatea profesională în cauză. Acest titlu se indică în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statului membru de stabilire, astfel încât să se evite orice confuzie cu titlul profesional din statul membru gazdă. În cazul în care respectivul titlu profesional nu există în statul membru de stabilire, prestatorul își menționează titlul de calificare în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale respectivului stat membru. Prin derogare, în cazul serviciilor prevăzute la titlul III capitolul III, prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru gazdă.

▼M9

(4) Pentru prima prestare de servicii, în cazul profesiilor reglementate care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică și care nu beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul capitolului II, III sau IIIa de la titlul III, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate realiza o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului de servicii înainte de prima prestare de servicii. O astfel de verificare prealabilă este posibilă numai în cazul în care obiectivul său este să evite daunele grave pentru sănătatea sau siguranța beneficiarului serviciului, ca urmare a lipsei de calificare profesională a prestatorului de servicii și cu condiția ca verificarea să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.

În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor însoțitoare, prevăzute la alineatele (1) și (2), autoritatea competentă informează prestatorul de servicii cu privire la decizia sa:

(a) de a nu îi verifica calificările profesionale

(b) după verificarea calificărilor sale profesionale:

(i) de a-i solicita prestatorului de servicii să promoveze o probă de aptitudini; sau

(ii) de a-i permite să presteze serviciile respective.

În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere în luarea unei decizii în temeiul celui de al doilea paragraf, autoritatea competentă notifică prestatorul de servicii, în același termen, cu privire la motivele întârzierii. Dificultatea se rezolvă în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în termen de două luni de la rezolvarea dificultății.

▼M9

În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale prestatorului de servicii și formarea impusă în statul membru gazdă, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a prestatorului de servicii sau de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, statul membru gazdă oferă prestatorului de servicii respectiv posibilitatea de a demonstra, printr-o probă de aptitudini, astfel cum este menționat la litera (b) al doilea paragraf, că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele care-i lipseau. Statul membru gazdă ia o decizie pe această bază dacă să permită furnizarea serviciului. În orice caz, prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în conformitate cu al doilea paragraf.

În lipsa unei reacții din partea autorității competente în termenele stabilite la al doilea și al treilea paragraf, serviciul poate fi prestat.

În cazul în care calificările profesionale au fost verificate în temeiul prezentului paragraf, serviciile sunt prestate cu titlul profesional din statul membru gazdă.

▼B

Articolul 8

Cooperarea administrativă

▼M9

(1) Autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire, în cazul unor îndoieli justificate, să furnizeze orice informație relevantă pentru legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului de servicii, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional. În cazul în care decid să verifice calificările profesionale ale prestatorului de servicii, autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire informații privind cursurile de formare absolvite de prestator în măsura necesară pentru evaluarea diferențelor semnificative care pot avea efecte negative asupra sănătății sau siguranței publice. Autoritățile competente din statul membru de stabilire comunică aceste informații în conformitate cu articolul 56. În cazul profesiilor nereglementate în statul membru de origine, centrele de asistență prevăzute la articolul 57b pot, de asemenea, furniza astfel de informații.

▼B

(2) Autoritățile competente asigură schimbul de informații necesare pentru ca plângerea unui destinatar al unui serviciu împotriva unui prestator de servicii să fie tratată în mod corect. Destinatarul este informat cu privire la soluționarea plângerii.

Articolul 9

Informarea destinatarilor serviciului

În cazul în care prestarea se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire sau sub calificarea prestatorului de servicii, în plus față de alte cerințe în materie de informare prevăzute de dreptul comunitar, autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita prestatorului să furnizeze destinatarului serviciilor toate sau o parte din următoarele informații:

▼B

(a) în cazul în care prestatorul este înregistrat într-un registru comercial sau într-un alt registru public similar, registrul în care este înregistrat și numărul de înregistrare sau alte mijloace echivalente de identificare prevăzute în respectivul registru;

(b) în cazul în care activitatea face obiectul unui regim de autorizare în statul membru de stabilire, coordonatele autorității competente de supraveghere;

(c) orice organizație profesională sau orice organism similar la care este înregistrat prestatorul;

(d) titlul profesional sau, atunci când un astfel de titlu nu există, titlul de calificare a prestatorului și statul membru în care a fost obținut;

(e) în cazul în care prestatorul este plătitor de TVA, numărul de identificare prevăzut la articolul 22 alineatul (1) din a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri – sistemul comun privind taxa pe valoare adăugată: baza unitară de stabilire ([1]);

(f) informații privind acoperirea asigurărilor sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind responsabilitatea profesională.

TITLUL III

LIBERTATEA DE STABILIRE

CAPITOLUL I

Sistemul general de recunoaștere a calificărilor

Articolul 10

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol se aplică tuturor profesiilor care nu sunt reglementate de capitolele II și III din prezentul titlu, precum și în cazurile următoare, în care solicitantul, dintr-un motiv special și excepțional, nu îndeplinește condițiile prevăzute în respectivele capitole:

(a) pentru activitățile enumerate în anexa IV, atunci când migrantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 17, 18 și 19;

(b) pentru medicii care au o formare de bază, medicii specialiști, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții, în cazul în care migrantul nu îndeplinește condițiile de practică profesională efectivă și legală prevăzute la articolele 23, 27, 33, 37, 39, 43 și 49;

(c) pentru arhitecți, în cazul în care migrantul este titularul unei calificări care nu este prevăzută în anexa V punctul 5.7;

([1]) JO L 145, 13.6.1997, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/66/CE (JO L 168, 1.5.2004, p. 35).

▼B

(d) fără a se aduce atingere articolului 21 alineatul (1) și articolelor 23 și 27, pentru medicii, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții titulari ai unui titlu de calificare specializată, care trebuie să urmeze formarea profesională care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 și exclusiv în scopul recunoașterii specializării în cauză;

(e) pentru asistenții medicali generaliști și asistenții medicali specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională ce conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctul 5.2.2, atunci când migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist;

(f) pentru asistenții medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist, în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști, de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist sau de asistenți medicali specializați, titulari ai unei titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională care conduce la obținerea titlurilor prevăzute în anexa V punctul 5.2.2;

(g) pentru migranții care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3).

Articolul 11

Niveluri de calificare

▼M9

În sensul articolului 13 și articolului 14 alineatul (6), calificările profesionale se grupează în funcție de următoarele niveluri:

▼B

(a) atestat de competență eliberat de o autoritate competentă din statul membru de origine, desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative din respectivul stat membru, pe baza:

(i) fie a unei formări profesionale care nu face obiectul unui certificat sau al unei diplome în sensul literelor (b), (c), (d) sau (e) sau a unui examen special fără formare prealabilă sau a exercitării cu normă întreagă a profesiei într-un stat membru pe o perioadă de trei ani consecutivi sau pe o perioadă echivalentă cu fracțiune de normă în decursul ultimilor 10 ani;

(ii) fie a unei formări generale la nivel de învățământ secundar sau liceal, care atestă că titularul posedă cunoștințe generale;

(b) certificat care atestă încheierea unui ciclu de studii liceale:

(i) fie general, completat de un ciclu de studii sau de formare profesională, altele decât cele prevăzute la litera (c), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;

(ii) fie tehnic sau profesional, completat, după caz, de un ciclu de studii sau de formare profesională, astfel cum se prevede la punctul (i), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;

▼B

(c) diplomă care atestă:

(i) fie o formare la nivel de învățământ postliceal, altul decât cel prevăzut la literele (d) și (e), și cu o durată minimă de un an sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, ale căror condiții de admitere includ, în general, absolvirea ciclului de studii liceale necesare pentru a avea acces la învățământul universitar sau superior sau absolvirea unei formări de nivel liceal echivalent, precum și formarea profesională eventual necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale;

▼M9

(ii) educația și formarea reglementate sau, în cazul profesiilor reglementate, formarea profesională cu o structură specială, cu competențe care depășesc ceea ce se asigură la nivelul b, echivalente cu nivelul de formare prevăzut la punctul (i), în cazul în care o astfel de formare conferă un standard profesional comparabil și pregătește persoana formată pentru un nivel comparabil de responsabilități și funcții, cu condiția ca diploma să fie însoțită de un certificat din partea statului membru de origine;

(d) diplomă care atestă că titularul a încheiat cu succes o formare la nivel de învățământ post-secundar cu o durată de cel puțin trei ani și cel mult patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, care poate fi exprimată în plus printr-un număr echivalent de credite ECTS, în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții de nivel echivalent, precum și, după caz, încheierea cu succes a formării profesionale necesare în plus față de ciclul de studii post-secundare;

(e) diplomă care atestă că titularul a absolvit un ciclu de studii post-secundare cu o durată de cel puțin patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, care poate fi exprimată în plus printr-un număr echivalent de credite ECTS în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții de nivel echivalent și, după caz, că a absolvit formarea profesională necesară în plus față de respectivul ciclu de studii post-secundare.

_____

▼B

Articolul 12

Formarea profesională asimilată

▼M9

Se consideră titlu de calificare menționat la articolul 11, inclusiv în ceea ce privește nivelul în cauză, orice titlu de calificare sau ansamblu de titluri de calificare care a fost eliberat de o autoritate competentă a unui stat membru, care atestă absolvirea unei formări în cadrul Uniunii, cu frecvență integrală sau parțială, în cadrul sau în afara programelor formale, recunoscută de respectivul stat membru ca având un nivel echivalent și care conferă titularului aceleași drepturi de acces la o profesie sau de exercitare a acesteia sau care pregătește pentru exercitarea respectivei profesii.

▼B

De asemenea, este asimilată unui astfel de titlu de calificare, în aceleași condiții ca cele prevăzute la paragraful anterior, orice calificare profesională care, fără a îndeplini cerințele prevăzute de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale statului membru de origine pentru accesul la o profesie sau pentru exercitarea unei profesii, conferă titularului său drepturi obținute în temeiul respectivelor dispoziții. În special, acest lucru se aplică în cazul în care statul membru de origine ridică nivelul de formare necesar pentru a avea acces la o profesie sau pentru a o exercita și în cazul în care o persoană care a urmat o formare anterioară, care nu îndeplinește cerințele noii calificări, beneficiază de drepturile obținute în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative; într-un astfel de caz, formarea anterioară este considerată de statul membru gazdă, în sensul aplicării articolului 13, ca fiind corespunzătoare nivelului noii formări.

▼M9

Articolul 13

Condiții de recunoaștere

(1) Atunci când, într-un stat membru gazdă, accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia este condiționat(ă) de deținerea unor calificări profesionale determinate, autoritatea competentă a respectivului stat membru acordă solicitanților accesul la respectiva profesie și dreptul de exercitare a acesteia, în aceleași condiții ca cele pentru resortisanții săi, dacă aceștia dețin un atestat de competență sau titlul de calificare menționat la articolul 11, prevăzut de un al stat membru pentru a avea acces la aceeași profesie sau pentru a o exercita pe teritoriul său.

Atestatele de competență sau titlurile de calificare se eliberează de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru.

(2) Accesul la profesie și exercitarea acesteia, astfel cum se precizează la alineatul (1) se acordă, de asemenea, solicitanților care au exercitat profesia respectivă cu normă întreagă timp de un an sau durată globală echivalentă cu normă redusă în cei zece ani anteriori într-un alt stat membru ce nu reglementează respectiva profesie și care dețin unul sau mai multe atestate de competență sau titluri de calificare emise de un alt stat membru care nu reglementează profesia respectivă

Atestatele de competență sau titlurile de calificare îndeplinesc următoarele condiții:

(a) au fost eliberate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru;

(b) atestă pregătirea titularului pentru exercitarea profesiei în cauză.

Experiența profesională de un an menționată la primul paragraf nu poate fi solicitată în cazul în care titlurile de calificare deținute de solicitant fac dovada educației și formării reglementate.

▼M9

(3) Statul membru gazdă acceptă nivelul atestat în temeiul articolului 11 de către statul membru de origine, precum și certificatul prin care statul membru de origine atestă că învățământul și formarea reglementată sau formarea profesională cu o structură specială prevăzută la articolul 11 litera (c) punctul (ii) este echivalentă cu nivelul prevăzut la articolul 11 litera (c) punctul (i).

(4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol și de la articolul 14, autoritatea competentă a statului membru gazdă poate refuza accesul la profesie și exercitarea acesteia titularilor unui atestat de competență clasificat la litera (a) de la articolul 11 atunci când calificarea profesională națională necesară pentru exercitarea profesiei pe teritoriul său este clasificată la litera (e) de la articolul 11.

▼B

Articolul 14

Măsuri compensatorii

▼M9

(1) Articolul 13 nu aduce atingere dreptului statului membru gazdă de a impune solicitantului să urmeze un stagiu de adaptare de cel mult trei ani sau să susțină o probă de aptitudini în unul dintre următoarele cazuri:

(a) formarea pe care a urmat-o solicitantul acoperă discipline semnificativ diferite de cele cuprinse în titlul de calificare necesar în statul membru gazdă;

(b) profesia reglementată în statul membru gazdă cuprinde una sau mai multe activități profesionale reglementate care nu există în profesia similară în statul membru de origine al solicitantului iar formarea care este necesară în statul membru gazdă include discipline semnificativ diferite de cele cuprinse în atestatul de competență sau de titlul de calificare pe care îl posedă solicitantul.

▼B

(2) În cazul în care face uz de posibilitatea prevăzută la alineatul (1), statul membru gazdă trebuie să lase solicitantului posibilitatea de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini.

Atunci când, pentru o anumită profesie, un stat membru consideră că este necesar să se deroge de la posibilitatea acordată solicitantului de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini în temeiul primului paragraf, un stat membru informează în prealabil celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta, furnizând o justificare adecvată pentru derogare.

▼M9

În cazul în care consideră că derogarea prevăzută la paragraful al doilea nu este adecvată sau că nu este conformă cu dreptul Uniunii, Comisia adoptă un act de punere în aplicare, în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor necesare, prin care cere statului membru relevant să nu adopte măsura prevăzută. În lipsa unui răspuns din partea Comisiei până la expirarea termenului menționat, derogarea poate fi aplicată.

▼B

(3) Pentru profesiile a căror exercitare necesită o cunoaştere exactă a legislaţiei naţionale şi în privinţa cărora un element esenţial şi constant al activităţii este furnizarea de consiliere şi/sau asistenţă privind legislaţia naţională, statul membru gazdă, prin derogare de la principiul enunţat la alineatul (2), conform căruia solicitantul are dreptul de a alege, poate impune fie un stagiu de adaptare, fie o probă de aptitudini.

Această dispoziţie se aplică şi în cazurile prevăzute la articolul 10 literele (b) şi (c) şi la articolul 10 litera (d) în ceea ce priveşte medicii şi medicii dentişti şi la articolul 10 litera (f), în cazul în care migrantul doreşte să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activităţile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenţi medicali generalişti sau de asistenţi specializaţi, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare ce conduce la posesia titlurilor enumerate în anexa V punctul 5.2.2, precum şi la articolul 10 litera (g).

În cazurile menţionate la articolul 10 litera (a), statul membru gazdă poate impune un stagiu de adaptare sau o probă de aptitudini, atunci când migrantul doreşte să exercite, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, activităţi profesionale care presupun cunoaşterea şi aplicarea reglementărilor naţionale specifice în vigoare, cu condiţia ca autorităţile competente ale statului membru gazdă să impună propriilor resortisanţi cunoaşterea şi aplicarea respectivelor reglementări pentru a exercita activităţile în cauză.

▼M9

Prin derogare de la principiul dreptului solicitantului de a alege, aşa cum se prevede la alineatul (2), statul membru gazdă poate dispune fie un stagiu de adaptare, fie o probă de aptitudini, dacă:

(a) titularul unei calificări profesionale menţionate la articolul 11 litera (a) solicită recunoaşterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională naţională cerută este clasificată la articolul 11 litera (c); sau

(b) titularul unei calificări profesionale menţionate la articolul 11 litera (b) solicită recunoaşterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională naţională cerută este clasificată la articolul 11 literele (d) sau (e);

În cazul titularului unei calificări profesionale menţionate la articolul 11 litera (a) care solicită recunoaşterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională naţională cerută este clasificată la articolul 11 litera (d), statul membru gazdă poate impune atât un stagiu de adaptare, cât şi o probă de aptitudini.

(4) În sensul alineatelor (1) şi (5), prin „discipline semnificativ diferite” se înţeleg disciplinele a căror cunoaştere, abilităţi şi competenţe dobândite sunt esenţiale pentru exercitarea profesiei şi în cazul cărora formarea urmată de migrant prezintă diferenţe importante, în ceea ce priveşte conţinutul, în raport cu formarea necesară în statul membru gazdă.

▼M9

(5) Alineatul (1) se aplică respectându-se principiul proporționalității. În special, în cazul în care statul membru gazdă preconizează să îi impună solicitantului finalizarea unui stagiu de adaptare sau promovarea unei probe de aptitudini, trebuie să verifice în prealabil dacă cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite de solicitant în decursul experienței sale profesionale sau prin învățare pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, în orice stat membru sau într-o țară terță sunt de natură să acopere, total sau parțial, disciplinele semnificativ diferite definite la alineatul (4).

(6) Decizia de impunere a unui stagiu de adaptare sau a unei probe de aptitudini se motivează corespunzător. Solicitantului i se transmit îndeosebi următoarele informații:

(a) nivelul de calificare profesională necesar în statul membru gazdă și nivelul de calificare profesională deținut de solicitant în conformitate cu clasificarea stabilită la articolul 11; și

(b) diferențele semnificative menționate la alineatul (4) și motivele pentru care respectivele diferențe nu pot fi compensate prin cunoștințe, abilități și competențe dobândite în decursul experienței sale profesionale sau prin învățare pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant.

(7) Statele membre se asigură că un solicitant are posibilitatea de a susține proba de aptitudini menționat la alineatul (1) în termen de cel mult 6 luni de la decizia inițială privind obligativitatea unei probe de aptitudini pentru solicitant.

———————

▼B

CAPITOLUL II

Recunoașterea experienței profesionale

Articolul 16

Cerințe în materie de experiență profesională

În cazul în care, într-un stat membru, accesul la una dintre activitățile enumerate în anexa V sau exercitarea uneia dintre respectivele activități este condiționată de posesia de cunoștințe și de aptitudini generale, comerciale sau profesionale, statul membru în cauză recunoaște ca dovadă suficientă a respectivelor cunoștințe și aptitudini exercitarea în prealabil a activității în cauză într-un alt stat membru. Respectiva activitate trebuie să fi fost exercitată în conformitate cu articolele 17, 18 și 19.

Articolul 17

Activități incluse în lista I din anexa IV

(1) În cazul activităților incluse în lista I din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de șase ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

▼B

(b) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(c) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(d) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin cinci ani;

(e) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, într-o funcție superioară, beneficiarul având pe o perioadă de cel puțin trei ani sarcini tehnice și fiind responsabil pentru cel puțin un departament al întreprinderii, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (d), această activitate nu trebuie să se fi încheiat cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

(3) Alineatul (1) litera (e) nu se aplică activităților incluse la fosta grupă 855 din nomenclatura ISIC, saloane de coafură.

Articolul 18

Activități incluse în lista II din anexa IV

(1) În cazul activităților incluse în lista II din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

▼B

(c) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(d) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin cinci ani;

(e) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(f) fie pe o perioadă de șase ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (d), această activitate nu trebuie să fi fost încheiată cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

Articolul 19

Activități incluse în lista III din anexa IV

(1) În cazul activităților incluse în lista III din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de doi ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(c) fie pe o perioadă de doi ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin trei ani;

(d) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (c), această activitate nu trebuie să fi fost încheiată cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

▼M9

Articolul 20

Adaptarea listelor de activități menționate în anexa IV

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește adaptarea listelor de activități care sunt menționate în anexa IV și care fac obiectul recunoașterii experienței profesionale în temeiul articolului 16, în vederea actualizării sau a clarificării activităților enumerate la anexa IV, îndeosebi a domeniului de aplicare a acestora și în vederea integrării celor mai recente evoluții ale nomenclatoarelor de activități, fără ca respectiva modificare să implice vreo restrângere a domeniului de aplicare a activităților legate de categoriile individuale și fără ca activitățile să fie transferate între actualele liste I, II și III de la anexa IV.

▼B

CAPITOLUL III

Recunoaștere pe baza coordonării condițiilor minime de formare

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 21

Principiul recunoașterii automate

(1) Fiecare stat membru recunoaște calificările de medic, care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și calificările de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de farmacist și de arhitect, prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 și 5.7.1 care îndeplinesc condițiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 și 46, și le conferă, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale și exercitarea acestora, același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care le eliberează el însuși.

Respectivele titluri de formare trebuie eliberate de către organismele competente ale statelor membre și însoțite, după caz, de certificatele prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 și 5.7.1.

Dispozițiile primului și celui de-al doilea paragraf nu aduc atingere drepturilor obținute, prevăzute la articolele 23, 27, 33, 37, 39 și 49.

(2) Fiecare stat membru recunoaște, pentru exercitarea unei activități medicale ca medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială, titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.1.4 și eliberate resortisanților statelor membre de către celelalte state membre în conformitate cu condițiile minime de formare prevăzute la articolul 28.

Dispozițiile primului paragraf nu aduc atingere drepturilor obținute, prevăzute la articolul 30.

▼B

(3) Fiecare stat membru recunoaşte titlurile de calificare ca moaşă acordate resortisanţilor statelor membre de către celelalte state membre, prevăzute în anexa V punctul 5.5.2, care îndeplinesc condiţiile minime de formare prevăzute la articolul 40 şi care respectă criteriile prevăzute la articolul 41, şi le conferă, în ceea ce priveşte accesul la activităţile profesionale şi exercitarea acestora, acelaşi efect pe teritoriul său ca şi titlurilor de calificare pe care le eliberează el însuşi. Prezenta dispoziţie nu aduce atingere drepturilor obţinute, prevăzute la articolele 23 şi 43.

▼M9

(4) În ceea ce priveşte funcţionarea unei farmacii care nu face obiectul unor restricţii teritoriale, un stat membru poate decide, prin derogare, să nu dea efect titlurilor de calificare menţionate la punctul 5.6.2 de la anexa V pentru înfiinţarea de noi farmacii deschise publicului. În sensul aplicării prezentului alineat, farmaciile deschise de mai puţin de trei ani se consideră, de asemenea, farmacii noi.

Respectiva derogare nu poate fi aplicată farmaciştilor ale căror calificări au fost deja recunoscute de către autorităţile competente ale statului membru gazdă în alte scopuri şi care au exercitat efectiv şi legal activităţile profesionale de farmacist timp de cel puţin trei ani consecutivi în respectivul stat membru.

▼B

(5) Titlurile de calificare ca arhitect prevăzute în anexa V punctul 5.7.1, care fac obiectul unei recunoaşteri automate în temeiul alineatului (1), atestă o formare care a început cel mai devreme în decursul anului academic de referinţă prevăzut în anexa menţionată.

▼M9

(6) Fiecare stat membru condiţionează accesul la activităţile profesionale de medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moaşă şi farmacist, precum şi exercitarea acestora, de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 şi 5.6.2, care atestă că profesionistul în cauză a dobândit, în decursul perioadei de formare, după caz, cunoştinţele, abilităţile şi competenţele prevăzute la articolul 24 alineatul (3), la articolul 31 alineatul (6), la articolul 31 alineatul (7), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 38 alineatul (3), la articolul 40 alineatul (3) şi la articolul 44 alineatul (3).

Pentru a se ţine cont de progresul ştiinţific şi tehnic general recunoscut, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru actualizarea cunoştinţelor şi a aptitudinilor prevăzute la articolul 24 alineatul (3), la articolul 31 alineatul (6), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 38 alineatul (3), la articolul 40 alineatul (3), la articolul 44 alineatul (3) şi la articolul 46 alineatul (4) pentru a reflecta evoluţia dreptului Uniunii care priveşte în mod direct respectivii profesionişti.

Astfel de actualizări nu determină o modificare a principiilor legislative fundamentale în vigoare în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce priveşte formarea şi condiţiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de actualizări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce priveşte organizarea sistemelor educaţionale, astfel cum se prevede la articolul 165 alineatul (1) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene (TFUE).

_____

▼M9

Articolul 21a

Procedura de notificare

(1) Comisiei îi sunt notificate de către fiecare stat membru actele cu putere de lege și actele administrative pe care le adoptă acesta în materie de eliberare a titlurilor de calificare în profesiile care fac obiectul prezentului capitol.

În ceea ce privește titlurile de calificare menționate în secțiunea 8, notificarea în conformitate cu primul paragraf se adresează și celorlalte state membre.

(2) Notificarea menționată la alineatul (1) include informații privind durata și conținutul programelor de formare.

(3) Notificarea menționată la alineatul (1) se transmite prin intermediul IMI.

(4) Pentru a ține seama în mod adecvat de evoluția legislativă și administrativă din statele membre, și cu condiția ca actele cu putere de lege și actele administrative notificate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol să fie conforme cu dispozițiile prezentului capitol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru a modifica punctele 5.1.1-5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 din anexa V privind actualizarea denumirilor adoptate de statele membre pentru titlurile de calificare, precum și, după caz, a organismului care eliberează titlurile de calificare, a certificatului care însoțește respectivul titlu de calificare și a titlului profesional omolog.

(5) În cazul în care dispozițiile legislative, de reglementare și administrative notificate în conformitate cu alineatul (1) nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului capitol, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a respinge modificările solicitate ale punctelor 5.1.1-5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 sau 5.7.1 din anexa V.

▼B

Articolul 22

Dispoziții comune privind formarea

În ceea ce privește formarea menționată la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 și 46:

(a) statele membre pot autoriza formarea cu frecvență parțială, în condițiile prevăzute de autoritățile competente; acestea se asigură ca durata totală, nivelul și calitatea respectivei formări să nu fie inferioare celor ale formărilor continue pe bază de program integral;

▼M9

(b) statele membre, în conformitate cu procedurile proprii specifice fiecărui stat membru, se asigură, prin încurajarea dezvoltării profesionale continue, că profesioniștii ale căror calificări profesionale sunt prevăzute la capitolul III din prezentul titlu au posibilitatea să-și actualizeze cunoștințele, abilitățile și competențele pentru a-și exercita profesia în mod sigur și eficient, în pas cu dezvoltările din domeniul lor profesional.

▼M9

Statele membre transmit Comisiei măsurile luate în temeiul literei (b) de la primul alineat până la 18 ianuarie 2016.

▼B

Articolul 23

Drepturi obținute

(1) Fără a aduce atingere drepturilor obținute specifice profesiilor în cauză, atunci când titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activități profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă și farmacist ale resortisanților statelor membre nu îndeplinesc toate cerințele de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 și 44, fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre atunci când atestă o formare care a început înainte de datele de referință prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, în cazul în care sunt însoțite de un certificat care atestă că titularii s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(2) Aceleași dispoziții se aplică titlurilor de calificare ca medic, care permit accesul la activități profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurilor de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă și farmacist obținute pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania și care nu îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 și 44, atunci când atestă o formare care a început înainte de:

(a) 3 octombrie 1990, în ceea ce privește medicii cu formare de bază, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști cu formare de bază, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și

(b) 3 aprilie 1992, în ceea ce privește medicii specialiști.

Titlurile de calificare menționate la primul paragraf conferă dreptul la exercitarea de activități profesionale pe întreg teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și titlurile de calificare eliberate de autoritățile competente germane menționate în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 37 alineatul (1), fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Cehoslovacie sau a căror formare a început, pentru Republica Cehă și Slovacia, înainte de 1 ianuarie 1993, atunci când autoritățile unuia dintre cele două state membre menționate anterior atestă că, pe teritoriul lor, respectivele titluri de calificare au același efect pe plan juridic ca și titlurile de calificare pe care le eliberează ele însele și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state

▼B

membre în anexa VI punctul 6 cu privire la accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2), și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(4) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de formare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Uniune Sovietică sau a căror formare a început:

(a) pentru Estonia, înainte de 20 august 1991;

(b) pentru Letonia, înainte de 21 august 1991;

(c) pentru Lituania, înainte de 11 martie 1990,

atunci când autoritățile unuia dintre cele trei state membre menționate anterior atestă că respectivele calificări au, pe teritoriul lor, același efect pe plan juridic ca cele pe care ele însele le eliberează și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2) și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

În ceea ce privește calificările de medic veterinar eliberate de fosta Uniune Sovietică sau a căror formare a început, pentru Estonia, înainte de 20 august 1991, atestarea menționată în paragraful anterior trebuie să fie însoțită de un certificat, eliberat de autoritățile estoniene, care să declare că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.

▼A1

(5) Fără a aduce atingere articolului 43b, fiecare stat membru recunoaşte titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activităţile profesionale de medic cu formare de bază şi medic specialist, precum şi titlurile de formare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moaşă, farmacist şi arhitect ale resortisanţilor statelor membre şi care au fost eliberate de fosta Iugoslavie sau a căror formare a început:

(a) pentru Slovenia, înainte de 25 iunie 1991; şi

(b) pentru Croaţia, înainte de 8 octombrie 1991,

atunci când autorităţile statelor membre menţionate anterior atestă că respectivele calificări au, pe teritoriul lor, acelaşi efect pe plan juridic ca cele pe care ele însele le eliberează şi, pentru arhitecţi, acelaşi efect ca şi titlurile de calificare menţionate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6, în ceea ce priveşte accesul la activităţile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de moaşă, de farmacist, în ceea ce priveşte activităţile menţionate la articolul 45 alineatul (2) şi de arhitect, în ceea ce priveşte activităţile menţionate la articolul 48, precum şi exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoţită de un certificat eliberat de aceleaşi autorităţi, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv şi legal activităţile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puţin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

▼B

(6) Fiecare stat membru recunoaşte ca dovadă suficientă pentru resortisanţii statelor membre ale căror titluri de calificare ca medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moaşă şi farmacist nu corespund denumirilor prevăzute pentru respectivele state membre în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 şi 5.6.2, titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre, însoţite de un certificat eliberat de autorităţile sau organismele competente.

Certificatul menţionat la primul paragraf atestă că respectivele titluri de calificare confirmă o formare în temeiul articolelor 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 şi 44 şi sunt asimilate de statul membru care le-a eliberat celor a căror denumire este prevăzută în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 şi 5.6.2.

▼M1

Articolul 23a

Împrejurări excepţionale

(1) Prin derogare de la prezenta directivă, Bulgaria poate autoriza persoanele care deţin calificarea de „фелдшер” (felcer) acordată în Bulgaria înainte de 31 decembrie 1999 şi care exercită această profesie în cadrul sistemului de securitate socială naţional bulgar la 1 ianuarie 2000, să continue să exercite profesia menţionată, cu toate că anumite părţi ale activităţii acestora intră în domeniul de aplicare a prezentei directive referitoare la medicii şi asistenţii medicali generalişti.

▼M1

(2) Persoanele care deţin calificarea bulgară de „фелдшер” (felcer) menţionată la alineatul (1) nu au dreptul de a obţine recunoaşterea profesională ca medici sau asistenţi medicali generalişti în alte state membre în temeiul prezentei directive.

▼B

Secţiunea 2

Medicii

Articolul 24

Formarea de bază în medicină

(1) Admiterea la formarea de bază în medicină presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, în ceea ce priveşte studiile în cauză, la instituţiile universitare.

▼M9

(2) Formarea medicală de bază cuprinde un total de cel puţin cinci ani de studii, care se poate exprima în plus prin echivalentul în credite ECTS, şi constă în cel puţin 5 500 de ore de formare teoretică şi practică asigurate de o universitate sau sub supravegherea unei universităţi.

În ceea ce priveşte profesioniştii care şi-au început studiile înainte de 1 ianuarie 1972, formarea menţionată la primul paragraf poate include o formare practică la nivel universitar de şase luni, efectuată pe bază de program integral sub supravegherea autorităţilor competente.

▼B

(3) Formarea de bază în medicină oferă garanţia că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoştinţe şi competenţe:

(a) cunoştinţele corespunzătoare despre ştiinţele pe care se bazează medicina şi o bună înţelegere a metodelor ştiinţifice, inclusiv a principiilor de măsurare a funcţiilor biologice, evaluarea datelor stabilite ştiinţific şi analiza lor;

(b) cunoştinţele corespunzătoare despre structura, funcţiile şi comportamentul persoanelor sănătoase şi bolnave, precum şi relaţiile dintre starea de sănătate şi mediul social şi fizic al fiinţei umane;

(c) cunoştinţele corespunzătoare despre disciplinele şi practicile clinice care i-a oferit o imagine coerentă a afecţiunilor mintale şi fizice, a medicinii din perspectiva profilaxiei, diagnosticului, terapiei şi reproducerii umane;

(d) experienţă clinică utilă în spitale sub supraveghere corespunzătoare.

▼B

Articolul 25

Formarea medicilor specialiști

▼M9

(1) Admiterea la formarea de medic specialist este condiționată de absolvirea și validarea unui program de formare de bază în medicină prevăzut la articolul 24 alineatul (2) în decursul căruia persoana formată a dobândit cunoștințele relevante de bază în medicină.

▼B

(2) Formarea specializată în medicină cuprinde instruirea teoretică și practică, efectuată într-o universitate, într-un spital universitar sau, după caz, o instituție de sănătate desemnată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente.

Statele membre se asigură ca perioadele minime de formare specializată în medicină menționate în anexa V punctul 5.1.3 să nu fie mai scurte decât perioadele prevăzute la același punct. Formarea se realizează sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Ea implică participarea personală a medicului specialist candidat la activitatea sau la responsabilitățile serviciilor în cauză.

(3) Formarea se realizează pe bază de program integral, pe posturi specializate, recunoscute de autoritățile competente. Formarea implică participarea la toate activitățile medicale ale departamentului în care se realizează formarea, inclusiv la serviciul de gardă, astfel încât specialistul în formare să consacre acestei instruiri practice și teoretice toată activitatea sa profesională, pe toată durata săptămânii de lucru și în decursul întregului an, după metodele stabilite de autoritățile competente. În consecință, aceste posturi fac obiectul unei remunerări adecvate.

▼M9

(3a) Statele membre pot dispune în legislațiile lor naționale exceptări parțiale de la părți ale cursurilor de formare în medicina specializată enumerate la punctul 5.1.3 din anexa V, care să se aplice de la caz la caz, dacă acea parte a formării a fost deja urmată în timpul unui alt curs de formare de specialitate enumerat la punctul 5.1.3 din anexa V, pentru care profesionistul să fi obținut deja calificarea profesională într-un stat membru. Statele membre se asigură că excepția acordată nu depășește o jumătate din durata minimă a cursurilor de formare în medicina specializată respectivă.

Fiecare stat membru notifică Comisia și celelalte state membre privind legislația lor națională în cauză pentru astfel de exceptări parțiale.

▼B

(4) Statele membre condiționează eliberarea unei calificări de medic specialist de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.1.1.

▼M9

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește adaptarea perioadelor minime de formare menționate la punctul 5.1.3 din anexa V la progresul științific și tehnic.

▼B

Articolul 26

Denumirea formărilor medicale specializate

Titlurile de calificare ca medic specialist prevăzute la articolul 21 sunt cele care, eliberate de autoritățile sau organismele competente prevăzute la anexa V punctul 5.1.2, corespund, în ceea ce privește formarea specializată în cauză, denumirilor în vigoare în diferite state membre, prevăzute în anexa V punctul 5.1.3.

▼M9

Pentru a ține seama în mod adecvat de modificările legislației naționale, și în vederea actualizării prezentei directive, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește includerea la punctul 5.1.3 din anexa V de noi specialități medicale comune pentru cel puțin două cincimi dintre statele membre.

▼B

Articolul 27

Drepturi dobândite specifice medicilor specialiști

(1) Un stat membru gazdă poate solicita medicilor specialiști a căror formare specializată în medicină pe bază de program integral era reglementată de acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare la 20 iunie 1975 și care și-au început formarea de specialist până la 31 decembrie 1983 ca titlurile lor de calificare să fie însoțite de un certificat care să ateste că s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(2) Fiecare stat membru recunoaște titlul de calificare ca medic specialist eliberat în Spania pentru medicii care au absolvit o formare specializată înainte de 1 ianuarie 1995, chiar dacă nu îndeplinește cerințele minime de formare prevăzute la articolul 25, în măsura în care respectivul titlu de calificare este însoțit de un certificat eliberat de autoritățile spaniole competente și atestă că persoana în cauză a promovat proba de competență profesională specifică organizată în cadrul măsurilor excepționale de recunoaștere prevăzute în Decretul Regal 1497/99 pentru a verifica dacă persoana în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al medicilor care posedă titlurile de calificare ca medic specialist definite, pentru Spania, în anexa V punctele 5.1.2 și 5.1.3.

▼M9

(2a) Statele membre recunosc calificările de medic specialist obținute în Italia și enumerate la punctele 5.1.2 și 5.1.3 din anexa V medicilor care și-au început formarea de specialist după 31 decembrie 1983 și înainte de 1 ianuarie 1991, chiar dacă formarea respectivă nu îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 25, cu condiția ca respectivele calificări să fie însoțite de un certificat emis de autoritățile italiene competente care să ateste că medicul în cauză a exercitat efectiv și legal în Italia activitățile de medic specialist, în același domeniu de specialitate, timp de cel puțin șapte ani consecutivi în cei zece ani care preced emiterea certificatului.

▼B

(3) Fiecare stat membru care a abrogat actele cu putere de lege și actele administrative privind eliberarea titlurile de calificare ca medic specialist prevăzute în anexa V punctele 5.1.2 și 5.1.3 și care a luat măsuri privind drepturile dobândite în favoarea resortisanților săi le recunoaște resortisanților celorlalte state membre dreptul de a beneficia de aceleași măsuri, în cazul în care respectivele titluri de calificare au fost eliberate înainte de data de la care statul membru gazdă a încetat să mai elibereze titluri de calificare pentru specializarea în cauză.

Datele de abrogare a acestor dispoziții sunt prevăzute în anexa V punctul 5.1.3.

Articolul 28

Formare specifică în medicină generală

▼M9

(1) Admiterea la formarea specifică în medicină generală este condiționată de absolvirea și validarea unui program de formare de bază în medicină prevăzut la articolul 24 alineatul (2), în decursul căruia persoana formată a dobândit cunoștințele relevante de bază în medicină.

▼B

(2) Formarea specifică în medicină generală care conduce la obținerea titlurilor de calificare eliberate înainte de 1 ianuarie 2006 are o durată de cel puțin doi ani, pe bază de program integral. În ceea ce privește titlurile de calificare eliberate după această dată, formarea specifică are o durată de cel puțin trei ani, pe bază de program integral.

Atunci când ciclul de formare menționat la articolul 24 cuprinde instruire practică asigurată de un spital autorizat care dispune de echipamente și servicii adecvate pentru medicina generală sau în cadrul unui cabinet de medicină generală autorizat sau al unui centru autorizat în care medicii acordă asistență medicală primară, durata acestei instruiri practice poate fi inclusă, în limita unui an, în durata prevăzută la primul paragraf pentru titlurile de calificare eliberate de la 1 ianuarie 2006.

Opțiunea prevăzută la paragraful al doilea este valabilă numai pentru statele membre în care durata formării specifice în medicină generală era de doi ani la 1 ianuarie 2001.

(3) Formarea specifică în medicină generală se realizează pe bază de program integral, sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Instruirea este mai mult practică decât teoretică.

Instruirea practică se asigură, pe de o parte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, într-un spital autorizat, care dispune de echipamente și servicii adecvate și, pe de altă parte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, în cadrul unui cabinet de medicină generală autorizat sau în cadrul unui centru autorizat în care medicii acordă asistență medicală primară.

Instruirea practică se desfășoară în strânsă legătură cu alte instituții sau structuri sanitare care se ocupă de medicina generală. Cu toate acestea, fără a se aduce atingere perioadelor minime menționate la paragraful al doilea, instruirea practică poate fi asigurată pe o perioadă maximă de șase luni în alte instituții sau structuri sanitare autorizate care se ocupă de medicina generală.

▼B

Formarea implică participarea personală a candidatului la activitatea profesională și la responsabilitățile persoanelor cu care lucrează.

(4) Statele membre condiționează eliberarea unei titlu de calificare specifică în medicină generală de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.1.1.

(5) Statele membre pot elibera titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.1.4 unui medic care nu a absolvit formarea prevăzută la prezentul articol, dar care a urmat o altă formare suplimentară atestată printr-un titlu de calificare eliberat de autoritățile competente ale unui stat membru. Cu toate acestea, pot elibera un titlu de calificare numai în cazul în care acesta atestă cunoștințe de un nivel echivalent, din punct de vedere calitativ, nivelului de cunoștințe care rezultă ca urmare a formării prevăzute la prezentul articol.

Statele membre stabilesc, în special, în ce măsură formarea suplimentară deja urmată de către solicitant, precum și experiența sa profesională pot fi luate în considerare pentru a înlocui formarea prevăzută la prezentul articol.

Statele membre pot elibera titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4 numai în cazul în care solicitantul a dobândit o experiență în medicină generală de cel puțin șase luni în cadrul unui cabinet de medicină generală sau al unui centru în care medicii acordă asistența medicală primară menționată la alineatul (3).

Articolul 29

Exercitarea activităților profesionale de medic generalist

Fiecare stat membru condiționează exercitarea activităților de medic generalist, sub rezerva dispozițiilor privind drepturile dobândite, în cadrul regimului său național de securitate socială, de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4.

Statele membre pot excepta de la aplicarea acestei condiții persoanele care sunt în curs de formare specifică în medicină generală.

Articolul 30

Drepturi dobândite specifice medicilor generaliști

(1) Fiecare stat membru stabilește drepturile dobândite. Cu toate acestea, trebuie să aibă în vedere că dreptul de a exercita activitățile de medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială fără titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4 constituie un drept dobândit pentru toți medicii care beneficiază de acest drept la data de referință menționată la punctul respectiv în temeiul dispozițiilor aplicabile profesiei de medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și care sunt stabiliți la data respectivă pe teritoriul său, beneficiind de dispozițiile articolului 21 sau ale articolului 23.

▼B

Autoritățile competente ale fiecărui stat membru eliberează medicilor care sunt titulari de drepturi obținute în temeiul primului paragraf, la cerere, un certificat care atestă dreptul de exercitare a activităților de medic generalist în cadrul propriului regim național de securitate socială, fără titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4.

(2) Fiecare stat membru recunoaşte certificatele prevăzute la alineatul (1) paragraful al doilea, eliberate pentru resortisanții statelor membre de către celelalte state membre și le conferă același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care el însuși le eliberează și care permit exercitarea activităților de medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială.

Secțiunea 3

Asistent medical generalist

Articolul 31

Formarea de asistent medical generalist

▼M9

(1) Admiterea la formarea de asistent medical generalist este condiționată de:

(a) absolvirea unui ciclu de învățământ general de 12 ani, atestată de o diplomă, un certificat sau un alt titlu eliberat de autoritățile sau organismele competente ale unui stat membru sau de un certificat care atestă promovarea unui examen de nivel echivalent și care permite accesul la universități sau la instituții de învățământ superior de nivel recunoscut ca echivalent; sau

(b) absolvirea unui ciclu de învățământ general de cel puțin zece ani, atestată de o diplomă, un certificat sau un alt titlu eliberat de autoritățile sau organismele competente ale unui stat membru sau de un certificat care atestă promovarea unui examen de nivel echivalent și care permite accesul la o școală profesională sau la un program de formare profesională de asistenți.

▼B

(2) Formarea de asistent medical generalist se desfășoară pe bază de program integral și include cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.2.1.

▼M9

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificările la lista de la punctul 5.2.1 din anexa V în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic.

Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de amendamente respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor educaționale, prevăzute la articolul 165 alineatul (1) din TFUE.

▼B

(3) ►M9 Formarea de asistent medical generalist constă în total din cel puțin trei ani de studii, care pot fi exprimați în plus prin echivalentul în credite ECTS, și cel puțin 4 600 de ore de formare teoretică și clinică, perioada de formare teoretică reprezentând cel puțin o treime, iar cea de formare clinică cel puțin jumătate din perioada minimă de formare. Statele membre pot acorda exceptări parțiale profesioniștilor care au urmat o parte din formarea lor prin cursuri de nivel cel puțin echivalent. ◄

Statele membre se asigură ca instituția care asigură formarea asistentului să fie responsabilă cu coordonarea dintre instruirea teoretică și clinică pentru întregul program de studii.

▼M9

(4) Educația teoretică se definește ca fiind partea din formarea de asistent medical prin care asistenții medicali formați dobândesc cunoștințele, abilitățile și competențele profesionale necesare în temeiul alineatelor (6) și (7). Această formare este asigurată de personalul didactic calificat în materie de asistență medicală, precum și de alte persoane competente, în cadrul universităților, al instituțiilor de învățământ superior de nivel recunoscut ca echivalent sau în cadrul școlilor profesionale de asistenți medicali sau prin programe de formare profesională pentru asistenți medicali.

(5) Formarea clinică se definește ca fiind partea din formarea de asistent medical prin care asistentul medical format învață, în cadrul unei echipe, în contact direct cu un individ sănătos sau bolnav și/sau o colectivitate, să organizeze, să acorde și să evalueze asistența medicală global necesară, pe baza cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite. Asistentul medical format învață nu numai să lucreze în echipă, ci și să coordoneze o echipă și să organizeze asistența medicală globală, inclusiv educația sanitară a indivizilor și a grupurilor mici în cadrul instituțiilor sanitare sau al colectivității.

▼B

Această formare are loc în spitale și în alte instituții sanitare, precum și în colectivitate, sub responsabilitatea asistenților profesori și cu cooperarea și asistența altor asistenți calificați. În procesul de formare pot fi integrate și alte persoane calificate.

Asistenții candidați participă la activitățile serviciilor în cauză în măsura în care respectivele activități sunt necesare formării lor, permițându-le să își asume responsabilitățile pe care le implică îngrijirile la nivel de asistent.

▼M9

(6) Formarea de asistent medical generalist oferă garanția că profesionistul respectiv a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe cuprinzătoare despre științele ce stau la baza asistenței medicale generale, inclusiv o înțelegere suficientă a structurii organismului, funcțiilor fiziologice și comportamentului persoanelor sănătoase și bolnave, precum și a relațiilor dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane;

▼M9

(b) cunoştinţe despre natura şi etica profesiei, precum şi despre principiile generale privind sănătatea şi asistenţa medicală;

(c) experienţă clinică adecvată; această experienţă, care ar trebui selectată pentru valoarea sa formatoare, ar trebui dobândită sub supravegherea unui personal asistent calificat şi în locuri în care numărul personalului calificat şi echipamentele sunt adecvate pentru asistenţa medicală care trebuie acordată pacientului;

(d) capacitatea de a participa la formarea practică a personalului medical şi experienţa colaborării cu acest personal;

(e) experienţa colaborării cu alţi profesionişti din sectorul medical.

(7) Titlurile de calificare de asistent medical generalist demonstrează că profesionistul în cauză este capabil să aplice cel puţin următoarele competenţe de bază, indiferent dacă formarea s-a desfăşurat în cadrul universităţilor, al instituţiilor de învăţământ superior de nivel recunoscut ca echivalent sau al şcolilor profesionale sau printr-un program de formare profesională pentru asistenţi medicali:

(a) competenţa de a diagnostica în mod independent asistenţa medicală necesară, pe baza cunoştinţelor teoretice şi clinice existente, şi de a planifica, organiza şi pune în aplicare asistenţa medicală în tratarea pacienţilor, pe baza cunoştinţelor şi competenţelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (a), (b) şi (c), în vederea îmbunătăţirii practicii profesionale;

(b) competenţa de a colabora în mod eficient cu alţi actori din sectorul sanitar, inclusiv prin participarea la formarea practică a personalului sanitar, pe baza cunoştinţelor şi competenţelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (d) şi (e);

(c) competenţa de a oferi persoanelor, familiilor şi grupurilor de persoane informaţii care să le permită să aibă un stil de viaţă sănătos şi să se autoîngrijească, pe baza cunoştinţelor şi competenţelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (a) şi (b);

(d) competenţa de iniţia în mod independent măsuri imediate pentru menţinerea în viaţă şi de a aplica măsuri în situaţii de criză sau de catastrofă;

(e) competenţa de a oferi în mod independent consiliere, indicaţii şi sprijin persoanelor care necesită îngrijire şi persoanelor apropiate;

(f) competenţa de a asigura în mod independent calitatea îngrijirii medicale şi evaluarea acesteia;

(g) competenţa de a asigura o comunicare profesională exhaustivă şi de a coopera cu membrii altor profesii din domeniul sănătăţii;

(h) competenţa de a analiza calitatea asistenţei acordate pentru a-şi îmbunătăţi practica profesională de asistent medical generalist.

▼B

Articolul 32

Exercitarea activităților profesionale de asistent medical generalist

În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de asistent medical generalist sunt activitățile exercitate cu titlurile profesionale prevăzute în anexa V punctul 5.2.2.

Articolul 33

Drepturi dobândite specifice asistenților medicali generaliști

(1) Atunci când normele generale privind drepturile dobândite se aplică asistenților medicali generaliști, activitățile prevăzute la articolul 23 trebuie să cuprindă deplina responsabilitate pentru programarea, organizarea și acordarea asistenței medicale pacientului.

▼M9

_____

(3) Statele membre recunosc titlurile de calificare de asistent medical care:

(a) au fost eliberate în Polonia pentru asistenții medicali care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute la articolul 31; și

(b) sunt atestate de o diplomă de „licență” obținută pe baza unui program special de revalorizare descris:

(i) la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a Legii privind profesiile de asistent medical și de moașă și privind alte acte juridice (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004, nr. 92, poz. 885 și din 2007, nr. 176, poz. 1237) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate ale învățământului pentru asistenți medicali și moașe, titulari ai unui certificat de învățământ secundar (examen final - matura) și sunt absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor școli profesionale sanitare care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004 nr. 110, poz. 1170, și din 2010 nr. 65 poz. 420); sau

(ii) la articolul 52.3 punctul 2 din Legea din 15 iulie 2011 privind profesiile de asistent medical și de moașă (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2011 nr. 174, poz. 1039) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 14 iunie 2012 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile de învățământ superior asigurate pentru asistenți medicali și moașe titulari ai unui certificat de învățământ secundar (examen final – matura) și absolvenți ai unei școli sanitare de nivel secundar sau post-secundar care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2012, poz. 770),

▼M9

cu scopul de a verifica dacă asistentul medical în cauză posedă un nivel de cunoştinţe şi de competenţe comparabil cu cel al asistenţilor medicali titulari ai calificărilor enumerate pentru Polonia la punctul 5.5.2 din anexa V.

▼M1

Articolul 33a

▼M9

În ceea ce priveşte calificarea românească de asistent medical generalist, se aplică numai următoarele dispoziţii în materie de drepturi dobândite:

În cazul resortisanţilor statelor membre care au fost formaţi ca asistenţi medicali generalişti în România şi a căror formare nu îndeplineşte cerinţele minime de formare stabilite la articolul 31, statele membre recunosc drept suficiente următoarele titluri de calificare de asistent medical generalist, cu condiţia ca titlurile respective să fie însoţite de un certificat care să ateste că respectivii resortisanţi ai unui stat membru au exercitat efectiv şi legal activităţile de asistent medical generalist în România, inclusiv asumând responsabilitate deplină pentru planificarea, organizarea şi acordarea de asistenţă medicală pacienţilor, pentru o perioadă de cel puţin trei ani consecutivi în decursul celor cinci ani care preced data eliberării certificatului:

(a) Certificat de competenţe profesionale de asistent medical generalist cu studii post-secundare absolvite în cadrul unei şcoli postliceale, atestând o formare începută înainte de 1 ianuarie 2007;

(b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii universitare de scurtă durată, atestând o formare începută înainte de 1 octombrie 2003;

(c) Diplomă de licenţă de asistent medical generalist cu studii universitare de lungă durată, atestând o formare începută înainte de 1 octombrie 2003.

▼B

Secţiunea 4

Medic dentist

Articolul 34

Formare de bază de medic dentist

(1) Admiterea la formarea de bază de medic dentist presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, la universităţi sau la instituţii de învăţământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

▼M9

(2) Formarea de bază de medic dentist constă în total din cel puţin cinci ani de studii, care pot fi exprimaţi în plus prin echivalentul de credite ECTS, şi cuprinde cel puţin 5 000 de ore de formare teoretică şi practică, care cuprinde cel puţin programa descrisă la punctul 5.3.1 din anexa V şi este efectuată într-o universitate, într-o instituţie de învăţământ superior care asigură formare la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universităţi.

▼M9

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificările la lista de la punctul 5.3.1 de la anexa V în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic.

Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de amendamente respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor educaționale, conform articolului 165 alineatul (1) din TFUE.

▼B

(3) Formarea de bază de medic dentist garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează stomatologia, precum și o bună înțelegere a metodelor științifice, în special a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, de evaluare a faptelor stabilite științific și de analiză a datelor;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre constituția, fiziologia și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și influența pe care o au mediul natural și mediul social asupra stării de sănătate a ființei umane, în măsura în care aceste elemente se raportează la stomatologie;

(c) cunoștințe corespunzătoare despre structura și funcția dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, atât sănătoase, cât și bolnave, precum și raportul lor cu starea de sănătate generală și bunăstarea fizică și socială a pacientului;

(d) cunoștințe corespunzătoare despre disciplinele și metodele clinice care îi oferă o imagine coerentă asupra anomaliilor, leziunilor și bolilor dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și despre odontologie din perspectiva profilaxiei, diagnosticului și terapiei;

(e) o experiență clinică adecvată sub supraveghere corespunzătoare.

Formarea de bază de medic dentist conferă competențele necesare pentru toate activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe.

▼B

Articolul 35

Formarea de medic dentist specialist

▼M9

(1) Admiterea la formarea de dentist specialist este condiționată de absolvirea și validarea formării de bază în medicină dentară menționate la articolul 34 sau deținerea documentelor menționate la articolele 23 și 37.

▼B

(2) Formarea de medic dentist specialist cuprinde instruire teoretică și practică într-un centru universitar, într-un centru de îngrijiri, de educație și de cercetare sau, după caz, într-o instituție de sănătate autorizată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente.

▼M9

Formarea de medic dentist specialist pe bază de program integral are o durată de cel puțin trei ani și se realizează sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Formarea implică participarea personală a medicului dentist, care este format pentru a deveni specialist, la activitatea și responsabilitățile instituției în cauză.

_____

▼B

(3) Statele membre condiționează eliberarea unui titlu de calificare ca medic dentist specialist de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic dentist cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.3.2.

▼M9

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește adaptarea perioadelor minime de formare menționate la alineatul (2) la progresul științific și tehnic.

(5) Pentru a ține seama în mod adecvat de modificările legislației naționale, și în vederea actualizării prezentei directive, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește includerea la punctul 5.3.3 din anexa V de noi specialități de medicină dentară comune pentru cel puțin două cincimi dintre statele membre.

▼B

Articolul 36

Exercitarea activităților profesionale de medic dentist

(1) În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de medic dentist sunt cele definite la alineatul (3) și exercitate cu titlurile profesionale încorporate în anexa V punctul 5.3.2.

(2) Profesia de medic dentist are la bază formarea de medic dentist prevăzută la articolul 34 și constituie o profesie specifică și distinctă de cea de medic, specializat sau nu. Exercitarea activităților profesionale de medic dentist presupune posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.3.2. Cei cărora li se aplică articolele 23 sau 37 sunt asimilați titularilor unui astfel de titlu de calificare.

▼B

(3) Statele membre se asigură ca medicii dentari să poată avea acces în mod general la activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și să poată exercita aceste activități, respectând totodată dispozițiile de reglementare și normele de deontologie care reglementează profesia la datele de referință prevăzute în anexa V punctul 5.3.2.

Articolul 37

Drepturi obținute specifice medicilor dentiști

(1) Fiecare stat membru recunoaște, în scopul exercitării activităților profesionale de medic dentist cu titlurile enumerate în anexa V punctul 5.3.2, titlurile de calificare ca medic ►**M1** emise în Italia, Spania, Austria, Republica Cehă, Slovacia și România ◄ pentru persoanele care și-au început formarea de medic până la data de referință prevăzută în respectiva anexă pentru statul membru în cauză, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale respectivului stat.

Certificatul trebuie să ateste respectarea următoarelor două condiții:

(a) că persoanele în cauză s-au consacrat, în respectivul stat membru, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activităților prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

(b) că persoanele în cauză sunt autorizate să exercite respectivele activități în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru respectivul stat membru în anexa V punctul 5.3.2.

Sunt exceptați de la practica profesională de trei ani prevăzută la paragraful al doilea litera (a) persoanele care au absolvit studii de cel puțin trei ani, atestate de autoritățile competente ale statului în cauză ca fiind echivalente cu formarea prevăzută la articolul 34.

În ceea ce privește Republica Cehă și Slovacia, titlurile de calificare obținute în fosta Cehoslovacie beneficiază de aceeași recunoaștere ca și titlurile de calificare cehe și slovace și în aceleași condiții ca cele indicate în paragrafele anterioare.

(2) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic eliberate în Italia pentru persoanele care și-au început formarea universitară de medic după 28 ianuarie 1980 și până la 31 decembrie 1984, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile italiene competente.

Certificatul trebuie să ateste respectarea următoarelor trei condiții:

(a) că persoanele în cauză au promovat proba de aptitudini specifică organizată de autoritățile italiene competente pentru a verifica dacă posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al titularilor unui titlu de calificare prevăzut pentru Italia în anexa V punctul 5.3.2;

(b) că s-au consacrat, în Italia, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activităților prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

▼B

(c) că sunt autorizate să exercite sau exercită, în mod efectiv, legal, cu titlu principal și în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru Italia în anexa V punctul 5.3.2, activitățile prevăzute la articolul 36.

Sunt exceptați de la proba de aptitudini menționată la paragraful al doilea litera (a) persoanele care au absolvit studii de cel puțin trei ani, atestate de autoritățile competente ca fiind echivalente cu formarea prevăzută la articolul 34.

Persoanele care și-au început formarea universitară de medic după 31 decembrie 1984 sunt asimilate celor prevăzute anterior, cu condiția ca cei trei ani de studii menționați să fi început înainte de 31 decembrie 1994.

▼M9

(3) În ceea ce privește titlurile de calificare de medic dentist, statele membre recunosc astfel de titluri în conformitate cu articolul 21 în cazurile în care solicitanții au început formarea lor la 18 ianuarie 2016 sau înainte de această dată.

(4) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare de medic eliberate în Spania profesioniștilor care și-au început formarea medicală universitară între 1 ianuarie 1986 și 31 decembrie 1997, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile spaniole competente.

Certificatul confirmă că sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) profesionistul în cauză a absolvit cel puțin trei ani de studii, certificate de autoritățile competente spaniole ca fiind echivalente cu formarea menționată la articolul 34;

(b) profesionistul în cauză a exercitat, în Spania, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activitățile prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

(c) profesionistul în cauză este autorizat să exercite sau exercită, în mod efectiv, legal, cu titlu principal și în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru Spania în anexa V punctul 5.3.2, activitățile prevăzute la articolul 36.

▼B

Secțiunea 5

Medic veterinar

Articolul 38

Formare de medic veterinar

▼M9

(1) Formarea de medic veterinar constă în total din cel puțin cinci ani de instruire teoretică și practică pe bază de program integral, care se poate exprima, în plus, prin echivalentul în credite ECTS, efectuată într-o universitate sau într-o instituție de învățământ superior care asigură formare la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități, cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.4.1

▼M9

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificarea listei prevăzute la punctul 5.4.1 din anexa V, în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic.

Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de modificări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor de educație, astfel cum se prevede la articolul 165 alineatul (1) din TFUE.

▼B

(2) Admiterea la formarea de medic veterinar presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, instituțiile universitare sau la instituțiile de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

▼M9

(3) Formarea de medic veterinar garantează că profesionistul în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și aptitudini:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează activitățile de medic veterinar și despre dreptul Uniunii referitor la activitățile respective;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre structura, funcțiile, comportamentul și nevoile psihologice ale animalelor, precum și abilitățile și competențele necesare privind creșterea, alimentația, bunăstarea, reproducerea și igiena acestora în general;

(c) abilitățile și competențele clinice, epidemiologice și analitice necesare pentru prevenirea, diagnosticarea și tratamentul bolilor animalelor, inclusiv anestezie, chirurgia aseptică și eutanasiere, considerate individual sau în grup, inclusiv cunoștințe specifice despre bolile transmisibile la oameni;

(d) cunoștințe, abilități și competențe de medicină preventivă, inclusiv competențe referitoare la anchete și certificare;

(e) cunoștințe corespunzătoare despre igienă și despre tehnologia producerii, fabricării și punerii în circulație a produselor alimentare destinate animalelor sau a celor de origine animală destinate consumului uman, inclusiv abilitățile și competențele necesare pentru a înțelege și a explica bunele practici în acest domeniu;

(f) cunoștințele, abilitățile și competențele necesare pentru utilizarea responsabilă și judicioasă a medicamentelor de uz veterinar pentru tratarea animalelor și pentru asigurarea siguranței în lanțul alimentar și a protecției mediului.

▼B

Articolul 39

Drepturi dobândite specifice medicilor veterinari

Fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (4), pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca medic veterinar au fost eliberate de Estonia sau a căror formare a început în acest stat înainte de 1 mai 2004, statele membre recunosc aceste titluri de calificare ca medic veterinar în cazul în care sunt însoțite de un certificat care să ateste că persoanele în cauză au exercitat în mod efectiv și legal, în Estonia, activitățile în cauză, pe o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.

Secțiunea 6

Moașă

Articolul 40

Formare de moașă

(1) Formarea de moașă constă în total în cel puțin una dintre următoarele formări:

(a) o formare specifică de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin trei ani de instruire teoretică și practică (tip I), cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.5.1;

(b) o formare specifică de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin douăzeci și opt de luni (tip II), cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.5.1, care nu a făcut obiectul unei formări echivalente de asistent medical generalist.

Statele membre se asigură ca instituția care asigură formarea moașelor să fie responsabilă cu coordonarea dintre instruirea teoretică și clinică pentru întregul program de studii.

▼M9

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificarea listei prevăzută la punctul 5.5.1 din anexa V, în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic.

Modificările menționate la al treilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de modificări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor de educație, astfel cum este prevăzut la articolul 165 alineatul (1) din TFUE.

(2) Admiterea la formarea de moașă face obiectul uneia dintre următoarele condiții:

(a) absolvirea a cel puțin 12 ani de învățământ general sau deținerea unui certificat care atestă reușita la un examen de nivel echivalent pentru admiterea la o școală de moașe pentru tipul I;

▼M9

(b) deținerea unui titlu de calificare de asistent medical generalist menționat la punctul 5.2.2 din anexa V pentru tipul II.

(3) Formarea de moașă garantează că profesionistul în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și aptitudini:

(a) cunoștințe amănunțite despre științele pe care se bazează activitățile de moașă, în special moșit, obstetrică și ginecologie;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre deontologia și legislația relevantă pentru exercitarea profesiei;

(c) cunoștințe corespunzătoare de medicină generală (funcții biologice, anatomie și fiziologie) și farmacologie în domeniul obstetricii și al nou-născuților, precum și cunoștințe cu privire la relația dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane și despre comportamentul acestuia;

(d) experiență clinică adecvată dobândită în instituțiile aprobate care capacitează moașele să acorde îngrijiri antenatale, să asiste la naștere și să se ocupe de urmările acesteia în instituții aprobate, să acorde supraveghere în faza imediat premergătoare nașterii și la naștere, să acorde îngrijiri postnatale și să efectueze manevre de resuscitare neonatală în așteptarea unui medic, în mod independent și pe propria răspundere, în măsura necesară și în afara situațiilor patologice;

(e) o înțelegere corespunzătoare a formării personalului sanitar și experiența colaborării cu respectivul personal.

▼B

Articolul 41

Modalități de recunoaștere a titlurilor de calificare ca moașă

▼M9

(1) Titlurile de calificare de moașă prevăzute la punctul 5.5.2 din anexa V beneficiază de recunoaștere automată în temeiul articolului 21, în cazul în care îndeplinesc unul dintre următoarele criterii:

(a) o formare de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin trei ani, care poate fi exprimată, în plus, prin echivalentul în credite ECTS, care constă din cel puțin 4 600 de ore de formare teoretică și practică, cu cel puțin o treime din durata minimă constând în formare clinică;

(b) o formare de moașă, pe bază de program integral de cel puțin doi ani, care poate fi exprimată, în plus, prin echivalentul în credite ECTS, care constă din cel puțin 3 600 de ore, condiționată de deținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist menționat la punctul 5.2.2 din anexa V;

(c) o formare de moașă pe bază de program integral de cel puțin 18 luni, care poate fi exprimată în plus prin echivalentul în credite ECTS, care constă în cel puțin 3 000 de ore, condiționată de deținerea unui titlu de calificare de asistent medical generalist prevăzut la punctul 5.2.2 din anexa V, urmată de o practică profesională de un an pentru care se eliberează un certificat în conformitate cu alineatul (2).

▼B

(2) Certificatul menționat la alineatul (1) se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru de origine. El atestă că beneficiarul, după ce a obținut titlul de calificare ca moașă, a exercitat în mod satisfăcător, într-un spital sau într-o instituție de sănătate autorizată în acest sens, toate activitățile de moașă în perioada corespunzătoare.

Articolul 42

Exercitarea activităților profesionale de moașă

(1) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică activităților de moașă, astfel cum sunt definite de fiecare stat membru, fără a aduce atingere alineatului (2), și sunt exercitate cu titlurile profesionale încorporate în anexa V punctul 5.5.2.

(2) Statele membre se asigură ca moașele să poată avea cel puțin acces la activitățile menționate în cele ce urmează și să le exercite:

(a) asigurarea unei bune informări și consilierea în materie de planificare familială;

(b) diagnosticarea sarcinii, apoi supravegherea sarcinii normale, efectuarea examinărilor necesare pentru supravegherea evoluției sarcinii normale;

(c) prescrierea sau consilierea privind examinările necesare celei mai timpurii diagnosticări posibile a sarcinilor cu riscuri;

(d) stabilirea unui program de pregătire a viitorilor părinți și consilierea lor în materie de igienă și alimentație, asigurarea pregătirii complete pentru naștere;

(e) îngrijirea și asistarea mamei în timpul travaliului și monitorizarea stării fetusului *in utero* prin mijloace clinice și tehnice adecvate;

(f) coordonarea nașterilor normale, inclusiv, la nevoie, efectuarea de episiotomii și, în cazuri de urgență, practicarea nașterii în prezentație pelviană;

(g) recunoașterea, la mamă sau la copil, a semnelor de anunțare a unor anomalii care necesită intervenția unui medic și, după caz, asistarea acestuia; luarea măsurilor de urgență care se impun în absența medicului, în special extragerea manuală a placentei, urmată eventual de examinarea manuală a uterului;

(h) examinarea și îngrijirea nou-născutului; luarea tuturor inițiativelor care se impun în caz de nevoie și practicarea, după caz, a resuscitării imediate;

(i) îngrijirea mamei, monitorizarea progreselor mamei în perioada postnatală și acordarea tuturor sfaturilor utile privind creșterea nounăscutului în cele mai bune condiții;

(j) practicarea îngrijirilor prescrise de medic;

(k) elaborarea rapoartelor scrise necesare.

▼B

Articolul 43

Drepturi dobândite specifice moașelor

(1) Fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, dar, în temeiul articolului 41, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională menționat la articolul 41 alineatul (2), titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre înainte de data de referință prevăzută în anexa V punctul 5.5.2, însoțite de un certificat care să ateste că respectivii resortisanți s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin doi ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

▼M9

(1a) În ceea ce privește titlurile de calificare de moașă, statele membre recunosc automat calificările respective în cazul în care solicitantul și-a început formarea înainte de 18 ianuarie 2016 și condiția de admitere pentru această formare a fost de zece ani de învățământ general sau un nivel echivalent pentru tipul I sau finalizarea unei formări de asistent medical generalist, atestată prin titlul de calificare menționat la punctul 5.2.2 din anexa V, înainte de a începe o formare de moașă care intră sub incidența tipului II.

▼B

(2) Dispozițiile alineatului (1) se aplică resortisanților statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă atestă o formare care a fost realizată pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania și care îndeplinește toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, dar, în temeiul articolului 41, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională menționat la articolul 41 alineatul (2), în cazul în care atestă o formare care a început înainte de 3 octombrie 1990.

▼M9

_____

(4) Statele membre recunosc titlurile de calificare de moașă care:

(a) au fost eliberate în Polonia pentru moașele care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, și

(b) sunt atestate de o diplomă de „licență” care a fost obținută pe baza unui program special de revalorizare descris:

(i) la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a Legii privind profesiile de asistent medical și de moașă și privind alte acte juridice (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004, nr. 92, pos. 885 și din 2007 nr. 176 poz. 1237) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile asigurate pentru moașe și asistenți medicali titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final – matura) și absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor școli profesionale sanitare care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004 nr. 110, poz. 1170 și din 2010 nr. 65 poz. 420); sau

▼M9

(ii) la articolul 53.3 punctul 3 din Legea din 15 iulie 2011 privind profesiile de asistent medical şi de moaşă (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2011 nr. 174, poz. 1039) şi în Regulamentul Ministrului Sănătăţii din 14 iunie 2012 privind condiţiile detaliate referitoare la cursurile de învăţământ superior asigurate pentru moaşe şi asistenţi medicali titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final matura) şi absolvenţi ai unei forme de învăţământ secundar sanitar sau post-secundar care formează asistenţi medicali şi moaşe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2012, poz. 770),

cu scopul de a verifica dacă moaşa în cauză posedă un nivel de cunoştinţe şi de competenţe comparabil cu cel al moaşelor titulare ale calificărilor enumerate pentru Polonia, la punctul 5.5.2 din anexa V.

▼M1

Articolul 43a

În ceea ce priveşte titlurile româneşti de calificare ca moaşă, se aplică doar următoarele dispoziţii în materie de drepturi dobândite:

În cazul resortisanţilor din statele membre ale căror titluri oficiale de calificare ca moaşă (asistent medical obstetrică-ginecologie) au fost acordate de către România înainte de data aderării şi care nu satisfac cerinţele minime în materie de formare stabilite la articolul 40, statele membre recunosc titlurile oficiale de calificare menţionate ca fiind suficiente pentru îndeplinirea activităţilor de moaşă, în cazul în care sunt însoţite de un certificat care specifică faptul că acei resortisanţi ai statelor membre au exercitat în mod efectiv şi legal activităţi de moaşă în România, pentru cel puţin cinci ani consecutivi în decursul celor şapte ani care preced emiterea certificatului.

▼A1

Articolul 43b

Drepturile dobândite ca moaşă nu se aplică următoarelor calificări, obţinute în Croaţia înainte de 1 iulie 2013 viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (asistentă medicală obstretică-ginecologie), medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (infirmieră obstetrică-ginecologie), viša medicinska sestra primaljskog smjera (asistentă medicală cu diplomă de moaşă), medicinska sestra primaljskog smjera (infirmieră cu diplomă de moaşă), ginekološko-opstetrička primalja (moaşă obstetrică-ginecologie) şi primalja (moaşă).

▼B

Secţiunea 7

Farmacist

Articolul 44

Formare de farmacist

(1) Admiterea la formarea de farmacist presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, la universităţi sau la instituţii de învăţământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

▼M9

(2) Titlurile de calificare de farmacist atestă o formare cu o durată de cel puțin cinci ani, care, în plus, se poate exprima și prin echivalentul în credite ECTS, dintre care cel puțin:

(a) patru ani de formare teoretică și practică cu program integral într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități;

(b) în cursul sau la finalul formării teoretice și practice, șase luni de stagiu într-o farmacie deschisă publicului sau într-un spital, sub supravegherea serviciului farmaceutic al respectivului spital.

Ciclul de formare menționat la prezentul alineat include cel puțin programa descrisă în anexa V la punctul 5.6.1 Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificarea listei de la punctul 5.6.1 din anexa V, în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic, inclusiv la evoluția practicii farmacologice.

Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre în legătură cu structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de modificări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor de educație, astfel cum se prevede la articolul 165 alineatul (1) din TFUE.

▼B

(3) Formarea de farmacist garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre medicamente și substanțele utilizate pentru fabricarea produselor medicamentoase;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre tehnologia farmaceutică și controlul fizic, chimic, biologic și microbiologic al produselor medicamentoase;

(c) cunoștințe corespunzătoare despre metabolism, efectele medicamentelor și acțiunea substanțelor toxice, precum și utilizarea produselor medicamentoase;

(d) cunoștințe corespunzătoare care permit evaluarea datelor științifice privind produsele medicamentoase, pentru a putea furniza pe această bază informații corespunzătoare;

(e) cunoștințe corespunzătoare despre condițiile legale și alte condiții în materie de exercitare a activităților farmaceutice.

▼B

Articolul 45

Exercitarea activităților profesionale de farmacist

(1) În sensul prezentei directive, activitățile de farmacist sunt cele ale căror acces și exercitare fac obiectul, în unul sau mai multe state membre, unor condiții de calificare profesională și care sunt deschise titularilor uneia dintre titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.6.2.

▼M9

(2) Statele membre se asigură că titularii unui titlu de calificare universitar sau de un nivel recunoscut ca fiind echivalent în farmacie, care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 44, pot avea acces cel puțin la activitățile menționate în cele ce urmează și le pot exercita, sub rezerva, după caz, a unei cerințe de experiență profesională suplimentară:

(a) pregătirea formei farmaceutice a produselor medicamentoase;

(b) fabricarea și testarea produselor medicamentoase;

(c) testarea produselor medicamentoase într-un laborator de testare a produselor medicamentoase;

(d) stocarea, conservarea și distribuirea de produse medicamentoase în comerțul cu ridicata;

(e) aprovizionarea, pregătirea, testarea, stocarea, distribuirea și administrarea unor medicamente sigure și eficace, de calitatea cerută, în farmacii deschise publicului;

(f) pregătirea, testarea, stocarea și administrarea unor medicamente sigure și eficace, având calitatea cerută, în spitale;

(g) furnizarea de informații și consiliere cu privire la medicamente ca atare, inclusiv cu privire la utilizarea lor corespunzătoare;

(h) raportarea reacțiilor adverse ale produselor farmaceutice către autoritățile competente;

(i) asistență personalizată pacienților care își administrează singuri medicația;

(j) contribuirea la campanii locale sau naționale privind sănătatea publică.

▼B

(3) Atunci când, într-un stat membru, accesul la una dintre activitățile de farmacist sau exercitarea acesteia este condiționată, în afară de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.6.2, de necesitatea unei experiențe profesionale suplimentare, respectivul stat membru recunoaște ca dovadă suficientă în acest sens un certificat al autorităților competente ale statului membru de origine conform căruia persoana în cauză a exercitat respectivele activități în statul membru de origine pe o perioadă egală.

(4) Recunoașterea menționată la alineatul (3) nu se aplică în ceea ce privește experiența profesională de doi ani solicitată de Marele Ducat al Luxemburgului pentru atribuirea unei concesii de stat de farmacie deschisă.

▼B

(5) Atunci când, într-un stat membru, la 16 septembrie 1985 se desfășura un concurs pe bază de probe, destinat să selecteze dintre titularii menționați la alineatul (2) pe cei care sunt autorizați să devină proprietari ai noilor farmacii a căror creare a fost decisă în cadrul unui sistem național de repartizare geografică, respectivul stat membru, prin derogare de la alineatul (1), poate să mențină respectivul concurs și să invite resortisanții statelor membre care posedă unul dintre titlurile de calificare ca farmacist prevăzute în anexa V punctul 5.6.2 sau care fac obiectul dispozițiilor articolului 23.

Secțiunea 8

Arhitect

▼M9

Articolul 46

Formarea arhitecților

(1) Formarea pentru profesia de arhitect cuprinde:

(a) un total de cel puțin cinci ani de studii pe bază de program integral într-o universitate sau într-o instituție de învățământ de nivel echivalent care să conducă la promovarea unui examen de nivel universitar; sau

(b) cel puțin patru ani de studii pe bază de program integral într-o universitate sau într-o instituție de învățământ de nivel echivalent, care să conducă la promovarea unui examen de nivel universitar, însoțită de un certificat care să ateste încheierea unui stagiu de formare profesională de doi ani, în conformitate cu alineatul (4).

(2) Arhitectura trebuie să constituie componenta principală a studiilor menționate la alineatul (1). Studiile mențin un echilibru între aspectele teoretice și practice ale formării în arhitectură și asigură cel puțin dobândirea următoarelor cunoștințe, abilități și competențe:

(a) capacitatea de a concepe proiecte arhitecturale care să corespundă atât cerințelor estetice, cât și cerințelor tehnice;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre istoria și teoriile arhitecturii, precum și despre arte, tehnologii și științe umane conexe;

(c) cunoștințe despre arte frumoase ca factori ce pot influența calitatea conceperii proiectelor arhitecturale;

(d) cunoștințe corespunzătoare despre urbanism, planificarea și tehnicile aplicate în procesul de planificare;

(e) capacitatea de a înțelege relațiile dintre oameni și creațiile arhitecturale, pe de o parte, și creațiile arhitecturale și mediul lor, pe de altă parte, precum și capacitatea de a înțelege necesitatea de a armoniza creațiile arhitecturale și spațiile în funcție de necesitățile și scara umană;

▼M9

(f) capacitatea de a înțelege profesia de arhitect și rolul său în societate, în special prin elaborarea de proiecte ținând seama de factorii sociali;

(g) înțelegerea metodelor de cercetare și de pregătire a proiectului de construcție;

(h) cunoștințe despre problemele de proiectare structurală și de construcție și de inginerie asociate proiectării clădirilor;

(i) cunoștințe corespunzătoare despre probleme fizice și tehnologii, precum și despre funcția construcțiilor, astfel încât să le doteze cu toate elementele de confort interior și de protecție climatică, în cadrul dezvoltării sustenabile;

(j) capacitatea tehnică care să îi permită să conceapă construcții care să îndeplinească cerințele utilizatorilor, respectând totodată limitele impuse de buget și de reglementările în domeniul construcțiilor;

(k) cunoștințe corespunzătoare despre industrii, organizații, reglementări și proceduri care intervin în procesul de concretizare a proiectelor în clădiri și de integrare a planurilor în planificarea generală.

(3) Numărul de ani de studiu academic menționat la alineatele (1) și (2) se poate exprima, în plus, prin echivalentul în credite ECTS.

(4) Stagiul profesional menționat la alineatul (1) litera (b) are loc numai după terminarea primilor trei ani de studiu. Cel puțin un an de stagiu profesional se bazează pe cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite în cursul studiilor menționate la alineatul (2). În acest scop, stagiul profesional se desfășoară sub supravegherea unei persoane sau organism care a fost autorizat de către autoritatea competentă din statul membru de origine. Un astfel de stagiu supravegheat poate avea loc în orice țară. Stagiul profesional este evaluat de autoritatea competentă din statul membru de origine.

Articolul 47

Derogări de la condițiile de formare ca arhitect

Prin derogare de la articolul 46, se recunosc, de asemenea, ca respectând articolul 21: în cadrul promovării sociale sau al studiilor universitare cu frecvență parțială, formarea care îndeplinește cerințele stabilite la articolul 46 alineatul (2), atestată printr-un examen în arhitectură promovat de către un profesionist care lucrează de șapte ani sau mai mult în domeniul arhitecturii sub supravegherea unui arhitect sau a unui birou de arhitectură. Respectivul examen trebuie să fie de nivel universitar și să fie echivalent cu examenul final menționat la articolul 46 alineatul (1) litera (b).

▼B

Articolul 48

Exercitarea activităților profesionale de arhitect

(1) În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de arhitect sunt cele exercitate în mod normal cu titlul profesional de arhitect.

(2) Se consideră că îndeplinesc condițiile necesare pentru a exercita activitățile de arhitect cu titlul profesional de arhitect resortisanții unui stat membru autorizați să poarte acest titlu în aplicarea unei legi care atribuie autorității competente a unui stat membru competența de a acorda acest titlu resortisanților statelor membre care s-au distins în mod deosebit prin calitatea realizărilor lor în domeniul arhitecturii. Un certificat eliberat de statul lor membru de origine trebuie să ateste că activitățile persoanei în cauză se încadrează în domeniul arhitecturii.

Articolul 49

Drepturi dobândite specifice arhitecților

(1) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca arhitect prevăzute în anexa VI punctul 6, eliberate de alte state membre și care atestă o formare care a început cel târziu în decursul anului academic de referință prevăzut în respectiva anexă, chiar dacă nu îndeplinesc cerințele minime prevăzute la articolul 46, dându-le același efect pe teritoriul său ca și titlurile de calificare ca arhitect pe care el însuși le eliberează în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de arhitect și exercitarea acestora.

Se recunosc, în aceste condiții, certificatele autorităților competente ale Republicii Federale Germania care atestă echivalența titlurilor de calificare eliberate de la 8 mai 1945 de către autoritățile competente ale Republicii Democrate Germania cu titlurile de calificare prevăzute în anexa menționată anterior.

▼M9

(1a) Alineatul (1) se aplică și titlurilor de calificare de arhitect prevăzute în anexa V, în cazul în care formarea a început înainte de 18 ianuarie 2016.

▼B

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), fiecare stat membru recunoaște, acordându-le, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de arhitect și exercitarea acestora cu titlul profesional de arhitect, același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care el însuși le eliberează, certificatele eliberate pentru resortisanții statelor membre de către statele membre care au pus în aplicare norme privind accesul la activitățile de arhitect și exercitarea acestor activități la următoarele date:

(a) la 1 ianuarie 1995, pentru Austria, Finlanda și Suedia;

(b) la 1 mai 2004, pentru Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia;

▼M8

(ba) la 1 iulie 2013, pentru Croația;

▼B

(c) la 5 august 1987, pentru celelalte state membre.

Certificatele prevăzute la primul paragraf atestă că titularul lor a fost autorizat, până cel târziu la data respectivă, să poarte titlul profesional de arhitect și că s-a consacrat efectiv, în cadrul normelor menționate anterior, activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani dinainte de data eliberării certificatului.

▼M9

(3) Fiecare stat membru îi conferă dovezii următoare aceleași efecte pe teritoriul său ca și dovezii de calificare formală pe care o eliberează el însuși în scopul accesului și exercitării activității profesionale a unui arhitect: dovada terminării formării existente la 5 august 1985 și începută cel târziu la 17 ianuarie 2014, oferită de „Fachhochschulen” în Republica Federală Germania într-o perioada de trei ani, satisfăcând cerințele stabilite la articolul 46 alineatul (2) și dând acces la activitățile menționate la articolul 48 în respectivul stat membru cu titlul profesional de „arhitect”, în măsura în care formarea a fost urmată de o perioadă de patru ani de experiență profesională în Republica Federală Germania, atestată de un certificat eliberat de autoritatea competentă pe rolul căreia figurează numele arhitectului care dorește să beneficieze de prevederile prezentei directive.

CAPITOLUL IIIA

Recunoașterea automată pe baza principiilor comune de formare

Articolul 49a

Cadru comun de formare

(1) În sensul prezentului articol, „cadru comun de formare” înseamnă un set comun de cunoștințe, abilități și competențe minimale necesare pentru exercitarea unei anumite profesii. Un cadru comun de formare nu înlocuiește programele de formare naționale dacă un stat membru nu decide altfel în temeiul dreptului intern. În scopul accesului la această profesie și a exercitării sale într-un stat membru care reglementează respectiva profesie, un stat membru conferă titlurilor de calificare profesională dobândite pe baza unui astfel de cadru același efect pe teritoriul său ca și titlurile de calificare pe care le eliberează el însuși, cu condiția ca acest cadru să îndeplinească condițiile stabilite la alineatul (2).

(2) Un cadru comun de formare îndeplinește următoarele condiții:

(a) cadrul comun de formare permite mai multor profesioniști să circule dintr-un stat membru în altul;

(b) profesia la care se aplică cadrul comun de formare sau educația și formarea care conduc la aceasta sunt reglementate în cel puțin o treime din toate statele membre;

▼M9

(c) setul comun de cunoștințe, abilități și competențe combină cunoștințele, abilitățile și competențele cerute în sistemele de educație și formare care se aplică în cel puțin o treime dintre statele membre; este irelevant dacă respectivele cunoștințe, abilități și competențe au fost dobândite în cadrul unui curs de formare generală într-o universitate sau o instituție de învățământ superior sau în cadrul unui curs de formare profesională;

(d) cadrul comun de formare se bazează pe nivelurile din CEC, astfel cum sunt definite în anexa II la Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții ([1]);

(e) profesia în cauză nu este acoperită de un alt cadru comun de formare și nici nu este supusă recunoașterii automate în temeiul capitolul III din titlul III;

(f) cadrul comun de formare a fost elaborat în urma unei proceduri corespunzătoare transparente, inclusiv cu implicarea părților interesate relevante din statele membre în care profesia nu este reglementata;

(g) cadrul comun de formare permite resortisanților din orice stat membru să fie eligibili pentru obținerea calificării profesionale în temeiul unui astfel de cadru fără a fi obligați ca mai întâi să fie membri ai unei organizații profesionale sau să fie înregistrați la o astfel de organizație.

(3) Organizațiile profesionale reprezentative de la nivelul Uniunii, precum și organizațiile profesionale naționale sau autoritățile competente din cel puțin o treime dintre statele membre pot prezenta Comisiei sugestii cu privire la cadrele comune de formare care satisfac condițiile specificate la alineatul (2).

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru a stabili un cadru comun de formare pentru o profesie dată, pe baza condițiilor specificate la alineatul (2) de la prezentul articol.

(5) Un stat membru este exceptat de la obligația de a introduce pe teritoriul său cadrul comun de formare menționat la alineatul (4) și de la obligația de a recunoaște automat calificările profesionale dobândite în temeiul respectivului cadru comun de formare atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) pe teritoriul său nu sunt disponibile instituții de învățământ sau de formare care să ofere o astfel de formare pentru profesia în cauză;

(b) introducerea cadrului comun de formare ar afecta în mod negativ organizarea sistemului său de învățământ și de formare profesională;

([1]) JO C 111, 6.5.2008, p. 1.

▼M9

(c) între cadrul comun de formare și formarea obligatorie pe teritoriul său există diferențe substanțiale, care ar atrage după sine riscuri grave la adresa ordinii publice, siguranței publice, sănătății publice sau a siguranței beneficiarilor serviciului sau a protecției mediului.

(6) în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (4), statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre:

(a) calificările naționale și, dacă este cazul, titlurile profesionale naționale care sunt conforme cu cadrul comun de formare; sau

(b) orice recurs la exceptarea menționată la alineatul (5), împreună cu o justificare cu privire la care dintre condițiile menționate la alineatul (4) au fost îndeplinite. În termen de trei luni, Comisia poate solicita clarificări suplimentare, în cazul în care consideră că un stat membru nu a justificat sau a furnizat justificări insuficiente privind îndeplinirea uneia dintre aceste condiții. Statele membre răspund unei astfel de solicitări în termen de trei luni.

Comisia poate adopta un act de punere în aplicare pentru a enumera calificările profesionale naționale și titlurile profesionale naționale care beneficiază de recunoaștere automată în temeiul cadrului comun de formare adoptat în conformitate cu alineatul (4).

(7) Prezentul articol se aplică și specializărilor unei profesii, cu condiția ca aceste specializări să privească activitățile profesionale în cazul cărora accesul și exercitarea sunt reglementate în statele membre, atunci când profesia face deja obiectul recunoașterii automate în temeiul capitolului III din titlul III, însă nu și specializarea în cauză.

Articolul 49b

Teste comune de formare

(1) În sensul prezentului articol, un test comun de formare înseamnă o probă de aptitudini standardizată, disponibilă în toate statele membre participante și rezervată deținătorilor unei anumite calificări profesionale. Reușita la un astfel de test îndrituiește deținătorul unei calificări profesionale specifice să exercite profesia în orice stat membru interesat în aceleași condiții ca și titularii calificărilor profesionale dobândite în acel stat membru.

(2) Testul comun de formare îndeplinește următoarele condiții:

(a) testul comun de formare permite mai multor profesioniști să se circule dintr-un stat membru în altul;

(b) profesia la care se aplică testul comun de formare sau educația și formarea care conduc la aceasta sunt reglementate în cel puțin o treime dintre statele membre;

(c) testul comun de formare a fost elaborat în urma unei proceduri corespunzătoare transparente, inclusiv cu implicarea părților interesate relevante din statele membre în care profesia nu este reglementata;

▼M9

(d) testul comun de formare permite resortisanților din orice stat membru să participe la acest test și la organizarea practică a acestor teste în statele membre fără a fi obligați ca mai întâi să fie membri ai unei organizații profesionale sau să fie înregistrați la o astfel de organizație.

(3) Organizațiile profesionale reprezentative de la nivelul Uniunii, precum și organizațiile profesionale naționale sau autoritățile competente din cel puțin o treime dintre statele membre pot prezenta Comisiei sugestii cu privire la testele comune de formare care satisfac condițiile specificate la alineatul (2).

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru a stabili conținutul unui test comun de formare și condițiile necesare pentru participarea la test și promovarea acestuia.

(5) Un stat membru este exceptat de la obligația de a organiza pe teritoriul său testul comun de formare menționat la alineatul (4) și de la obligația de a recunoaște automat profesioniștii care au promovat testul comun de formare atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) profesia în cauză nu este reglementată pe teritoriul său;

(b) conținutul testului comun de formare nu reduce suficient riscurile grave la adresa sănătății publice sau a siguranței beneficiarilor serviciului, care sunt relevante pe teritoriul său;

(c) conținutul testului comun de formare ar reduce semnificativ atractivitatea accesului la profesie în raport cu cerințele naționale.

(6) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (4), statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre:

(a) capacitatea disponibilă pentru organizarea unor astfel de teste; sau

(b) orice recurs la exceptarea menționată la alineatul (5), împreună cu justificarea cu privire la care dintre condițiile menționate la alineatul respectiv au fost îndeplinite. În termen de trei luni, Comisia poate solicita clarificări suplimentare, în cazul în care consideră că un stat membru nu a justificat sau a furnizat justificări insuficiente privind îndeplinirea uneia dintre aceste condiții. Statele membre răspund unei astfel de solicitări în termen de trei luni.

Comisia poate adopta un act de punere în aplicare, pentru a enumera statele membre în care urmează să fie organizate testele comune de formare adoptate în conformitate cu alineatul (4), frecvența în decursul unui an calendaristic și alte aranjamente necesare pentru organizarea testelor comune de formare în toate statele membre.

▼B

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune privind stabilirea

Articolul 50

Documente și formalități

(1) Atunci când hotărăsc asupra unei cereri de obținere a autorizației de exercitare a profesiei reglementate în cauză în aplicarea prezentului titlu, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot solicita documentele și certificatele enumerate în anexa VII.

În momentul prezentării lor, documentele prevăzute în anexa VII punctul 1 literele (d), (e) și (f) nu pot fi mai vechi de trei luni.

Statele membre, organismele și alte persoane juridice asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare eliberate în acest alt stat membru, precum și, după caz, confirmarea faptului că beneficiarul îndeplinește, în ceea ce privește profesiile prevăzute la capitolul III din prezentul titlu, condițiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 și 46.

(3) În cazul unor îndoieli justificate, atunci când o autoritate competentă a unui stat membru a eliberat un titlu de calificare, astfel cum a fost definit la articolul 3 alineatul (1) litera (c), care include o formare urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriului unui alt stat membru, statul membru gazdă are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare:

(a) în cazul în care formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare;

(b) în cazul în care titlul de calificare eliberat este același cu cel care ar fi fost eliberat în cazul în care ciclul de formare ar fi fost același în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare și

(c) în cazul în care titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare.

▼M9

(3a) În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că solicitantul nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(3b) Schimbul de informații între autoritățile competente din diferite state membre în temeiul prezentului articol se efectuează prin intermediul IMI.

▼B

(4) Atunci când un stat membru gazdă solicită resortisanților săi depunerea unui jurământ sau a unei declarații solemne pentru a avea acces la o profesie reglementată și în cazul în care formularea respectivului jurământ sau a respectivei declarații nu poate fi utilizată de resortisanții celorlalte state membre, statul membru se asigură că persoana în cauză poate utiliza o formulare echivalentă corespunzătoare.

Articolul 51

Procedură de recunoaștere reciprocă a calificărilor profesionale

(1) Autoritatea competentă a statului membru gazdă confirmă primirea dosarului solicitantului în termen de o lună de la data primirii sale și îl informează, după caz, cu privire la lipsa oricărui document.

(2) Procedura de examinare a unei cereri de obținere a autorizației de a exercita o profesie reglementată trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorității competente a statului membru gazdă, în oricare dintre cazuri, în termen de trei luni de la data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză. Cu toate acestea, acest termen se poate prelungi cu o lună în cazurile reglementate la capitolele I și II din prezentul titlu.

(3) Decizia sau neluarea unei decizii în termenul menționat anterior face obiectul unei acțiuni în justiție în temeiul legislației naționale.

Articolul 52

Utilizarea titlului profesional

(1) Atunci când, într-un stat membru gazdă, utilizarea unui titlu profesional privind una dintre activitățile profesiei în cauză este reglementată, resortisanții celorlalte state membre care sunt autorizați să exercite o profesie reglementată în temeiul titlului III utilizează titlul profesional din statul membru gazdă care, în respectivul stat, corespunde acestei profesii, și utilizează, de asemenea, eventualele sale abrevieri.

(2) Atunci când o profesie este reglementată în statul membru gazdă de către o asociație sau organizație în sensul articolului 3 alineatul (2), resortisanții statelor membre sunt autorizați să utilizeze titlul profesional acordat de respectiva organizație sau asociație, sau abrevierea acestuia, numai în cazul în care prezintă o dovadă că sunt membri ai respectivei organizații sau asociații.

Atunci când condiționează obținerea calității de membru de anumite calificări, asociația sau organizația poate face acest lucru numai în condițiile prevăzute de prezenta directivă în ceea ce privește resortisanții altor state membre care posedă calificări profesionale.

▼M9

(3) Un stat membru nu poate rezerva utilizarea titlului profesional pentru titularii calificărilor profesionale dacă nu a notificat asociația sau organizația în cauză Comisiei și celorlalte state membre în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).

▼B

TITLUL IV

NORME PRIVIND EXERCITAREA PROFESIEI

▼M9

Articolul 53

Cunoștințe lingvistice

(1) Profesioniștii care beneficiază de recunoașterea calificărilor profesionale au de asemenea cunoștințe lingvistice necesare pentru exercitarea profesiei în statul membru gazdă.

(2) Un stat membru se asigură că orice control efectuat de către autoritatea competentă să controleze respectarea obligației în temeiul alineatului (1) sau sub supravegherea acesteia se limitează la cunoașterea unei limbi oficiale a statului membru gazdă sau a unei limbi administrative a statului membru gazdă, cu condiția ca aceasta din urmă să fie și o limbă oficială a Uniunii.

(3) Dacă profesia de exercitat prezintă implicații legate de siguranța pacienților, pot fi impuse controale efectuate în conformitate cu alineatul (2). Pot fi impuse controale în legătură cu alte profesii în cazul în care există îndoieli serioase și concrete despre gradul de cunoaștere a limbii de către profesionist în privința activitățile profesionale pe care intenționează să le desfășoare.

Controalele pot fi efectuate numai după emiterea unui card profesional european în conformitate cu articolul 4d sau după recunoașterea unei calificări profesionale, după caz.

(4) Orice control lingvistic este proporțional cu activitatea care urmează a fi desfășurată. Profesionistul în cauză are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva acestor acțiuni de control în temeiul dreptului intern.

▼B

Articolul 54

Utilizarea titlurilor de calificare

Fără a aduce atingere articolelor 7 și 52, statul membru gazdă se asigură de recunoașterea dreptului persoanelor interesate de a-și utiliza titlul de calificare care li s-au conferit în statul membru de origine și, eventual, abrevierea acestora, în limba respectivului stat. Statul membru gazdă poate prevedea ca titlul să fie urmat de denumirea și adresa instituției sau comisiei care l-a eliberat. Atunci când titlul de calificare din statul membru de origine poate fi confundat în statul membru gazdă cu un titlu care necesită, în respectivul stat membru gazdă, o formare suplimentară care nu a fost urmată de beneficiar, respectivul stat membru gazdă poate solicita ca acesta să utilizeze titlul de calificare din statul membru de origine într-o formă adecvată, indicată de statul membru gazdă.

Articolul 55

Aprobarea din partea caselor de asigurări de sănătate

Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (1) și articolului 6 primul paragraf litera (b), statele membre care solicită persoanelor care și-au obținut calificările profesionale pe teritoriul lor efectuarea unui stagiu pregătitor și/sau a unei perioade de experiență profesională pentru a fi aprobate de o casă de asigurări de sănătate exceptează de la această obligație titularii de calificări profesionale de medic și de medic dentist obținute într-un alt stat membru.

▼M9

Articolul 55a

Recunoașterea stagiului profesional

(1) Dacă accesul la o profesie reglementată în statul membru de origine este condiționat de efectuarea unui stagiu profesional, autoritatea competentă a statului membru de origine recunoaște stagiile profesionale efectuate într-un alt stat membru, atunci când analizează o cerere de autorizare a exercitării profesiei reglementate, cu condiția ca stagiul să fie în acord cu orientările publicate menționate la alineatul (2) și ia în considerare stagiile profesionale efectuate într-o țară terță. Statele membre pot stabili însă, în legislația națională, o limită rezonabilă privind durata părții din stagiul profesional care se poate desfășura în străinătate.

(2) Recunoașterea stagiului profesional nu înlocuiește nicio cerință instituită pentru promovarea unui examen în vederea obținerii accesului la profesia în cauză. Autoritățile competente publică orientări cu privire la organizarea și recunoașterea stagiilor profesionale efectuate într-un alt stat membru sau într-o țară terță, în special cu privire la rolul supraveghetorului stagiului profesional.

TITLUL V

COOPERARE ADMINISTRATIVĂ ȘI RESPONSABILITATE FAȚĂ DE CETĂȚENI PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE

▼B

Articolul 56

Autorități competente

(1) Autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine colaborează îndeaproape și își acordă asistență reciprocă pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei directive. Ele asigură confidențialitatea informațiilor pe care le schimbă.

(2) ►M9 Autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine fac schimb de informații referitoare la măsuri disciplinare sau sancțiuni penale impuse sau orice alte circumstanțe specifice grave care pot avea consecințe asupra desfășurării activităților în temeiul prezentei directive. În acest sens, acestea respectă normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Directivele 95/46/CE și 2002/58/CE. ◄

Statul membru de origine examinează veridicitatea faptelor, iar autoritățile sale decid cu privire la natura și amploarea investigațiilor pe care trebuie să le realizeze și comunică statului membru gazdă concluziile rezultate din informațiile transmise.

▼M9

(2a) În sensul alineatelor (1) și (2), autoritățile competente utilizează IMI.

▼B

(3) Fiecare stat membru desemnează, până la 20 octombrie 2007, autoritățile și organismele competente autorizate să elibereze sau să primească titlurile de calificare și alte documente sau informații, precum și pe cele autorizate să primească cererile și să ia deciziile prevăzute în prezenta directivă și informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

▼M9

(4) Fiecare stat membru desemnează un coordonator al activităților autorităților competente menționate la alineatul (1) și informează celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Sarcinile coordonatorilor sunt:

(a) să promoveze o aplicare uniformă a prezentei directive;

(b) să colecteze toate informațiile relevante pentru punerea în aplicare a prezentei directive, precum cele privind condițiile de acces la profesiile reglementate în statele membre;

(c) să examineze sugestiile referitoare la cadrele comune de formare și la testele comune de formare;

(d) să facă schimb de informații și de bune practici în scopul optimizării dezvoltării profesionale continue în statele membre;

(e) să facă schimb de informații și de bune practici privind aplicarea măsurilor compensatorii menționate la articolul 14.

În scopul îndeplinirii sarcinilor stabilite la litera (b) de la prezentul alineat, coordonatorii pot solicita ajutor de la centrele de asistență menționate la articolul 57b.

Articolul 56a

Mecanismul de alertă

(1) Autoritățile competente dintr-un stat membru informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la un profesionist căruia i s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul statului membru respectiv, chiar și cu caracter temporar, următoarele activități profesionale, în întregime sau în parte:

(a) medic și medic generalist care deține titlul de calificare menționat la punctele 5.1.1. și 5.1.4 din anexa V;

(b) medic specialist care deține un titlu menționat la punctul 5.1.3 din anexa V;

(c) asistent medical generalist care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.2.2 din anexa V;

(d) medic dentist care deține un titlu de calificare menționat la punctul 5.3.2 din anexa V;

(e) dentiști specialiști care dețin titlul de calificare menționat la punctul 5.3.3 din anexa V;

▼M9

(f) medic veterinar care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.4.2 din anexa V;

(g) moașă care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.5.2 din anexa V;

(h) farmacist care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.6.2 din anexa V;

(i) titulari ai certificatelor menționate la punctul 2 din anexa VII care atestă că titularul a efectuat o formare care îndeplinește cerințele minime enumerate la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 sau, respectiv, 44, dar care a început mai devreme decât datele de referință ale calificărilor enumerate la punctele 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 din anexa V;

(j) titulari ai certificatelor de drepturi dobândite astfel cum sunt menționate la articolele 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 și 43a;

(k) alți profesioniști care exercită activități care au implicații în ceea ce privește siguranța pacienților, atunci când profesionistul exercită o profesie reglementată în statul membru respectiv;

(l) profesioniști care desfășoară activități legate de educarea minorilor, inclusiv îngrijirea copiilor și educarea copiilor de vârstă mică, atunci când profesionistul exercită o profesie reglementată în statul membru respectiv.

(2) Autoritățile competente transmit informațiile menționate la alineatul (1) prin alertă în cadrul IMI cel târziu în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interzicere, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la cele ce urmează:

(a) identitatea profesionistului;

(b) profesia în cauză;

(c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;

(d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției și

(e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția;

(3) Cel târziu în termen de trei zile de la data adoptării hotărârii instanței, autoritățile competente ale unui stat membru interesat informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea unei calificări în temeiul prezentei directive și în cazul cărora instanțele au constatat ulterior că au făcut uz, în acest context, de titluri falsificate de calificare profesională.

▼M9

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații menționate la alineatele (1) și (3) se realizează în conformitate cu Directivele 95/46/CE și 2002/58/CE. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Comisie se realizează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(5) Autoritățile competente din toate statele membre sunt informate fără întârziere atunci când expiră o interdicție sau o restricție menționată la alineatul (1). În acest scop, autorității competente a statului membru care furnizează informațiile în conformitate cu alineatul (1) i se solicită, de asemenea, să indice data expirării și orice altă schimbare ulterioară respectivei date.

(6) Statele membre dispun că profesioniștii cu privire la care se trimit alerte altor state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile în ceea ce privește alertele, în același timp cu alerta în sine, au posibilitatea de a contesta decizia în conformitate cu legislația națională sau pot solicita rectificarea unor astfel de decizii și au posibilitatea de a obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat prin alerte false trimise altor state membre, iar, în astfel de cazuri, decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

(7) Datele privind alertele pot fi prelucrate în sistemul IMI atâta timp cât sunt valabile. Alertele vor fi șterse în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției menționate la alineatul (1).

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru aplicarea mecanismului de alertă. Actele de punere în aplicare respective includ dispoziții referitoare la autoritățile competente care au dreptul de a trimite sau de a primi alerte și referitoare la retragerea și închiderea alertelor, și măsuri pentru a asigura prelucrarea în siguranță a datelor. Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).

Articolul 57

Accesul central online la informații

(1) Statele membre se asigură că următoarele informații sunt disponibile online prin intermediul ghișeelor unice menționate la articolul 6 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne [1] și actualizate regulat:

(a) o listă a tuturor profesiilor reglementate în statul membru, inclusiv date de contact ale autorităților competente pentru fiecare profesie reglementată și ale centrelor de asistență prevăzute la articolul 57b;

[1] JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

▼M9

(b) o listă a profesiilor pentru care este disponibil un card profesional european, funcționarea cardului respectiv, inclusiv toate taxele aferente de plătit de către profesioniști și autoritățile competente pentru eliberarea cardului;

(c) o listă a tuturor profesiilor pentru care statul membru aplică articolul 7 alineatul (4) în temeiul actelor cu putere de lege și a actelor administrative;

(d) o listă a formelor de educație și formare reglementate și de formare cu structură specială menționate la articolul 11 litera (c) punctul (ii);

(e) cerințele și procedurile menționate la articolele 7, 50, 51 și 53 pentru profesiile reglementate în statul membru, inclusiv toate tarifele aferente care trebuie plătite de către cetățeni și documentele care trebuie depuse de către cetățeni la autoritățile competente;

(f) detalii cu privire la modalitatea de a contesta, în temeiul actelor cu putere de lege și a actelor administrative, deciziile autorităților competente adoptate în temeiul prezentei directive.

(2) Statele membre se asigură că informațiile prevăzute la alineatul (1) se furnizează de o manieră clară și cuprinzătoare pentru utilizatori, că sunt ușor accesibile de la distanță și prin mijloace electronice și că sunt actualizate.

(3) Statele membre se asigură că oricărei solicitări de informații adresate ghișeului unic i se răspunde în cel mai scurt timp posibil.

(4) Statele membre și Comisia iau măsuri de însoțire pentru a încuraja ghișeele unice să pună la dispoziție informațiile prevăzute la alineatul (1) în alte limbi oficiale ale Uniunii. Aceasta nu afectează legislația statelor membre cu privire la utilizarea limbilor pe teritoriile lor.

(5) Statele membre cooperează între ele și cu Comisia în scopul punerii în aplicare a alineatelor (1), (2) și (4).

Articolul 57a

Proceduri prin mijloace electronice

(1) Statele membre se asigură că toate cerințele, procedurile și formalitățile legate de accesul la aspecte reglementate de prezenta directivă pot fi îndeplinite cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, prin intermediul ghișeului unic relevant sau al autorităților competente relevante. Aceasta nu împiedică autoritățile competente ale statelor membre să solicite ulterior copii certificate, în cazul în care există îndoieli justificate și atunci când este strict necesar.

(2) Alineatul (1) nu se aplică pentru desfășurarea unei perioade de adaptare sau a unei probe de aptitudini.

▼M9

(3) În cazul în care se justifică solicitarea de către statele membre a semnăturilor electronice avansate astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice ([1]), pentru îndeplinirea procedurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre acceptă semnături electronice în conformitate cu Decizia 2009/767/CE a Comisiei din 16 octombrie 2009 de stabilire a unor măsuri de facilitare a utilizării procedurilor prin mijloace electronice prin intermediul „ghișeelor unice” în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne ([2]) și asigură mijloace tehnice pentru prelucrarea documentelor cu semnătură electronică avansată în formate definite prin Decizia 2011/130/UE a Comisiei din 25 februarie 2011 de stabilire a unor cerințe minime pentru tratamentul transfrontalier al documentelor semnate electronic de autoritățile competente în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne ([3]).

(4) Toate procedurile se desfășoară în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2006/123/CE privind ghișeele unice. Termenele procedurale stabilite la articolul 7 alineatul (4) și la articolul 51 din prezenta directivă încep în momentul în care un cetățean a depus o cerere sau orice document lipsă la un ghișeu unic sau direct la autoritatea competentă relevantă. Solicitările de copii certificate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol nu sunt considerate drept solicitare de documente lipsă.

Articolul 57b

Centre de asistență

(1) Fiecare stat membru desemnează până la 18 ianuarie 2016 un centru de asistență a cărui sarcină este de a furniza cetățenilor și centrelor de asistență din celelalte state membre asistență privind recunoașterea calificărilor profesionale prevăzută de prezenta directivă, inclusiv informații privind legislația națională care reglementează profesiile și exercitarea acestora, legislația socială și, după caz, normele de deontologie.

(2) Centrele de asistență din statele membre gazdă asistă cetățenii în exercitarea drepturilor conferite de prezenta directivă, după caz, în cooperare cu centrul de asistență din statul membru de origine și autoritățile competente și ghișeele unice din statul membru gazdă.

(3) Orice autoritate competentă din statul membru de origine sau gazdă trebuie să coopereze pe deplin cu centrul de asistență din statul membru gazdă și, dacă este cazul, din statul membru de origine și să ofere, la cererea acestor centre de asistență, toate informațiile relevante cu privire la cazurile individuale cu respectarea normelor de protecție a datelor, în conformitate cu Directivele 95/46/CE și 2002/58/CE.

([1]) JO L 13, 19.1.2000, p. 12.
([2]) JO L 274, 20.10.2009, p. 36.
([3]) JO L 53, 26.2.2011, p. 66.

▼M9

(4) La cererea Comisiei, centrele de asistență o informează cu privire la rezultatul anchetelor în care sunt implicate în termen de două luni de la primirea acestei cereri.

Articolul 57c

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 20, articolul 21 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 21a alineatul (4), articolul 25 alineatul (5), articolul 26 al doilea paragraf, articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 35 alineatele (4) și (5), articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 40 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 49a alineatul (4) și articolul 49b alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 17 ianuarie 2014. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cu cel târziu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 20, articolul 21 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 21a alineatul (4), articolul 25 alineatul (5), articolul 26 al doilea paragraf, articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 35 alineatele (4) și (5), articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 40 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 49a alineatul (4) și articolul 49b alineatul (4) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta produce efecte începând cu ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, precizată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunuia dintre actele delegate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 20, articolul 21 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 21a alineatul (4), articolul 25 alineatul (5), articolul 26 al doilea paragraf, articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 35 alineatele (4) și (5), articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 40 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 49a alineatul (4) și articolul 49b alineatul (4) intră în vigoare

▼M9

numai dacă Parlamentul European sau de Consiliul nu au formulat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 58

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de un Comitet pentru recunoașterea calificărilor profesionale. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 59

Transparența

(1) Statele membre notifică Comisiei până la 18 ianuarie 2016 o listă a profesiilor reglementate existente, specificând activitățile acoperite de fiecare profesie, și o listă a formelor de educație și formare reglementate și de formare cu structură specială menționate la articolul 11 litera (c) punctul (ii) pe teritoriul lor. Orice modificare a acestor liste se notifică, de asemenea, Comisiei, fără întârziere nejustificată. Comisia creează și gestionează o bază de date disponibilă publicului a profesiilor reglementate, care include o descriere generală a activităților care corespund fiecărei profesii.

(2) Până la 18 ianuarie 2016, statele membre notifică Comisiei lista profesiilor pentru care, în temeiul articolului 7 alineatul (4) este necesară o verificare prealabilă a calificărilor. Statele membre furnizează Comisiei o justificare specifică pentru includerea pe acea listă a fiecăreia dintre aceste profesii.

(3) Statele membre examinează dacă cerințele din cadrul sistemului lor juridic care restricționează accesul la o profesie sau exercitarea acesteia pentru titularii unei anumite calificări profesionale, inclusiv utilizarea titlurilor profesionale și activitățile profesionale permise în temeiul acestor titluri, menționate în prezentul articol ca „cerințe”, sunt compatibile cu următoarele principii:

(a) cerințele nu trebuie să fie direct sau indirect discriminatorii pe bază de cetățenie sau reședință;

(b) cerințele trebuie să fie justificate prin motive imperative de interes general;

(c) cerințele trebuie să fie adecvate pentru asigurarea îndeplinirii obiectivului urmărit și nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

▼M9

(4) Alineatul (1) se aplică și profesiilor reglementate într-un stat membru de către o asociație sau organizație în sensul articolului 3 alineatul (2) și oricăror cerințe legate de calitatea de membru al asociațiilor sau organizațiilor respective.

(5) Până la 18 ianuarie 2016, statele membre transmit Comisiei informații privind cerințele pe care intenționează să le păstreze și motivele pentru care consideră că cerințele respective sunt conforme cu alineatul (3). Statele membre transmit informații privind cerințele pe care le introduc ulterior și motivele pentru care consideră că cerințele respective sunt conforme cu alineatul (3) în termen de șase luni de la adoptarea măsurii.

(6) Până la 18 ianuarie 2016 și apoi din doi în doi ani, statele membre prezintă, de asemenea, Comisiei un raport privind cerințele pe care le-au înlăturat sau le-au făcut mai puțin stricte.

(7) Comisia înaintează rapoartele menționate la alineatul (6) celorlalte state membre, care își prezintă observațiile în termen de șase luni. În același termen de șase luni, Comisia consultă părțile interesate, inclusiv reprezentanții profesiilor în cauză.

(8) Comisia prezintă un raport de sinteză pe baza informațiilor furnizate de statele membre grupului de coordonatori instituit în temeiul Deciziei 2007/172/CE a Comisiei din 19 martie 2007 de instituire a grupului de coordonatori pentru recunoașterea calificărilor profesionale ([1]), care poate formula observații.

(9) Având în vedere observațiile menționate la alineatele (7) și (8), Comisia, până a 18 ianuarie 2017, își prezintă constatările finale Parlamentului European și Consiliului, însoțite, după caz, de propuneri pentru inițiative suplimentare.

▼B

TITLUL VI

ALTE DISPOZIȚII

Articolul 60

Rapoarte

(1) De la 20 octombrie 2007, statele membre prezintă Comisiei, la fiecare doi ani, un raport privind punerea în aplicare a sistemului introdus. În afară de observații generale, acest raport cuprinde un rezumat statistic al deciziilor luate, precum și o descriere a principalelor probleme care decurg din punerea în aplicare a prezentei directive.

▼M9

Cu începere de la 18 ianuarie 2016, rezumatul statistic al deciziilor luate menționat la primul paragraf cuprinde informații detaliate privind numărul și tipurile de decizii luate în conformitate cu această directivă, inclusiv tipurile de decizii privind accesul parțial luate de autoritățile competente în conformitate cu articolul 4f și o descriere a principalelor probleme rezultate din aplicarea prezentei directive.

([1]) JO L 79, 20.3.2007, p. 38.

▼M9

(2) Până la 18 ianuarie 2019 și ulterior din cinci în cinci ani, Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.

Primul astfel de raport se concentrează, în special, asupra elementelor noi introduse în această directivă și analizează, în special, următoarele aspecte:

(a) funcționarea cardului profesional european;

(b) modernizarea cunoștințelor, abilităților și competențelor pentru profesiile acoperite de capitolul III din titlul III, inclusiv lista de competențe menționată la articolul 31 alineatul (7);

(c) funcționarea cadrelor comune de formare și a testelor comune de formare;

(d) rezultatele programului special de revalorizare stipulat de actele cu putere de lege și actele administrative românești pentru deținătorii titlurilor de calificare menționate la articolul 33a, precum și pentru deținătorii de titluri de calificare de nivel post-secundar, în vederea evaluării necesității de a revizui dispozițiile actuale care reglementează regimul drepturilor dobândite aplicabil titlurilor de calificare românești de asistent medical generalist.

Statele membre furnizează toate informațiile necesare pentru pregătirea respectivului raport.

▼B

Articolul 61

Clauză de derogare

În cazul în care, pentru aplicarea unei dispoziții a prezentei directive, un stat membru întâmpină dificultăți majore în anumite domenii, Comisia examinează respectivele dificultăți în colaborare cu statul membru în cauză.

▼M9

După caz, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a permite statului membru respectiv să deroge de la dispoziția în cauză pentru o perioadă limitată.

▼B

Articolul 62

Abrogarea

Directivele 77/452/CEE, 77/453/CEE, 78/686/CEE, 78/687/CEE, 78/1026/CEE, 78/1027/CEE, 80/154/CEE, 80/155/CEE, 85/384/CEE, 85/432/CEE, 85/433/CEE, 89/48/CEE, 92/51/CEE, 93/16/CEE și 1999/42/CE se abrogă cu efect de la 20 octombrie 2007. Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă, iar actele adoptate în temeiul respectivelor directive nu sunt afectate de abrogarea lor.

▼B

Articolul 63

Transpunerea

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 20 octombrie 2007. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 64

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 65

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA I

Lista asociațiilor sau organizațiilor profesionale care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2)

IRLANDA ([1])

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ([2])
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ([2])
3. The Association of Certified Accountants ([2])
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

REGATUL UNIT

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

([1]) Resortisanții irlandezi sunt și membri ai următoarelor asociații sau organizații din Regatul Unit:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

([2]) Doar în sensul activității de verificare a conturilor.

▼B

27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼M9

_____

▼B

ANEXA IV

Activități pe categorii de experiență profesională prevăzute la articolele 17, 18 și 19

Lista I

Grupe care intră sub incidența Directivei 64/427/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 69/77/CEE, și a directivelor 68/366/CEE și 82/489CEE

1

Directiva 64/427/CEE

(Directiva de liberalizare 64/429/CEE)

Nomenclatorul NICE (corespunzător grupelor principale ISIC 23-40)

Grupa	23	Producția de textile
	232	Fabricarea și prelucrarea de materiale textile pe mașini pentru lână cardată
	233	Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru bumbac
	234	Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru mătase
	235	Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru in și cânepă
	236	Alte industrii de fibre textile (iută, fibre dure etc.), funii și frânghii
	237	Fabricarea de obiecte tricotate și croşetate
	238	Finisaje textile
	239	Alte industrii textile
Grupa	24	Producția de încălțăminte, alte articole de confecții și lenjerie de pat
	241	Producția de încălțăminte (cu excepția celei din cauciuc sau lemn), cu ajutorul mașinilor
	242	Încălțăminte lucrată manual și reparații
	243	Fabricarea confecțiilor (cu excepția celor din blană)
	244	Fabricarea de saltele și lenjerie de pat
	245	Industriile pielăriei și blănurilor
Grupa	25	Producția de lemn și plută (cu excepția producției de mobilă din lemn)
	251	Debitarea și prepararea industrială a lemnului
	252	Fabricarea de produse de lemn semifinite
	253	Producția de serie a materialelor de construcție din lemn, inclusiv pardoseli
	254	Fabricarea de containere de lemn
	255	Fabricarea altor articole din lemn (cu excepția mobilei)
	259	Fabricarea de articole din pai, plută, împletituri din nuiele și trestie; fabricarea de perii
Grupa	26	260 Producția de mobilă din lemn

▼B

Grupa	27	Producția de hârtie și articole de hârtie
	271	Fabricarea celulozei, hârtiei și cartonului
	272	Prelucrarea hârtiei și cartonului și fabricarea de articole din celuloză
Grupa	28	280 Tipărire, editare și industriile conexe
Grupa	29	Industria pielăriei
	291	Tăbăcării și ateliere de finisare a pieilor
	292	Fabricarea de articole din piele
Fosta grupă	30	Industria cauciucului și a materialelor plastice, a fibrelor artificiale și a produselor amilacee
	301	Prelucrarea cauciucului și a azbestului
	302	Prelucrarea materialelor plastice
	303	Fabricarea fibrelor artificiale
Fosta grupă	31	Industria chimică
	311	Fabricarea materiilor chimice de bază și prelucrarea lor
	312	Fabricarea specializată a produselor chimice, în special pentru utilizare în industrie și agricultură (inclusiv fabricarea pentru uz industrial a grăsimilor și uleiurilor vegetale sau animale din grupa ISIC 312)
	313	Fabricarea specializată de produse chimice, în special pentru uz gospodăresc sau administrativ [exclusiv fabricarea de produse medicinale și farmaceutice (fosta grupă ISIC 319)]
Grupa	32	320 Industria petrolieră
Grupa	33	Fabricarea produselor minerale nemetalice
	331	Fabricarea de articole din argilă structurală
	332	Fabricarea sticlei și a articolelor din sticlă
	333	Fabricarea de produse din ceramică, inclusiv articole refractare
	334	Fabricarea cimentului, varului și gipsului
	335	Fabricarea materialelor structurale din beton, ciment și gips
	339	Prelucrarea pietrei și fabricarea altor produse minerale nemetalice

▼B

Grupa	34	Fabricarea și tratarea primară a metalelor feroase și neferoase
	341	Industria siderurgică (așa cum este definită în Tratatul CECO, inclusiv uzinele de cocsificare integrate în combinate siderurgice)
	342	Fabricarea de țevi de oțel
	343	Trefilarea sârmei, trefilarea la rece, laminarea la rece a benzilor, profilarea la rece
	344	Fabricarea și tratamentele primare ale metalelor neferoase
	345	Topitorii de metale feroase și neferoase
Grupa	35	Producția de produse metalice (cu excepția mașinilor și echipamentelor de transport)
	351	Forjare, matrițare și presare
	352	Tratamente secundare și tratamente de suprafață
	353	Structuri metalice
	354	Fabricarea de cazane și produse industriale tubulare
	355	Fabricarea de unelte și articole finite din metal (cu excepția echipamentelor electrice)
	359	Activități auxiliare în construcția de mașini
Grupa	36	Producția de mașini, altele decât cele electrice
	361	Fabricarea de mașini agricole și tractoare
	362	Fabricarea de echipament de birotică
	363	Fabricarea de mașini-unelte de prelucrare a metalelor și de elemente și piese pentru acestea și pentru alte utilaje de forță
	364	Fabricarea de mașini pentru textile și accesorii, fabricarea de mașini de cusut
	365	Fabricarea de mașini și echipamente pentru industria alimentară și a băuturilor și pentru industria chimică și industrii conexe
	366	Fabricarea de instalații și echipamente pentru minerit, topitorii și oțelării și pentru industria construcțiilor; fabricarea de echipament cu acționare mecanică
	367	Fabricarea de echipamente de transmisie
	368	Fabricarea de mașini pentru alte scopuri industriale specifice
	369	Fabricarea de alte mașini și echipamente ne-electrice

▼B

Grupa	37	Electrotehnică
	371	Fabricarea de fire și cabluri electrice
	372	Fabricarea de motoare, generatoare, transformatoare, schimbătoare și alte echipamente similare pentru furnizarea energiei electrice
	373	Fabricarea de echipamente electrice pentru uz comercial direct
	374	Fabricarea de echipamente de telecomunicații, contoare, alte aparate de măsură și echipamente electro-medicale
	375	Fabricarea de echipamente electronice, receptoare radio și TV, echipament audio
	376	Fabricarea de aparate electrice de uz gospodăresc
	377	Fabricarea de lămpi și echipamente de iluminat
	378	Fabricarea de baterii și acumulatori
	379	Reparații, asamblare și instalarea specializată a echipamentelor electrice
Fosta grupă	38	Fabricarea de echipamente de transport
	383	Fabricarea de autovehicule și piese pentru acestea
	384	Reparații la autovehicule, motociclete și biciclete
	385	Fabricarea de motociclete, biciclete și piese pentru acestea
	389	Fabricarea de echipamente de transport care nu sunt clasificate în alt loc
Grupa	39	Diverse industrii prelucrătoare
	391	Fabricarea de aparate de precizie și de instrumente de măsură și control
	392	Fabricarea de instrumente și echipamente medicale-chirurgicale și de aparate ortopedice (cu excepția încălțămintei ortopedice)
	393	Fabricarea de echipament fotografic și optic
	394	Fabricarea și repararea ceasurilor
	395	Fabricarea bijuteriilor și prelucrarea metalelor prețioase
	396	Fabricarea și repararea instrumentelor muzicale
	397	Fabricarea de jocuri, jucării și articole de sport
	399	Alte industrii manufacturiere

▼B

Grupa	40	Construcții
	400	Construcții (nespecializate); demolări
	401	Construcția de clădiri (locuințe sau altele)
	402	Construcții civile; construcția de drumuri, poduri, căi ferate etc.
	403	Lucrări de instalații
	404	Decorare și finisare

2

Directiva 68/366/CEE

(Directiva de liberalizare 68/365/CEE)

Nomenclatorul NICE

Grupa	20A	200 Industriile producătoare de grăsimi și uleiuri animale și vegetale
	20B	Industriile alimentare (cu excepția industriei băuturilor)
	201	Tăierea, prepararea și păstrarea cărnii
	202	Industria laptelui și a produselor lactate
	203	Conservarea și păstrarea legumelor și fructelor
	204	Conservarea și păstrarea peștelui și a altor produse piscicole
	205	Fabricarea produselor de morărit
	206	Fabricarea produselor de panificație, inclusiv pesmeți și biscuiți
	207	Industria zahărului
	208	Fabricarea dulciurilor din cacao, ciocolată și zahăr
	209	Fabricarea de produse alimentare diverse
Grupa	21	Industria băuturilor
	211	Producerea alcoolului etilic prin fermentare, producerea drojdiei și băuturilor spirtoase
	212	Producerea vinului și a altor băuturi alcoolice nemalțificate
	213	Fabricarea berii și malțificare
	214	Industria băuturilor răcoritoare și a apei carbogazoase
Fosta 30		Fabricarea produselor de cauciuc, a materialelor plastice, a fibrelor sintetice și a produselor cu amidon
	304	Fabricarea produselor cu amidon

▼B

3

Directiva 82/489/CEE

Nomenclatorul ISIC

Fosta 855	Saloane de frumusețe (cu excepția serviciilor de pedichiură și a școlilor profesionale de cosmetică și coafură)

Lista II

Grupe care intră sub incidența directivelor 75/368/CEE, 75/369/CEE și 82/470/CEE

1

Directiva 75/368/CEE [activități prevăzute la articolul 5 alineatul (1)]

Nomenclatorul ISIC

Fosta 04	Pescuit	
	043	Pescuit în apele interioare
Fosta 38	Fabricarea echipamentelor de transport	
	381	Construcții și reparații de nave
	382	Fabricarea echipamentelor de cale ferată
	386	Fabricarea avioanelor (inclusiv echipament spațial)
Fosta 71	Activități legate de transport și alte activități decât transportul care se încadrează în următoarele grupe:	
	Fosta 711	Servicii de vagon de dormit și vagon-restaurant; întreținerea materialului rulant în ateliere de reparații; curățarea vagoanelor
	Fosta 712	Întreținerea vehiculelor pentru transportul urban, suburban și interurban de călători
	Fosta 713	Întreținerea vehiculelor pentru alte tipuri de transport de călători (automobile, autocare, taxiuri)
	Fosta 714	Operarea și întreținerea serviciilor auxiliare de transport rutier (drumuri, tunele și poduri cu taxă, depozite de mărfuri, parcări, depouri de autobuze și tramvaie)
	Fosta 716	Activități legate de transportul pe apele interioare (operarea și întreținerea căilor navigabile, a porturilor și a altor instalații pentru transportul pe apele interioare: servicii de remorcare și pilotaj în porturi, amplasarea balizelor, încărcarea și descărcarea navelor și alte activități similare, cum ar fi operațiunile de salvare a navelor, remorcarea și întreținerea hangarelor pentru ambarcațiuni)
73	Comunicații: servicii poștale și de telecomunicații	

▼B

Fosta 85	Servicii personale	
	854	Spălătorii și servicii de spălătorie, curățare uscată și vopsire
Fosta 856		Ateliere fotografice: fotografie portretistică și comercială, cu excepția fotoreporterilor
Fosta 859		Servicii personale care nu sunt încadrate în altă parte (întreținerea și curățenia clădirilor, sau numai cazare)

2

Directiva 75/369/CEE (articolul 6: în cazul care activitatea este considerată a fi de natură industrială sau meșteșugărească)

Nomenclatorul ISIC

Următoarele activități itinerante:

(a) cumpărarea și vânzarea de mărfuri:

— de către agenți comerciali itineranți, vânzători și negustori ambulanți (fosta grupă ISIC 612);

— în piețe acoperite, în alte condiții decât de pe instalații fixe permanente, și în piețe în aer liber;

(b) activități reglementate de măsurile tranzitorii adoptate deja care exclud în mod expres sau nu menționează desfășurarea unor astfel de activități în mod itinerant.

3

Directiva 82/470/CEE [articolul 6 alineatele (1) și (3)]

Grupele 718 și 720 din Nomenclatorul ISIC

Activitățile includ în special:

— organizarea, oferirea spre vânzare și vânzarea, direct sau pe bază de comision, a unor elemente individuale sau coordonate (transport, masă, cazare, excursii etc.) pentru o călătorie sau un sejur, indiferent de scopul călătoriei [articolul 2 punctul B litera (a)];

— intermedierea între furnizorii de diferite metode de transport și persoanele care expediază sau primesc mărfuri și desfășurarea unor activități conexe:

(aa) prin încheierea unor contracte cu furnizorii din domeniul transportului, în numele titularilor;

(bb) prin alegerea modului de transport, a firmei și a rutei considerate cea mai profitabilă pentru titular;

(cc) prin rezolvarea aspectelor tehnice ale operațiunii de transport (de exemplu ambalaje pentru transport); prin realizarea unor operații auxiliare transportului (de exemplu asigurarea rezervelor de gheață pentru vagoanele frigorifice);

(dd) prin rezolvarea formalităților legate de transport, cum ar fi redactarea scrisorilor de trăsură; prin gruparea și dispersarea expedițiilor;

(ee) prin coordonarea diverselor etape ale transportului, prin asigurarea tranzitului, re-expedierea, transbordarea și alte operații terminale;

(ff) prin stabilirea costului, a cărăușilor, precum și a mijloacelor de transport pentru persoane care expediază sau primesc marfă:

— evaluarea costurilor de transport și verificarea deconturilor detaliate;

— întreprinderea unor demersuri temporare sau permanente în numele și din partea unui armator sau transportator maritim (pe lângă autoritățile portuare, furnizorii maritimi etc.).

[Activitățile enumerate la articolul 2 punctul A literele (a), (b) și (d)].

▼B

Lista III

Directivele 64/222/CEE, 68/364/CEE, 68/368/CEE, 75/368/CEE, 75/369/CEE, 70/523/CEE și 82/470/CEE

1

Directiva 64/222/CEE

(Directivele de liberalizare 64/223/CEE și 64/224/CEE)

1. Activități nesalariate care țin de comerțul *en gros*, cu excepția celui cu medicamente și produse farmaceutice, a celui cu produse toxice și agenți patogeni și a celui cu cărbune (fosta grupă 611).

2. Activități profesionale ale unui intermediar, care este împuternicit și are instrucțiuni de la una sau mai multe persoane să negocieze sau să efectueze tranzacții comerciale în numele și din partea respectivelor persoane.

3. Activități profesionale ale unui intermediar care, deși nu are instrucțiuni permanente în acest sens, pune în contact persoane care doresc să contracteze direct între ele sau le pregătește tranzacțiile comerciale sau ajută la încheierea acestora.

4. Activități profesionale ale unui intermediar care încheie tranzacții comerciale în nume propriu sau în numele altora.

5. Activități profesionale ale unui intermediar care realizează în numele altora vânzări *en gros* pe bază de licitație.

6. Activități profesionale ale unui intermediar care merge din ușă în ușă căutând comenzi.

7. Prestarea de servicii, cu titlu profesional, de către un intermediar salariat de una sau mai multe întreprinderi comerciale, industriale sau meșteșugărești.

2

Directiva de liberalizare 68/363/CEE

ISIC fosta grupă 612 Comerțul cu amănuntul

Activități excluse:

012	Închirieri de mașini agricole
640	Imobiliare, închirierea de proprietăți
713	Închirierea de automobile, trăsuri și cai
718	Închirierea de vagoane de cale ferată
839	Închirierea de mașini pentru întreprinderi comerciale
841	Rezervarea de bilete la cinema și închirierea de filme cinematografice
842	Rezervarea de bilete la teatru și închirierea de echipament teatral
843	Închirierea de ambarcațiuni, biciclete, automate de jocuri de îndemânare și de noroc
853	Închirierea de camere mobilate
854	Închirierea de lenjerie
859	Închirierea de îmbrăcăminte

▼B

3

Directiva 68/368/CEE

(Directiva de liberalizare 68/367/CEE)

Nomenclatorul ISIC

ISIC fosta grupă 85:

1. Restaurante, cafenele, taverne și alte localuri de alimentație publică (grupa ISIC 852)

2. Hoteluri, pensiuni, tabere și alte locuri de cazare (grupa ISIC 853)

4

Directiva 75/368/CEE (articolul 7)

Toate activitățile enumerate în anexa la Directiva 75/368/CEE, cu excepția celor menționate la articolul 5 alineatul (1) din directiva respectivă (lista II punctul 1 din prezenta anexă)

Nomenclatorul ISIC

Fosta grupă 62	Bănci și alte instituții financiare	
	Fosta grupă 620	Societăți de cumpărare a brevetelor și de licențiere
Fosta grupă 71	Transport	
	Fosta grupă 713	Transportul rutier de călători, cu excepția transportului cu vehicule motorizate
	Fosta grupă 719	Transportul hidrocarburilor lichide și a altor produse chimice lichide prin conducte
Fosta grupă 82	Servicii comunitare	
	827	Biblioteci, muzee, grădini botanice și zoologice
Fosta grupă 84	Servicii de recreere	
	843	Servicii de recreere care nu sunt clasificate în altă parte: — activități sportive (terenuri de sport, organizarea unor evenimente sportive etc.), cu excepția activităților instructorilor sportivi — jocuri (herghelii cu cai de curse, terenuri pentru jocuri, hipodromuri) — alte activități de recreere (circuri, parcuri de distracții și alte activități distractive)
Fosta grupă 85	Servicii personale	
	Fosta grupă 851	Servicii gospodărești
	Fosta grupă 855	Saloane de frumusețe și serviciile de manichiură, cu excepția serviciilor de pedichiură și ale școlilor profesionale de cosmetică și coafură
	Fosta grupă 859	Servicii personale care nu sunt clasificate în altă parte, cu excepția maseurilor sportivi și sanitari și a ghizilor montani, împărțite în următoarele grupe: — dezinfecție și dezinsecție; — închirierea de haine și spații de depozitare; — agenții matrimoniale și servicii similare; — astrologie, ghicit și alte activități asemănătoare; — servicii de igienă și activități conexe; — pompe funebre și întreținerea cimitirelor; — curieri și ghizi-interpreți.

▼B

5

Directiva 75/369/CEE (articolul 5)

Următoarele activități itinerante:

(a) cumpărarea și vânzarea de mărfuri:

— de către agenți comerciali itineranți, vânzători și negustori ambulanți (fosta grupă 612 ISIC);

— în piețe acoperite, în alte moduri decât de pe instalații fixe permanente, și în piețe în aer liber;

(b) activități reglementate de măsurile tranzitorii deja adoptate care exclud în mod expres sau nu menționează desfășurarea unor astfel de activități itinerante.

6

Directiva 70/523/CEE

Activitățile persoanelor care desfășoară activități independente în domeniul comerțului *en gros* cu cărbuni și activitățile intermediarilor din domeniul comerțului cu cărbuni (fosta grupă 6112, Nomenclatorul ISIC)

7

Directiva 82/470/CEE [articolul 6 alineatul (2)]

[Activități enumerate la articolul 2 punctul A literele (c) și (e), punctul B litera (b), punctele C și D]

Aceste activități includ:

— închirierea de vagoane de cale ferată pentru transportul de persoane și de mărfuri;

— activități de intermediere în vânzarea, cumpărarea sau închirierea navelor;

— pregătirea, negocierea și încheierea de contracte pentru transportul emigranților;

— primirea tuturor obiectelor și mărfurilor depozitate, în numele depozitarului, fie că se află sau nu sub control vamal, în antrepozite, depozite generale, depozite de mobilă, depozite frigorifice, silozuri, etc.;

— emiterea unei chitanțe pentru depozitar cu privire la obiectele sau mărfurile depozitate;

— asigurarea de spații, hrană și locuri de vânzare pentru animale vii în așteptarea vânzării sau în tranzit de la sau spre piață;

— efectuarea inspecției sau evaluării tehnice pentru autovehicule;

— măsurarea, cântărirea și calibrarea mărfurilor.

▼B

ANEXA V

Recunoașterea pe baza coordonării condițiilor minime de formare

V.1. MEDIC

5.1.1. *Titluri de calificare de bază în medicină*

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20 decembrie 1976
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър” по „Медицина” и професионална квалификация „Магистър-лекар”	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		1 January 2007
▼B				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1 mai 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20 decembrie 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20 decembrie 1976

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1 mai 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1 ianuarie 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1 ianuarie 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20 decembrie 1976
▼M8 Hrvatska	Diploma „doktor medicine/doktorica medicine”	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		1 iulie 2013
▼B Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 decembrie 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20 decembrie 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1 mai 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1 mai 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1 mai 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20 decembrie 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1 mai 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Mediċina u l-Kirurġija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	1 mai 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20 decembrie 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1 ianuarie 1994

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1 mai 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1 ianuarie 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1 ianuarie 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine”	Univerza		1 mai 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”)	Vysoká škola		1 mai 2004
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1 ianuarie 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 decembrie 1976

5.1.2. *Titluri de calificare ca medic specialist*

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
België/Belgique/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20 decembrie 1976
▼M1 България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	1 January 2007
▼B Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1 mai 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20 decembrie 1976

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20 decembrie 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1 mai 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1 ianuarie 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1 ianuarie 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20 decembrie 1976
▼M8 Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	1 iulie 2013
▼B Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20 decembrie 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20 decembrie 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1 mai 2004
Latvija	„Sertifikāts" — kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1 mai 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 mai 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20 decembrie 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 mai 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 mai 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20 decembrie 1976
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1 ianuarie 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1 mai 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1 ianuarie 1986
▼M1 România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publice	1 ianuarie 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 mai 2004

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1 mai 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1 ianuarie 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20 decembrie 1976

▼M1

5.1.3 *Titlurile cursurilor de formare în medicină specializată*

Țară	Anestezie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Chirurgie generală Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	AnesthésieréanimationAnesthesie reanimatie	ChirurgieHeelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
▼M8 Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina	Opća kirurgija
▼M1 Ireland	Anaesthesia	Cirugía general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anestežija u Kura Intensiva	Kirurġija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija

▼M1

Țară	Anestezie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Chirurgie generală Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Țară	Neurochirurgie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Obstetrică-ginecologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique

▼M8

Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija

▼M1

Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar

▼M1

Țară	Neurochirurgie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Obstetrică-ginecologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Țară	Medicină internă Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Oftalmologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Médecine interneInwendige geneeskunde	OphtalmologieOftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
▼M8		
Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija
▼M1		
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicine	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

▼M1

Țară	Otorinolaringologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Pediatrie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologieOtorhinolaryngologie	PédiatriePediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	PediatrÍa y sus áreas especÍfIcas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
▼M8		
Hrvatska	Otorinolaringologija	Pedijatrija
▼M1		
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Țară	Pneumologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Urologie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie

▼M1

Țară	Pneumologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Urologie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
▼M8		
Hrvatska	Pulmologija	Urologija
▼M1		
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Mediċina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Țară	Ortopedie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Anatomie patologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédiqueOrthopedische heelkunde	Anatomie pathologiquePathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica

▼M1

Țară	Ortopedie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Anatomie patologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
▼M8		
Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
▼M1		
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Țară	Neurologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Psihiatrie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulteVolwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
▼M8		
Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
▼M1		
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija

▼M1

Țară	Neurologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Psihiatrie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Țară	Radiodiagnostic Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Radioterapie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	RadiodiagnosticRöntgendiagnose	Radiothérapie-oncologieRadiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique

▼M8

Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija

▼M1

Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	κτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie

▼M1

Țară	Radiodiagnostic Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Radioterapie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	linical radiology	Clinical oncology

Țară	Chirurgie plastică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Biologie clinică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétiquePlastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie cliniqueKlinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale

▼M8

Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	

▼M1

Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică – microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator

▼M1

Țară	Chirurgie plastică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Biologie clinică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
►C3 United Kingdom ◄	►C3 Plastic surgery ◄	

Țară	Microbiologie-bacteriologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Chimie biologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
▼M8 Hrvatska	Klinička mikrobiologija	
▼M1 Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi

▼M1

Țară	Microbiologie-bacteriologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Chimie biologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Țară	Imunologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Chirurgie toracică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoraciqueHeelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire

▼M8

Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	

▼M1

Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983

▼M1

Țară	Chirurgie pediatrică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Chirurgie vasculară Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseauxBloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
▼M8		
Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija
▼M1		
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurġija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983

Țară	Cardiologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Gastroenterologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologieGastroenterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie

▼M1

Țară	Cardiologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Gastroenterologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie

▼M8

Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija

▼M1

Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Țară	Reumatologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Hematologie generală Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Rhumathologiereumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία

▼M1

Țară	Reumatologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Hematologie generală Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
▼M8 Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
▼M1 Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Țară	Endocrinologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Fizioterapie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		Médecine physique et réadaptationFysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
▼M8 Hrvatska	Endokrinologija i dijabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
▼M1 Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione

▼M1

Țară	Endocrinologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Fizioterapie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Țară	Neuropsihiatrie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Dermatovenerologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
▼M8 Hrvatska		Dermatologija i venerologija
▼M1 Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie

▼M1

Țară	Neuropsihiatrie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Dermatovenerologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 august 1987, cu excepția persoanelor care și-au început studiile înainte de această dată
(**) 31 decembrie 1971
(***) 31 octombrie 1999
(****) Nu se mai acordă titluri de calificare pentru studii începute după 5 martie 1982
(*****) 9 iulie 1984

Țară	Radiologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Psihiatrie pediatrică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		Psychiatrie infanto-juvénileKinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
▼M8 Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija
▼M1 Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria

▼M1

Țară	Radiologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Psihiatrie pediatrică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 3 decembrie 1971
(**) 31 octombrie 1993
(***) Nu se mai acordă titluri de calificare pentru studii începute după 5 martie 1982
(****) 8 iulie 1984

Țară	Geriatrie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Nefropatie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie

▼M8

Hrvatska		Nefrologija

▼M1

Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		

▼M1

Țară	Geriatrie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Nefropatie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Țară	Boli contagioase Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Medicină comunitară Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale

▼M8

Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina

▼M1

Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo

▼M1

Țară	Boli contagioase Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Medicină comunitară Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Țară	Farmacologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Medicina muncii Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékarství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail

▼M8

Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa

▼M1

Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimibas
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozs-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trobalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in sporta
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekrstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovard
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

▼M1

Țară	Alergologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Medicină nucleară Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		Médecine nucléaireNucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
▼M8 Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
▼M1 Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Țară	Chirurgie maxilo-facială (formare medicală de bază) Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu
Belgique/België/ Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	

▼M1

Țară	Chirurgie maxilo-facială (formare medicală de bază) Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
▼M8 Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija
▼M1 Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Țară	Hematologie biologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu
Belgique/België/ Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
▼M8 Hrvatska	
▼M1 Ireland	
Italia	
Κύπρος	

▼M1

Țară	Hematologie biologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983, cu excepția persoanelor care și-au început studiile înainte de această dată și le-au terminat până la sfârșitul anului 1988

Țară	Stomatologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Dermatologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
▼M8 Hrvatska		
▼M1 Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		

▼M1

Țară	Stomatologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Dermatologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 31 decembrie 1994

Țară	Venerologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Medicină tropicală Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		

▼M8

Hrvatska		

▼M1

Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Mediċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu

▼M1

Țară	Venerologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Medicină tropicală Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Țară	Chirurgie gastroenterologică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Medicină de urgență Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominaleHeelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	

▼M8

Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina

▼M1

Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína

▼M1

Țară	Chirurgie gastroenterologică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Medicină de urgență Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983.

Țară	Neurofiziologie clinică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază) ([1]) Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale|Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiologia clínica	
France		

▼M8

Hrvatska		

▼M1

Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

▼M1

Țară	Neurofiziologie clinică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază) ([1]) Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

([1]) Formare care conduce la acordarea de titluri de calificări oficiale ca specialist în chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază), care presupune realizarea și validarea studiilor medicale de bază (articolul 24 și, în plus, realizarea și validarea studiilor dentare de bază (articolul 34).

▼M6

Țara	Oncologie medicală Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Genetică medicală Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Oncologie médicale/ Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάς	Παθολογική Ογκολογία	
España		
France	Oncologie	Génétique médicale

▼M8

Hrvatska		

▼M6

Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetica
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicală	Genetică medicală
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetica

▼M6

Țara	Oncologie medicală Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Genetică medicală Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/ Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics

▼B

5.1.4. *Titluri de calificare în medicina generală*

Țara	Titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
België/ Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31 December 1994
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1 ianuarie 2007
▼B			
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství"	Všeobecný lékař	1 May 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/ Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/ Speciallæge i almen medicin	31 December 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31 December 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1 May 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31 December 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31 December 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31 December 1994
▼M8			
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	specijalist obiteljske medicine	1 iulie 2013
▼B			
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31 December 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31 December 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1 May 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1 May 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1 May 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	31 December 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1 May 2004
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	1 May 2004

▼B

Țara	Titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31 December 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31 December 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1 May 2004
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31 December 1994
▼M1 România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1 ianuarie 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1 May 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1 May 2004
Suomi/Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31 December 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31 December 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31 December 1994

V.2. ASISTENT MEDICAL GENERALIST

5.2.1. *Program de studii pentru asistenții medicali generaliști*

Programul de studii care conduce la obținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist cuprinde următoarele două părți:

A. Instruire teoretică

(a) Asistență medicală:
- — Orientări și deontologie
- — Principii generale de sănătate și asistență medicală
- — Principii de asistență medicală în materie de:
  - — medicină generală și specialități medicale;
  - — chirurgie generală și specialități chirurgicale;
  - — puericultură și pediatrie;
  - — igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;
  - — sănătate mintală și psihiatrie;
  - — îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie.

(b) Științe fundamentale:
- — Anatomie și fiziologie
- — Patologie
- — Bacteriologie, virusologie și parazitologie
- — Biofizică, biochimie și radiologie
- — Dietetică
- — Igienă:
  - — profilaxie;
  - — educație sanitară.
- — Farmacologie

(c) Științe sociale:
- — Sociologie
- — Psihologie
- — Principii de administrație
- — Principii de predare
- — Legislația socială și sanitară
- — Aspecte juridice ale profesiei

B. Instruire clinică
- — Asistență medicală în materie de:
  - — medicină generală și specialități medicale;
  - — chirurgie generală și specialități chirurgicale;

▼B

— îngrijirea copiilor și pediatrie;

— igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;

— sănătate mintală și psihiatrie;

— îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie;

— îngrijire la domiciliu

Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

Instruirea teoretică se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică, astfel încât cunoștințele și competențele prevăzute în prezenta anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător.

5.2.2. *Titluri de calificare ca asistent medical generalist*

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
België/ Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/ Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/ Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisverpleger- (-verpleegster)	29 iunie 1979
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър” с професионална квалификация „Медицинска сестра”	Университет	Медицинска сестра	1 ianuarie 2007
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1 mai 2004
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetřovatel	

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29 iunie 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	29 iunie 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1 mai 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1 ianuarie 1981
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1 ianuarie 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	29 iunie 1979

▼M8

Hrvatska	1. Svjedodžba „medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege” 2. Svjedodžba „prvostupnik (*baccalaureus)* sestrinstva/prvostupnica (*baccalaurea*) sestrinstva”	1. Srednje strukovne škole koje izvode program za stjecanje kvalifikacije „medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege” 2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	1. medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege 2. prvostupnik (*baccalaureus)* sestrinstva/ prvostupnica *(baccalaurea*) sestrinstva	1 iulie 2013

▼B

Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29 iunie 1979

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29 iunie 1979
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1 mai 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1 mai 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1 mai 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29 iunie 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1 mai 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Università ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1 mai 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29 iunie 1979

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger”	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1 ianuarie 1994
	2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger”	2. Allgemeine Krankenpflegeschule		
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Pielegniarka	1 mai 2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral	1. Escolas de Enfermagem	Enfermeiro	1 ianuarie 1986
	2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem	2. Escolas Superiores de Enfermagem		
	3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde		
▼M1				
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată	1. Universități	asistent medical generalist	1 ianuarie 2007
	2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	2. Universități		
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1 mai 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva” („Mgr.”)	1. Vysoká škola	Sestra	1 mai 2004
	2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva” („Bc.”)	2. Vysoká škola		
	3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	3. Stredná zdravotnícka škola		

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/ Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveydenhuolto-oppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1 ianuarie 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29 iunie 1979

V.3. MEDIC DENTIST

5.3.1. *Program de studii pentru medicii dentiști*

Programul de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic dentist cuprinde cel puțin următoarele materii. Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

A. Materii de bază

— Chimie

— Fizică

— Biologie

B. Materii medico-biologice și materii medicale generale

— Anatomie

— Embriologie

— Histologie, inclusiv citologie

— Fiziologie

— Biochimie (sau chimie fiziologică)

— Anatomie patologică

— Patologie generală

— Farmacologie

— Microbiologie

— Igienă

— Medicină peventivă și epidemiologie

— Radiologie

— Fizioterapie

— Chirurgie generală

— Medicină internă, inclusiv pediatrie

— Otorinolaringologie

— Dermatovenerologie

— Psihologie generală — psihopatologie — neuropatologie

— Anestezie

C. Materii specific odonto-stomatologice

— Protetică dentară

— Materiale stomatologice

— Stomatologie conservativă

— Stomatologie preventivă

— Anestezie și sedare în stomatologie

— Chirurgie specială

— Patologie specială

— Practică clinică odonto-stomatologică

— Pedodonție

— Ortodonție

— Parodontologie

— Radiologie dentară

— Ocluzie dentară și funcție maxilară

— Organizare profesională, deontologie și legislație

— Aspecte sociale ale practicii dentare.

▼B

5.3.2. *Titluri de calificare de bază ca medic dentist*

	Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
	België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire	28 ianuarie 1980
▼M1	България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър” по „Дентална медицина” с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	1 ianuarie 2007
▼B	Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1 mai 2004
	Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28 ianuarie 1980
	Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28 ianuarie 1980
	Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1 mai 2004
	Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1 ianuarie 1981
	España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1 ianuarie 1986
	France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28 ianuarie 1980
▼M8	Hrvatska	Diploma „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine”	Fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	1 iulie 2013
▼B	Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 ianuarie 1980

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28 ianuarie 1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1 mai 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1 mai 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1 mai 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28 ianuarie 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1 mai 2004
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universitá ta Malta		Kirurgu Dentali	1 mai 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28 ianuarie 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde”	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1 ianuarie 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta”	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1 mai 2004

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1 ianuarie 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic asistent	1 octombrie 2003
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1 mai 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva” („MDDr.”)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1 mai 2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1 ianuarie 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1 ianuarie 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 ianuarie 1980

5.3.3. *Titluri de calificare ca medic dentar specialist*

Ortodonție			
Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27 ianuarie 2005

▼B

Ortodonție			
Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1 ianuarie 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28 ianuarie 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28 ianuarie 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1 mai 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 ianuarie 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28 ianuarie 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 ianuarie 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21 mai 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1 mai 2004
Latvija	„Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1 mai 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 mai 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 mai 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 mai 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 ianuarie 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1 mai 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 mai 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/ Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 ianuarie 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28 ianuarie 1980

▼B

Chirurgie orală			
Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1 ianuarie 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28 ianuarie 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28 ianuarie 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 ianuarie 2003
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 ianuarie 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21 mai 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1 mai 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 mai 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 mai 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 mai 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 ianuarie 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1 mai 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 mai 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 ianuarie 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28 ianuarie 1980

▼B

V.4. MEDIC VETERINAR

5.4.1. *Program de studii pentru medicii veterinari*

Programul de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic veterinar cuprinde cel puțin următoarele materii.

Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

A. Materii de bază:

— Fizică

— Chimie

— Biologie animală

— Biologia plantelor

— Matematici aplicate științelor biologice

B. Materii specifice:

(a) Științe fundamentale:

— Anatomie (inclusiv histologie și embriologie)

— Fiziologie

— Biochimie

— Genetică

— Farmacologie

— Farmacie

— Toxicologie

— Microbiologie

— Imunologie

— Epidemiologie

— Deontologie

(b) Științe clinice:

— Obstetrică

— Patologie (inclusiv anatomie patologică)

— Parazitologie

— Medicină clinică și chirurgie (inclusiv anestezie)

— Prelegeri clinice despre diferite animale domestice, păsări și alte specii de animale

— Medicină preventivă

— Radiologie

— Reproducere și tulburări de reproducere

— Medicină veterinară și sănătate publică

— Legislație în domeniul medicinii veterinare și medicină legală

— Terapeutică

— Propedeutică

(c) Producție animală:

— Producție animală

— Nutriție animală

— Agronomie

— Economie rurală

— Creșterea și sănătatea animalelor

— Igienă veterinară

— Etologie protecție animală.

(d) Igienă alimentară:

— inspecția și controlul produselor alimentare pentru animale sau de origine animală

— igienă și tehnologie alimentară

— lucrări practice (inclusiv lucrări practice în locurile de sacrificare și de tratare a produselor alimentare)

Instruirea practică se poate desfășura sub forma unui stagiu, cu condiția ca aceasta să fie pe bază de program integral și să se afle sub controlul direct al autorității sau al organismului competent și să nu depășească șase luni din perioada totală de cinci ani de studiu.

Repartizarea instruirii teoretice și practice între diferitele grupe de materii se face echilibrat și în mod coordonat, astfel încât cunoștințele și experiența să poată fi dobândite în mod corespunzător pentru a permite medicilor veterinari să-și poată îndeplini sarcinile în totalitate.

5.4.2. *Ttluri de calificare ca medic veterinar*

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/ Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21 decembrie 1980

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицинаТракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		1 ianuarie 2007
▼B				
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1 mai 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21 decembrie 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abscnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21 decembrie 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1 mai 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1 ianuarie 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1 ianuarie 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21 decembrie 1980
▼M8				
Hrvatska	Diploma „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		1 iulie 2013
▼B				
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21 decembrie 1980

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1 ianuarie 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1 mai 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1 mai 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1 mai 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21 decembrie 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		1 mai 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1 mai 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartse-nijkundig examen			21 decembrie 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1 ianuarie 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1 mai 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1 ianuarie 1986

▼M1

România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1 ianuarie 2007

▼B

Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1 mai 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny” („MVDr.”)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1 mai 2004
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1 ianuarie 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1 ianuarie 1994

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	1. University of Bristol		21 decembrie 1980
	2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	2. University of Liverpool		
	3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)	3. University of Cambridge		
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	4. University of Edinburgh		
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		

V.5. MOAȘĂ

5.5.1. *Program de studii pentru moașe (Tipurile de formare I și II)*

Programul de formare pentru obținerea unei diplome, a unui certificat sau a unui titlu de calificare ca moașă constă din următoarele două părți:

A. Instruirea teoretică și tehnică

(a) Materii de bază

— Noțiuni fundamentale de anatomie și fiziologie

— Noțiuni fundamentale de patologie

— Noțiuni fundamentale de bacteriologie, virusologie și parazitologie

— Noțiuni fundamentale de biofizică, biochimie și radiologie

— Pediatrie, în special referitor la nou-născuți

— Igienă, educație sanitară, medicină preventivă, diagnosticare timpurie

— Nutriție și dietetică, în special cu privire la femei, nou-născuți și sugari

— Noțiuni fundamentale de sociologie și probleme de medicină socială

— Noțiuni fundamentale de farmacologie

— Psihologie

— Pedagogie

— Legislație medicală și socială și organizare medicală

— Deontologie și legislație profesională

— Educație sexuală și planificare familială

— Protecția juridică a mamei și copilului

(b) Materii specifice activităților moașelor

— Anatomie și fiziologie

— Embriologie și dezvoltarea fătului

— Sarcină, naștere și puerperalitate

— Patologie ginecologică și obstetrică

— Pregătire pentru naștere și maternitate, inclusiv aspectele psihologice

— Pregătire pentru naștere (inclusiv cunoașterea și folosirea echipamentului tehnic de obstetrică)

— Analgezie, anestezie și resuscitare

— Fiziologia și patologia nou-născutului

— Îngrijirea și supravegherea nou-născutului

— Factori psihologici și sociali

B. Instruirea practică și instruirea clinică

Această instruire se face sub supraveghere corespunzătoare:

— Consultarea femeilor însărcinate, inclusiv cel puțin 100 de examinări prenatale.

— Supravegherea și îngrijirea a cel puțin 40 de parturiente.

▼B

— Asistarea de către studenți la cel puțin 40 de nașteri; în cazul în care nu se poate ajunge la acest număr ca urmare a lipsei de femei în travaliu, poate fi redus la minim 30, cu condiția ca studentul să particpe activ la încă 20 de nașteri.

— Asistarea la nașteri cu prezentare pelviană. În cazul în care acest lucru nu este posibil, ca urmare a numărului insuficient de nașteri cu prezentare pelviană, instruirea se face prin simulare.

— Practicarea epiziotomiei și inițierea în sutură. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Practicarea suturii include sutura epiziotomiilor și a rupturilor simple de perineu, care poate fi simulată în cazul în care este absolut necesar.

— Supravegherea și îngrijirea a 40 de femei, care urmează să nască sau care au născut, având sarcini cu risc.

— Supravegherea și îngrijirea, inclusiv examinarea, a cel puțin 100 de parturiente sănătoase și nou-născuți sănătoși.

— Urmărirea și îngrijirea nou-născutului necesitând îngrijiri speciale, inclusiv a celor născuți prematur, a celor născuți după termen, precum și a celor subponderali sau bolnavi.

— Îngrijirea femeilor care prezintă cu patologii ginecologice și obstetricale.

— Inițierea în îngrijirea medicală și chirurgicală. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice.

Instruirea teoretică și tehnică (parte A a programului de formare) se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică (partea B a programului de formare), astfel încât cunoștințele și experiențele prevăzute în această anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător.

Instruirea clinică a moașei (partea B a programului de formare) trebuie efectuată sub forma unor stagii controlate în cadrul spitalelor sau al altor servicii de sănătate autorizate de autoritățile sau organismele competente. În cursul acestei formări, viitoarele moașe participă la activitățile serviciilor în cauză, în măsura în care aceste activități contribuie la formarea lor. Acestea sunt inițiate în responsabilitățile pe care le implică activitățile de moașă.

5.5.2. *Titluri de calificare ca moașă*

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
België/ Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/ Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23 ianuarie 1983
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър” с професионална квалификация „Акушерка”	Университет	Акушерка	1 ianuarie 2007

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/ porodní asistent	1 mai 2004
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem		
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23 ianuarie 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23 ianuarie 1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1 mai 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.)	— Μαία — Μαιευτής	23 ianuarie 1983
	2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ)	2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1 ianuarie 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23 ianuarie 1983

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
▼M8				
Hrvatska	Svjedodžba „prvostupnik (*baccalaureus)* primaljstva/sveučilišna prvostupnica *(baccalaurea*) primaljstva"	— Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	prvostupnik *(baccalaureus)* primaljstva/ prvostupnica *(baccalaurea)* primaljstva	1 iulie 2013
▼B				
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23 ianuarie 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23 ianuarie 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1 mai 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1 mai 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	Akušeris	1 mai 2004

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23 ianuarie 1983
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	1 mai 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita ta' Malta	Qabla	1 mai 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23 ianuarie 1983
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1 ianuarie 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Położna	1 mai 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1 ianuarie 1986
▼M1				
România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1 ianuarie 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1 mai 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie” („Bc.”) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1 mai 2004

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/ yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1 ianuarie 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23 ianuarie 1983

V.6. FARMACIST

5.6.1. *Program de studii pentru farmaciști*

— Biologia plantelor și animalelor
— Fizică
— Chimie generală și anorganică
— Chimie organică
— Chimie analitică
— Chimie farmaceutică, inclusiv analiza medicamentelor
— Biochimie generală și aplicată (medicală)
— Anatomie și fiziologie; terminologie medicală
— Microbiologie
— Farmacologie și farmacoterapie
— Tehnologie farmaceutică
— Toxicologie
— Farmacognosie
— Legislație și, după caz, deontologie.

Repartizarea instruirii teoretice și practice trebuie, pentru fiecare materie care figurează în programul minim de studii, să acorde suficientă importanță, pentru a păstra caracterul universitar al instruirii.

5.6.2. *Titluri de calificare ca farmacist*

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
België/ Belgique/Belgien	Diploma van apotheker/ Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1 octombrie 1987

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър” по „Фармация” с професионална квалификация „Магистър-фармацевт”	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		1 January 2007
▼B				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1 mai 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1 octombrie 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1 octombrie 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1 mai 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1 octombrie 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1 octombrie 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1 octombrie 1987
▼M8				
Hrvatska	Diploma „magistar farmacije/magistra farmacije”	— Farmaceutsko-biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu — Kemijsko-tehnološki fakultet Sveučilišta u Splitu		1 iulie 2013
▼B				
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 octombrie 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1 noiembrie 1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1 mai 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1 mai 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1 mai 2004

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1 octombrie 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		1 mai 2004
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universitá ta' Malta		1 mai 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1 octombrie 1987 г.
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1 octombrie 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1 mai 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1 octombrie 1987

▼M1

România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1 ianuarie 2007

▼B

Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1 mai 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”)	Vysoká škola		1 mai 2004
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1 octombrie 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1 octombrie 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 octombrie 1987

▼B

V.7. ARHITECT

5.7.1. *Titluri de calificare ca arhitect, recunoscute în temeiul articolului 46 alineatul (1)*

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique” van Mons		1988/1989
	1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/ Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/ Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste		1988/1989
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/ Hochbau) ([1]) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/ Hochbau) beientsprechenden Fachhochschulstudiengängen		

([1]) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; ►C2 — Universidad de A Coruña, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; ◄ — Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada.		1988/1989 1999/2000 1999/2000 1997/1998 1998/1999 1999/2000 1998/1999 1999/2000 1994/1995

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.	1. Le ministre chargé de l'architecture		1988/1989
	2. Diplôme d'architecte ESA	2. Ecole spéciale d'architecture de Paris		
	3. Diplôme d'architecte ENSAIS	3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		
▼M8 Hrvatska				
▼B Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin		1988/1989
	2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))	2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)		
	3. Certificate of associateship (ARIAI)	3. Royal Institute of Architects of Ireland		
	4. Certificate of membership (MRIAI)	4. Royal Institute of Architects of Ireland		
Italia	— Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza” — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
	— Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza” — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza” — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari — Università di Roma III — Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999 1999/2000 2003/2004 2004/2005

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/1989
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	2. Technische Universiteit te Eindhoven		
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)		1998/1999
	2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	2. Technische Universität Wien		
	3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)		
	4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien		
	5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	5. Akademie der Bildenden Künste in Wien		
	6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz		

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1988/1989 1991/1992
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu/ Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation*.	1988/1989
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination	3. Architectural Association		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		

▼B

ANEXA VI

Drepturi dobândite, aplicabile profesiilor recunoscute pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională

6. *Titluri de calificare ca arhitect care beneficiază de drepturi dobândite în temeiul articolului 49 alineatul (1)*

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
België/ Belgique/ Belgien	— Diplomele eliberate de școlile naționale superioare de arhitectură sau de institutele naționale superioare de arhitectură (architecte - architect) — Diplomele eliberate de școala superioară provincială de arhitectură din Hasselt (arhitect) — Diplomele eliberate de academiile regale de arte frumoase (architecte - architect) — Diplomele eliberate de „Écoles Saint-Luc” (architecte - architect) — Diplomele universitare de inginer în construcții civile, însoțite de un certificat de stagiu eliberat de Ordinul arhitecților care conferă titularului dreptul de utilizare a titlului profesional de arhitect (architecte — architect) — Diplomele de arhitect eliberate de comisia de examinare centrală sau de stat pentru arhitectură (architecte — architect) — Diplomele de inginer constructor civil-arhitect și diplomele de inginer-arhitect eliberate de facultățile de științe aplicate ale universităților și de Facultatea Politehnică din Mons (ingénieur - architecte, ingénieur -architect)	1987/1988
▼M1		
България	Diplome, acordate de instituții acreditate de învățământ superior care conferă titlul de „архитект” (arhitect), „строителен инженер” (inginer civil) sau „инженер” (inginer) după cum urmează: — Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: спец-иалности „Урбанизъм” и „Архитектура” (Universitatea de Arhitectură, Inginerie Civilă și Geodezie – Sofia: specializările „Urbanism” și „Arhitectură”) precum și toate specializările inginerești din domeniile: „конструкции на сгради и съоръжения” (construcția clădirilor și structurilor), „пътища” (drumuri), „транспорт” (transporturi), „хидротехника и водно строителство” (hidrotehnică și hidroconstrucții), „мелиорации и др.” (irigații etc.); — diplomele acordate de universitățile tehnice și instituțiile de învățământ superior de construcții în domeniile: „електро- и топлотехника” (electrotehnică și termotehnică), „съобщителна и комун-икационна техника” (tehnici și tehnologii de telecomunicații), „строителни технологии” (tehnologii de construcții) „приложна геодезия” (geodezie aplicată) și „ландшафт и др.” (peisagistică etc.) aplicate în construcții. Pentru a desfășura activități de proiectare în domeniul arhitecturii și cel al construcțiilor, diplomele trebuie să fie însoțite de un „придружени от удостоверение за проектантска правоспособност” (certificat de capacitate juridică în domeniul activităților de proiectare) emis de „Камарата на архитектите” (Ordinul Arhitecților) și de „Камарата на инженерите в инвест-иционното проектиране” (Colegiul inginerilor în domeniul proiectelor de investiții) care conferă dreptul de a desfășura activități în domeniul proiectelor de investiții;	2009/2010
▼B		
Česká republika	— Diplomele eliberate de facultățile „České vysoké učení technické” (Universitatea tehnică cehă din Praga): „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Școala superioară de arhitectură și construcții imobiliare) (până în 1951), „Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Facultatea de arhitectură și construcții imobiliare) (1951-1960), „Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1960) în specializările: construcții și structuri imobiliare, construcții imobiliare, construcții și arhitectură, arhitectură (inclusiv amenajarea teritoriului), construcții civile și construcții destinate producției industriale și agricole sau în cadrul programului de studii de construcții civile, în specializarea construcții imobiliare și arhitectură,	2006/2007

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	„Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1976) în specializările: arhitectură, amenajarea teritoriului sau, în cadrul programului de studii de arhitectură și amenajarea teritoriului, în specializările: arhitectură, teoria proiectării arhitectonice, amenajarea teritoriului, istoria arhitecturii și reconstrucția monumentelor istorice sau arhitectură și construcții imobiliare, — Diplomele eliberate de „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (până în 1951) în specializarea arhitectură și construcții; — Diplomele eliberate de „Vysoká škola stavitelství v Brně” (1951 - 1956) în specializarea arhitectură și construcții; — Diplomele eliberate de „Vysoké učení technické v Brně”, de „Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1956) în specializarea arhitectură și amenajarea teritoriului sau de „Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1956) în specializarea construcții; — Diplomele eliberate de „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1997) în specializarea structuri și arhitectură sau în specializarea construcții civile; — Diplome eliberate de „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1994) în cadrul programului de studii de arhitectură și amenajarea teritoriului, în specializarea arhitectură; — Diplomele eliberate de „Akademie výtvarných umění v Praze” în cadrul programului de studiu al artelor frumoase, în specializarea proiectare arhitectonică; — Diplomele eliberate de „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” în cadrul programului de studiu al artelor frumoase, în specializarea arhitectură; — Certificatul de autorizare eliberat de „Česká komora architektů” fără precizarea specializării sau în specializarea construcții imobiliare.	
Danmark	— Diplomele eliberate de școlile naționale de arhitectură din Copenhaga și Århus (architekt) — Certificatul de autorizare eliberat de Comisia arhitecților conform Legii nr. 202 din 28 mai 1975 (registreret arkitekt) — Diplomele eliberate de școlile superioare de construcții civile (bygningskonstruktør), însoțite de o atestare din partea autorităților competente care certifică faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 48 din prezenta directivă	1987/1988
Deutschland	— Diplomele eliberate de școlile superioare de arte frumoase [Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)] — Diplomele eliberate de Technische Hochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), de universitățile tehnice, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), de universități, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), precum și, în măsura în care aceste instituții au fost regrupate în Gesamthochschulen, de Gesamthochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. și orice alte titluri de calificare eliberate ulterior titularilor acestor diplome) — Diplome eliberate de Fachhochsulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau) și, în măsura în care aceste instituții au fost regrupate în Gesamthochschulen, de Gesamthochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), însoțite, în cazul în care durata studiilor este mai mică de patru ani, dar de cel puțin trei ani, de un certificat prin care se atestă o perioadă de experiență profesională de patru ani în Republica Federală Germania, eliberat de ordinul profesional în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) (Ingénieur grad. și orice alte titluri de calificare eliberate ulterior titularilor acestor diplome) — Certificatele (Prüfungszeugnisse) eliberate înainte de 1 ianuarie 1973 de Ingenieurschulen, catedra de arhitectură, și de Werkkunstschulen, catedra de arhitectură, însoțite de un atestat din partea autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 48 din prezenta directivă	1987/1988

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
Eesti	— Diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (diploma de studii de arhitectură, eliberată de Facultatea de Arhitectură a Academiei Estoniene de Arte din 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 aastal (eliberată de Universitatea de Arte din Tallinn în perioada 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (eliberată de Institutul de Stat pentru Arte al Republicii Socialiste Sovietice Estonia în perioada 1951-1988).	2006/2007
Ελλάς	— Diplomele de inginer-arhitect eliberate de „Metsovion Polytechnion” din Atena, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii — Diplomele de inginer-arhitect eliberate de „Aristotelion Panepistimion” din Salonic, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii — Diplomele de inginer-constructor civil eliberate de „Metsovion Polytechnion” din Atena, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii — Diplomele de inginer-constructor civil eliberate de „Artistotelion Panepistimion” din Salonic, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii — Diplomele de inginer-inginer constructor civil eliberate de „Panepistimion Thrakis”, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii — Diplomele de inginer-inginer constructor civil eliberate de „Panepistimion Patron”, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii	1987/1988
España	Titlul oficial de arhitect (título oficial de arquitecto) decernat de Ministerul Educației și Științei sau de universități	1987/1988
France	— Diplomele de arhitect recunoscute de guvern, eliberate până în 1959 de Ministerul educației naționale și ulterior de Ministerul afacerilor culturale (architecte DPLG) — Diplomele eliberate de „École spéciale d'architecture” (architecte DESA) — Diplomele eliberate din 1955 de „École nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (fostă „École nationale d'ingénieurs de Strasbourg”), catedra de arhitectură (architecte ENSAIS)	1987/1988

▼M8

Hrvatska	— Diploma „magistar inženjer arhitekture I urbanizma/magistra inženjerka arhitekture I urbanizma” eliberată de Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Diploma „magistar inženjer arhitekture/magistra inženjerka arhitekture” eliberată de Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu — Diploma „magistar inženjer arhitekture/magistra inženjerka arhitekture” eliberată de Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu — Diploma „diplomirani inženjer arhitekture” eliberată de Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Diploma „diplomirani inženjer arhitekture/diplomirana inženjerka arhitekture” eliberată de Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu — Diploma „diplomirani inženjer arhitekture/diplomirana inženjerka arhitekture” eliberată de Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu — Diploma „diplomirani arhitektonski inženjer” eliberată de Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Diploma „inženjer” eliberată de Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Diploma „inženjer” eliberată de Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu pentru finalizarea studiilor în cadrul Arhitektonski odjel Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta — Diploma „inženjer” eliberată de Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu pentru finalizarea studiilor în cadrul Arhitektonski odsjek Tehničkog fakulteta	Al treilea an universitar după aderare

▼M8

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	— Diploma „inženjer” eliberată de Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu pentru finalizarea studiilor în cadrul Arhitektonsko-inženjerski odjel Tehničkog fakulteta — Diploma „inženjer arhitekture” eliberată de Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu Toate dipomele trebuie însoțite de un certificat care să ateste calitatea de membru al Camerei Croate a Arhitecților (Hrvatska komora arhitekata), eliberat de Camera Croată a Arhitecților, Zagreb.	

▼B

Ireland	— Titlul de „Bachelor of Architecture” acordat de „National University of Ireland” [B. Arch.(NUI)] absolvenților licențiați ai „University College” din Dublin — Diploma de nivel universitar în arhitectură eliberată de „College of Technology”, Bolton Street, Dublin (Diplom. Arch.) — Certificatul de membru asociat al „Royal Institute of Architects of Ireland” (ARIAI) — Certificatul de membru al „Royal Institute of Architects of Ireland” (MRIAI)	1987/1988
Italia	— Diplomele de „laurea in architettura” eliberate de universități, institute politehnice și institute superioare de arhitectură din Veneția și Reggio-Calabria, însoțite de diploma care conferă titularului dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect, eliberată de Ministerul educației după ce candidatul a promovat, în fața unei comisii competente, examenul de stat care îi conferă dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect (dott. architetto) — Diplomele de „laurea in ingegneria” în domeniul construcțiilor, eliberate de universități și institute politehnice, însoțite de diploma care conferă titularului dreptul de a exercita în mod independent o profesie în domeniul arhitecturii, eliberată de Ministerul educației după ce candidatul a promovat, în fața unei comisii competente, examenul de stat care îi conferă dreptul de a exercita în mod independent profesia (dott. ing. Architetto ou dott. Ing. in ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου [Certificat de înregistrare în Registrul arhitecților eliberat de Camera științifică și tehnică a Ciprului (ETEK)]	2006/2007
Latvija	— „Arhitekta diploms”, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (diplomele de arhitect eliberate de catedra de arhitectură a Facultății de construcții civile a Universității de stat din Letonia până în 1958, diplomele de arhitect eliberate de catedra de arhitectură a Facultății de construcții civile a Institutului politehnic din Riga în perioada 1958-1991, diplomele de arhitect eliberate de Facultatea de arhitectură a Universității tehnice din Riga din 1991 și 1992 și certificatul de înregistrare eliberat de Asociația arhitecților din Letonia)	2006/2007
Lietuva	— Diplomele de inginer arhitect/arhitect eliberate de Kauno politechnikos institutas până în 1969 (inžinierius architektas/architektas); — Diplomele de arhitect/diplomele de licență și master în arhitectură eliberate de Vilnius inžinerinis statybos institutas până în 1990, de Vilniaus technikos universitetas până în 1996, de Vilnius Gedimino technikos universitetas din 1996 (architektas/architektûros bakalauras/architektûros magistras); — Diplomele de specializare atestând o formare profesională în arhitectură/licență sau master în arhitectură, eliberate de LTSR Valstybinis dailės institutas până în 1990 și de Vilniaus dailės akademija din 1990 (architektûros kursas/architektûros bakalauras/architektūros magistras); — Diplomele de licență și de master în arhitectură eliberate de Kauno technologijos universitetas din 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras); — Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de certificatul eliberat de Comisia de atestare, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii (architecte certifié/Atestuotas architektas)	2006/2007

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
Magyarország	— Diploma „okleveles építészmérnök” (diplomă de arhitectură, master în științele arhitecturii) eliberată de universități; — Diploma „okleveles építész tervező művész” (diplomă de master în științele arhitecturii și construcției civile) eliberată de universități	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit eliberată de Universita' ta' Malta, care conferă dreptul la înregistrare ca „Perit”.	2006/2007
Nederland	— Atestat care certifică promovarea examenului de licență în arhitectură, eliberată de catedrele de arhitectură ale școlilor tehnice superioare din Delft sai Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — Diplomele eliberate de academiile de arhitectură recunoscute de stat (architect) — Diplomele eliberate până în 1971 de fostele instituții de învățământ superior în arhitectură (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — Diplomele eliberate până în 1970 de fostele instituții de învățământ superior în arhitectură (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — Atestat care certifică promovarea examenului organizat de Consiliul arhitecților al „Bond van Nederlandse Architecten” (Ordinul arhitecților olandezi, BNA) (architect) — Diploma de la „Stichting Instituut voor Architectuur” (Fundația „Institutul de arhitectură”) (IVA) eliberată la absolvirea unui curs organizat de această fundație și care se întinde pe durata a minimum patru ani (architect), însoțită de un atestat din partea autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 44 din prezenta directivă — Un atestat al autorităților competente certificând faptul că, înainte de 5 august 1985, persoana respectivă a promovat examenul „kandidaat in de bouwkunde”, organizat de școala tehnică superioară din Delft sau din Eindhoven și că, pe o perioadă de cel puțin cinci ani imediat înainte de data respectivă, a exercitat activități în domeniul arhitecturii a căror natură și importanță garantează, conform criteriilor recunoscute în Țările de Jos, o competență suficientă pentru exercitarea respectivelor activități (architect) — Un atestat din partea autorităților competente eliberat numai persoanelor care au împlinit vârsta de patruzeci de ani înainte de 5 august 1985 și certificând faptul că, pe o perioadă de cel puțin cinci ani imediat înainte de data respectivă, persoanele în cauză au exercitat activități în domeniul arhitecturii a căror natură și importanță garantează, conform criteriilor recunoscute în Țările de Jos, o competență suficientă pentru exercitarea respectivelor activități (architect) — Atestatele menționate la liniuțele a șaptea și a opta nu mai trebuie recunoscute după data intrării în vigoare a actelor cu putere de lege și de reglementare privind accesul la și exercitarea activităților din domeniul arhitecturii cu titlul profesional de arhitect în Țările de Jos, în măsura în care, în conformitate cu aceste dispoziții, atestatele respective nu permit accesul la aceste activități cu titlul profesional menționat	1987/1988
Österreich	— Diplome eliberate de universitățile tehnice din Viena și Graz, precum și de Universitatea din Innsbruck, Facultatea de construcții civile și arhitectură, catedra de arhitectură (Architektur), construcții civile (Bauingenieurwesen Hochbau) și construcții (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen) — Diplome eliberate de Universitatea de construcții rurale, catedra de economie funciară și economia apelor (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) — Diplome eliberate de Colegiul universitar de arte aplicate din Viena, catedra de arhitectură — Diplome eliberate de Academia de arte frumoase din Viena, catedra de arhitectură	1997/1998

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	— Diplome de inginer atestat (Ing.), eliberate de colegii tehnice superioare, colegii tehnice sau colegii tehnice de construcții, însoțite de licența de „Baumeister” care atestă o experiență profesională de minimum șase ani în Austria, confirmată prin examen — Diplome eliberate de Colegiul universitar de formare artistică și industrială din Linz, catedra de arhitectură — Certificate de calificare pentru exercitarea profesiei de inginer constructor sau de inginer specializat în domeniul construcțiilor (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), eliberate în conformitate cu Legea tehnicienilor constructori, (Ziviltechnikergesetz, BGBI, no 156/1994)	
Polska	Diplomele eliberate de facultățile de arhitectură din cadrul: — Universității tehnice din Varșovia, Facultatea de arhitectură din Varșovia (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1948, titlul: inżynier architekt, magister nauk technicznych; în perioada 1951-1956, titlul: inżynier architekt; în perioada 1954-1957, etapa a 2-a, titlul: inżyniera magistra architektury; în perioada 1957-1959, titlul: inżyniera magistra architektury; în perioada 1959-1964, titlul: magistra inżyniera architektury; în perioada 1964-1982, titlul: magistra inżyniera architekta; în perioada 1983-1990, titlul: magister inżynier architekt; din 1991, titlul: magistra inżyniera architekta) — Universității tehnice din Cracovia, Facultatea de arhitectură din Cracovia (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: magister inżynier architekt (în perioada 1945-1953, Universitatea de minerit și metalurgie, Facultatea politehnică de arhitectură - Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury) — Universității tehnice din Wrocław, Facultatea de arhitectură din Wrocław (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt magister nauk technicznych; magister inżynier Architektury; magister inżynier architekt. (în perioada 1949-1964, titlul: inżynier architekt, magister nauk technicznych; în perioada 1956-1964, titlul: magister inżynier architektury; din 1964, titlul: magister inżynier architekt) — Universității tehnice din Silezia, Facultatea de arhitectură din Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1955, Facultatea de inginerie și construcții - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, titlul: inżynier architekt; în perioada 1961-1969, Facultatea de construcții industriale și inginerie generală - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titlul: magister inżynier architekt; în perioada 1969-1976, Facultatea de inginerie și arhitectură — Wydział Budownictwa i Architektury, titlul: magister inżynier architekt; din 1977, Facultatea de arhitectură — Wydział Architektury, titlul: magister inżynier architekt și, din 1995, titlul: inżynier architekt) — Universității tehnice din Poznań, Facultatea de arhitectură din Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1945-1955, Școala de inginerie, Facultatea de arhitectură - Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titlul: inżynier architektury; din 1978, titlul: magister inżynier architekt și, din 1999, titlul: inżynier architekt) — Universității tehnice din Gdańsk, Facultatea de arhitectură din Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); titlul profesional: magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1969, Facultatea de arhitectură Wydział Architektury, în perioada 1969-1971, Facultatea de inginerie și arhitectură - Wydział Budownictwa i Architektury, în perioada 1971-1981, Institutul de arhitectură și amenajarea teritoriului - Instytut Architektury i Urbanistyki, din 1981, Facultatea de arhitectură - Wydział Architektury) — Universității tehnice din Białystok, Facultatea de arhitectură din Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: magister inżynier architekt (în perioada 1975-1989 Institutul de arhitectură – Instytut Architektury)	2006/2007

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	— Universității tehnice din Łódź, Facultatea de construcții civile, arhitectură și inginerie a mediului din Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1973-1993, Facultatea de construcții civile și de arhitectură - Wydział Budownictwa i Architektury și, din 1992, Facultatea de construcții civile, arhitectură și inginerie a mediului - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titlul: în perioada 1973-1978, inżynier architekt, din 1978, titlul: magister inżynier architekt) — Universității tehnice din Szczecin, Facultatea de construcții civile și arhitectură din Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1948-1954, Școala superioară de inginerie, Facultatea de arhitectură - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titlul: inżynier architekt, din 1970, titlul: magister inżynier architekt și din 1998, titlul: inżynier architekt) Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de certificatul de membru eliberat de camera regională a arhitecților din Polonia competentă, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii în Polonia.	
Portugal	— Diploma „diploma do curso especial de arquitectura” eliberată de școlile de arte frumoase din Lisabona și Porto — Diploma de arhitect „diploma de arquitecto” eliberată de școlile de arte frumoase din Lisabona și Porto — Diploma „diploma do curso de arquitectura” eliberată de școlile superioare de arte frumoase din Lisabona și Porto — Diploma „diploma de licenciatura em arquitectura” eliberată de Școala superioară de arte frumoase din Lisabona — Diploma „carta de curso de licenciatura em arquitectura” eliberată de Universitatea tehnică din Lisabona și de Universitatea din Porto — Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Institutul superior tehnic al Universității tehnice din Lisabona — Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Facultatea de inginerie (de Engenharia) a Universității din Porto — Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Facultatea de știință și tehnologie a Universității din Coimbra — Licența în construcții civile, producție (licenciatura em engenharia civil, produção) eliberată de Universitatea din Minho	1987/1988
▼M1 România	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București: — 1953-1966: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Arhitect; — 1967-1974: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură; — 1975-1977: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură; — 1978-1991: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Sistematizare; — 1992-1993: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism;	2009/2010

▼M1

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	— 1994-1997: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1998-1999: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — din anul 2000: Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca: — 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — din anul 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași: — 1993: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1994-1999: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 2000-2003: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — din anul 2004: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Universitatea Politehnica din Timișoara: — 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală;	

▼M1

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	— 1995-1998: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1998-1999: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — din anul 2000: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Universitatea din Oradea: — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — din anul 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Universitatea Spiru Haret București: — anul 2002: Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.	

▼B

Slovenija	— „Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (diplomele universitare de arhitectură) eliberate de Facultatea de arhitectură, însoțite de un certificat eliberat de autoritatea competentă în materie de arhitectură recunoscut de lege, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii; — Diploma universitară eliberată de Facultățile tehnice care acordă titlul „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, însoțită de un certificat eliberat de autoritatea competentă în materie de arhitectură recunoscut de lege, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii	2006/2007
Slovensko	— Diploma în specializarea „arhitectură și construcții imobiliare” („architektúra a pozemné staviteľstvo”) eliberată de Universitatea tehnică slovacă (Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1950-1952 (titlu: Ing.) — Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de arhitectură și de construcții imobiliare din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1952-1960 (titlu: Ing. arch.) — Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné staviteľstvo”) eliberată de Facultatea de arhitectură și de construcții imobiliare din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1952-1960 (titlul: Ing.) — Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1961-1976, (titllul: Ing. arch.) — Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1961-1976, (titlu: Ing.) — Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de arhitectură din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1977, (titlu: Ing.arch.) — Diploma în specializarea „urbanism” („urbanizmus”) eliberată de Facultatea de arhitectură din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1977 (titlu: Ing. arch.)	2006/2007

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	— Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava în perioada 1977-1997 (titlu: Ing.) — Diploma în specializarea „arhitectură și construcții imobiliare” („architektúra a pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava din 1998 (titlu: Ing.) — Diploma în domeniul „construcții imobiliare — specializarea arhitectură” („pozemné stavby — špecializácia: architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava în 2000 și 2001 (titlu: Ing.) — Diploma în specializarea „construcții imobiliare și arhitectură” („pozemné stavby a architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) din Bratislava din 2001 (titlu: Ing.) — Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Academia de arte frumoase și design (Vysoká škola výtvarných umení) din Bratislava din 1969 (titlu: Akad. arch. până în 1990; Mgr. în perioada 1990-1992; Mgr. arch. în perioada 1992-1996; Mgr. art. din 1997) — Diploma în domeniul „construcții imobiliare” („pozemné staviteľstvo”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice (Stavebná fakulta, Technická univerzita) din Košice în perioada 1981-1991 (titlu: Ing.) Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de următoarele documente: — Certificat de autorizare eliberat de Camera slovacă a arhitecților (Slovenská komora architektov) din Bratislava, fără precizarea domeniului sau în domeniul „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) sau „amenajarea teritoriului” („územné plánovanie”) — Certificat de autorizare eliberat de Camera slovacă a inginerilor constructori civili (Slovenská komora stavebných inžinierov) din Bratislava în domeniul construcțiilor imobiliare („pozemné stavby”)	
Suomi/ Finland	— Diplomele eliberate de catedrele de arhitectură ale universităților tehnice și ale Universității din Oulu (arkkitehti/arkitekt) — Diplomele eliberate de institutele de tehnologie (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— Diplomele eliberate de Școala de arhitectură a Institutului Regal de Tehnologie, de Institutul Chalmers de Tehnologie și de Institutul de Tehnologie din cadrul Universității Lund (arkitekt, diplomă de master în arhitectură) — Certificatele de membru al Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), în cazul în care persoanele în cauză au fost pregătite într-unul dintre statele în care se aplică prezenta directivă	1997/1998
United Kingdom	— Titlurile conferite ca urmare a promovării unui examen la: — „Royal Institute of British Architects” — școlile de arhitectură ale universităților, institutelor politehnice, colegiilor, academiilor, școlilor de tehnologie și artă care, la data de 10 iunie 1985, erau recunoscute de „Architects Registration Council” al Regatului Unit în scopul înscrierii în Registrul profesiei (Architect) — Un certificat care prevede faptul că titularul său are un drept dobândit de a-și păstra titlul profesional de arhitect în temeiul secțiunii 6 alineatul (1) litera (a), al secțiunii 6 alineatul (1) litera (b) sau al secțiunii 6 alineatul (1) din Legea privind înregistrarea arhitecților din 1931 (Architect) — Un certificat care prevede faptul că titularul său are un drept dobândit de a-și păstra titlul profesional de arhitect în temeiul secțiunii 2 din Legea privind înregistrarea arhitecților din 1938 (Architect)	1987/1988

▼B

ANEXA VII

Documente și certificate necesare în conformitate cu articolul 50 alineatul (1)

1. *Documente*

(a) Dovada naționalității persoanei în cauză.

(b) Copie după atestatele de competență profesională sau după titlul de calificare care asigură accesul la profesia în cauză și, după caz, atestarea experienței profesionale a persoanei în cauză.

Autoritățile competente ale statului membru gazdă pot invita solicitantul să furnizeze informații privind formarea sa astfel încât să poată stabili o eventuală diferență semnificativă față de formarea națională necesară, astfel cum este cea menționată la articolul 14. În cazul în care solicitantul nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritatea competentă a statului membru gazdă se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine.

(c) În cazurile prevăzute la articolul 16, o atestare privind natura și durata activității, eliberată de autoritatea sau organismul competent al statului membru de origine sau al statului membru de proveniență.

(d) Autoritatea competentă a statului membru gazdă, care condiționează accesul la o profesie reglementată de prezentarea unor dovezi privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații de faliment sau care suspendă sau interzic exercitarea unei profesii în caz de eroare profesională gravă sau de infracțiune penală, acceptă ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre care doresc să exercite respectiva profesie pe teritoriul său, prezentarea unor documente eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, din care rezultă că respectivele cerințe sunt îndeplinite. Autoritățile în cauză trebuie să trimită documentele solicitate în termen de două luni.

Atunci când nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, documentele menționate la primul paragraf se înlocuiesc cu o declarație sub jurământ – sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, de o declarație solemnă – făcută de persoana în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(e) Atunci când un stat membru gazdă le solicită resortisanților, pentru a avea acces la o profesie reglementată, un document privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, respectivul stat membru acceptă ca dovadă suficientă prezentarea documentului solicitat în statul membru de origine. Atunci când statul membru de origine nu solicită un astfel de document, statul membru gazdă acceptă un certificat eliberat de o autoritate competentă a respectivului stat. În acest caz, autoritățile competente ale statului membru de origine trebuie să trimită documentul solicitat în termen de două luni.

(f) Atunci când un stat membru gazdă le solicită resortisanților, pentru a avea acces la profesia reglementată:

— o dovadă a situației financiare a solicitantului;

— dovada că solicitantul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională în conformitate cu dispozițiile legale și de reglementare în vigoare în statul membru gazdă în ceea ce privește termenii și extinderea acestei garanții,

▼B

respectivul stat membru acceptă ca dovadă suficientă un certificat în acest sens, eliberat de băncile și întreprinderile de asigurare dintr-un alt stat membru.

▼M9

(g) în cazul în care statul membru solicită aceasta resortisanților săi, o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale.

▼B

2. *Certificate*

Pentru a facilita punerea în aplicare a titlului III capitolul III din prezenta directivă, statele membre pot prevedea ca beneficiarii care îndeplinesc condițiile de formare necesare să prezinte, împreună cu titlurile lor de calificare, un certificat eliberat de autoritățile competente ale statului membru de origine care atestă că titlurile sunt cele prevăzute de prezenta directivă.